

# ฟอเร็กซ์

หนังสือศึกษาเพื่อความสำเร็จในการ  
ซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย

2001

# สารบัญ

## 1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการซื้อขาย Forex

### 1.1. Forex เป็นศิลปะของตลาดการเงินโลก

ข้อมูลโดยย่อเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของฟอเร็กซ์และการพัฒนา

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเติบโตของปริมาณการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในฟอเร็กซ์ (ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน, ความเป็นสากลของธุรกิจ, การเพิ่มความซับซ้อนของเทรดเดอร์, การพัฒนาด้านโทรคมนาคม, คอมพิวเตอร์และการพัฒนาการเขียนโปรแกรม) บทบาทของระบบธนาคารกลางสหรัฐและธนาคารกลางของประเทศ G-7 อื่นๆ ในฟอเร็กซ์

### 1.2 ความเสี่ยงจากการซื้อขายฟอเร็กซ์

### 1.3 ภาคฟอเร็กซ์

ตลาดสปอต

ตลาดหน้า

ตลาดฟิวเจอร์ส

ตัวเลือกสกุลเงิน

## 2. สกุลเงินหลักและระบบการค้า

### 2.1. สกุลเงินหลัก

ดอลลาร์สหรัฐ

ยูโร

เงินเยนของญี่ปุ่น

ปอนด์อังกฤษ

ฟรังก์สวิส

### 2.2. ระบบการค้าในฟอเร็กซ์

การซื้อขายกับนายหน้า

การซื้อขายโดยตรง

## 3. การวิเคราะห์พื้นฐานโดยการซื้อขาย Forex

### 3.1 ทฤษฎีการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน

ความเท่าเทียมกันของอำนาจซื้อ

ทฤษฎีความยืดหยุ่น

ทฤษฎีการเงินสมัยใหม่เกี่ยวกับความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน

### 3.2. ตัวชี้วัดสำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

เครื่องชี้เศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

การใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

การใช้จ่ายด้านการลงทุน

การใช้จ่ายภาครัฐ

การซื้อขายสุทธิ

เครื่องชี้ภาคอุตสาหกรรม

การผลิตภาคอุตสาหกรรม

การใช้กำลังการผลิต

คำสั่งซื้อโรงงาน

การสั่งซื้อสินค้าคงทน

สินค้าคงคลังทางธุรกิจ

ข้อมูลการก่อสร้าง

ตัวชี้วัดเงินเฟ้อ

ดัชนีราคาผู้ผลิต

ดัชนีราคาผู้บริโภค

ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติโดยนัย Deflator

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศโดยนัย Deflator

ดัชนีพิวเจอร์สของสำนักวิจัยสินค้าโภคภัณฑ์

วารสารการค้าราคาอุตสาหกรรม

ดุลการชำระเงิน

ดุลการค้าสินค้า

ดุลการค้าสินค้าสหรัฐฯ – ญี่ปุ่น

ตัวชี้วัดการจ้างงาน

ดัชนีต้นทุนการจ้างงาน

เครื่องชี้การใช้จ่ายของผู้บริโภค

ยอดค้าปลีก

ความเชื่อมั่นของผู้บริโภค

ขายรถยนต์

ตัวชี้วัดชั้นนำ

รายได้ส่วนบุคคล

### 3.3. การพึ่งพาพ้อเร็กซ์กับปัจจัยทางการเงินและสังคมการเมือง บทบาทของปัจจัยทางการเงิน

อิทธิพลของวิกฤตการณ์ทางการเมือง

## 4. การวิเคราะห์ทางเทคนิค

### 4.1. จุดหมายปลายทางและพื้นฐานของทฤษฎีการวิเคราะห์ทางเทคนิคของ Dow

มาตรการเปอร์เซ็นต์ของราคาย้อนกลับ

### 4.2. แผนภูมิสำหรับการวิเคราะห์ทางเทคนิค

ประเภทของราคาและหน่วยเวลา

ประเภทของแผนภูมิ

แผนภูมิเส้น

แผนภูมิแท่ง

แผนภูมิแท่งเทียน

### 4.3. เส้นแนวโน้ม แนวรับ และแนวต้าน

เส้นแนวโน้มและช่องทางการค้า

เส้นแนวรับและแนวต้าน

### 4.4. รูปแบบการกลับตัวของเทรนด์

หัวและไหล่

หัวและไหล่กลับหัว

ดับเบิลท้อป

ก้นคู่

ทริปเปิ้ลท้อป

สามล่าง

ก้นกลม, ก้นกลม, จานรอง, จานรองคว่ำ

#### 4.5. รูปแบบแนวโน้มต่อเนื่อง

ธง

ธง

สามเหลี่ยม

เวดจ์

สี่เหลี่ยม

#### 4.6. ช่องว่าง

ช่องว่างทั่วไป

ช่องว่างที่แยกออก

ช่องว่างรันอะเวย์

ช่องว่างอ่อนเพลีย

#### 4.7. วิธีการซื้อขายทางคณิตศาสตร์ (ตัวชี้วัดทางเทคนิค)

ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่

ท่อหุ้ม

วงบัลลิ่งเจอร์

ช่วงที่แท้จริงเฉลี่ย

ราคากลาง

ออสซิลเลเตอร์

ดัชนีช่องทางสินค้าโภคภัณฑ์

ดัชนีการเคลื่อนที่ของทิศทาง

สุ่ม

ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่คอนเวอร์เจนซ์-ไดเวอร์เจนซ์ (MACD)

โมเมนตัม

ดัชนีความสัมพันธ์สัมพัทธ์ (RSI)

อัตราการเปลี่ยนแปลง (ROC)

%R ของแลร์รี วิลเลียมส์

การรวมตัวชี้วัด

ตัวบ่งชี้ Ichimoku

### 5. ค่าคงที่พีโบนัชชี และทฤษฎีคลื่นเอลเลียต

#### 5.1 ค่าคงที่พีโบนัชชี

#### 5.2 ทฤษฎีคลื่นเอลเลียต

อ้างอิง

# 1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการซื้อขาย Forex

## 1.1. การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของตลาดการเงินโลก

**พอเร็กซ์ – มันคืออะไร?** ตลาดสกุลเงินต่างประเทศ Forex เป็นตลาดการเงินโลกชนิดพิเศษ

วัตถุประสงค์ของผู้ซื้อขายใน Forex เพื่อรับผลกำไรจากการซื้อและการขายสกุลเงินต่างประเทศ

อัตราแลกเปลี่ยนของสกุลเงินทั้งหมดที่อยู่ในมูลค่าการซื้อขายในตลาดมีการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวรภายใต้

การกระทำของการเปลี่ยนแปลงอุปสงค์และอุปทาน อย่างหลังเป็นเรื่องที่เข้มแข็งภายใต้อิทธิพลของเหตุการณ์สำคัญใดๆ

ต่อสังคมมนุษย์ในขอบเขตของเศรษฐกิจ การเมือง และธรรมชาติ ดังนั้นราคาปัจจุบันของสกุลเงินต่างประเทศที่ประเมิน

เช่นในสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐจึงมีความผันผวนไปสู่ความหมายที่สูงขึ้นและต่ำลง การใช้ความผันผวนเหล่านี้ตามหลักการ

ที่ทราบกันดีว่า "ซื้อถูกกว่า - ขายสูงกว่า" เทรดเดอร์จะได้รับผลกำไร Forex นั้นแตกต่างเมื่อเปรียบเทียบกับภาคส่วนอื่นๆ

ทั้งหมดของระบบการเงินโลก ต้องขอบคุณความรู้สึกที่เพิ่มขึ้นของเขาต่อปัจจัยจำนวนมากที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

การเข้าถึงเทรดเดอร์รายบุคคลและบริษัททั้งหมด มูลค่าการซื้อขายที่สูงโดยเฉพาะซึ่งสร้างสภาพคล่องที่มั่นใจของสกุลเงิน

ที่ซื้อขายและ รอบ - เวลาทำการของนาฬิกาซึ่งช่วยให้ผู้ค้าสามารถทำการซื้อขายหลังเวลาปกติหรือในช่วงวันหยุดประจำชาติ

ในประเทศของตนโดยพบว่าตลาดในต่างประเทศเปิดอยู่

เช่นเดียวกับในตลาดอื่นๆ การซื้อขายพอเร็กซ์พร้อมความสามารถในการทำกำไรที่มีศักยภาพสูงนั้น

ถือเป็นความเสี่ยงโดยพื้นฐานแล้ว เป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จหลังจากการฝึกอบรมบางอย่างเท่านั้น

รวมถึงความคุ้นเคยกับโครงสร้างและประเภทของ Forex หลักการของการสร้างราคาของสกุลเงิน ปัจจัยที่

ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงราคาและระดับความเสี่ยงในการซื้อขาย แหล่งข้อมูลที่จำเป็นในการพิจารณาทั้งหมด

ปัจจัยเหล่านั้น เทคนิคการวิเคราะห์และการทำนายความเคลื่อนไหวของตลาด ตลอดจนเครื่องมือและกฎการซื้อขาย

บทบาทสำคัญในกระบวนการเตรียมการสำหรับการซื้อขาย Forex เป็นของการสาธิต

การซื้อขาย (นั่นคือการซื้อขายโดยใช้บัญชีทดลองด้วยเงินเสมือนจริง) ซึ่งช่วยให้เป็นพยานความรู้ทางทฤษฎีทั้งหมด

และเพื่อรับประสบการณ์การซื้อขายขั้นต่ำที่จำเป็นโดยไม่อยู่ภายใต้ความเสียหายที่สำคัญข้อมูลสั้นๆ เกี่ยวกับที่มา

และการพัฒนาของตลาดแลกเปลี่ยนเงินตรา การซื้อขายสกุลเงินมีประวัติศาสตร์อันยาวนานและสามารถย้อนกลับไป

ในตะวันออกกลางและยุคกลางโบราณเมื่อการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเริ่มเป็นรูปเป็นร่างหลังจากที่นายธนาคาร

การค้าระหว่างประเทศคิดค้นตัวแลกเปลี่ยน ซึ่งเป็นการชำระเงินของบุคคลที่สามารถโอนได้ ซึ่งทำให้เกิดความยืดหยุ่น

และการเติบโตในต่างประเทศ การซื้อขายแลกเปลี่ยน

ตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศสมัยใหม่มีลักษณะเป็นช่วงเวลาที่มีความผันผวนสูง (นั่นคือความถี่และความกว้างของการเปลี่ยนแปลงราคา)

และความมั่นคงสัมพัทธ์ที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 20 ในช่วงกลางทศวรรษที่ 1930 เมืองหลวงของอังกฤษในลอนดอนกลายเป็นศูนย์กลางชั้นนำสำหรับ

การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และเงินปอนด์อังกฤษก็ทำหน้าที่เป็นสกุลเงินสำหรับการค้าและเก็บไว้เป็นสกุลเงินสำรอง เนื่องจากในสมัยก่อน

การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีการซื้อขายบนเครื่องเทเลกราฟหรือเคเบิล โดยทั่วไปเงินปอนด์จึงมีชื่อเล่นว่า "เคเบิล" หลังสงครามโลกครั้งที่ 2

ซึ่งเศรษฐกิจของอังกฤษถูกทำลายลงและสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศเดียวที่ไม่ได้รับความเสียหายจากสงคราม เงินดอลลาร์สหรัฐ ตามข้อตกลง

Bretton Woods ระหว่างสหรัฐอเมริกา บริเตนใหญ่ และฝรั่งเศส (พ.ศ. 2487) กลายเป็นสกุลเงินสำรองสำหรับ ประเทศทุนนิยมทั้งหมด

และสกุลเงินทั้งหมดถูกตรึงไว้กับเงินดอลลาร์อเมริกัน (ผ่านรัฐธรรมนูญของช่วงสกุลเงินที่ดูแลโดยธนาคารกลางของประเทศที่เกี่ยวข้องโดยการ

แทรกแซงหรือการซื้อขายสกุลเงิน) ในทางกลับกัน เงินดอลลาร์สหรัฐก็ตรึงอยู่กับทองคำที่ 35 ดอลลาร์ต่อออนซ์ ดังนั้นเงินดอลลาร์สหรัฐจึงกลายเป็น

สกุลเงินสำรองของโลก ตามข้อตกลงเดียวกันนี้กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้จัดตั้งขึ้นซึ่งขณะนี้ให้การสนับสนุนทางการเงินที่สำคัญ

แก่ประเทศกำลังพัฒนาและอดีตประเทศสังคมนิยมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เพื่อบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ IMF ใช้เครื่องมือต่างๆ เช่น

ร่องลึกสำรอง ซึ่งอนุญาตให้สมาชิกใช้โควตาสินทรัพย์สำรองของตนเอง ณ เวลาที่ชำระเงิน การวาดร่องลึกเครดิต และการเตรียมการสำรอง ตัวอักษร

เป็นรูปแบบมาตรฐานของเงินกู้ยืมของ IMF ซึ่งแตกต่างจากรูปแบบที่มีการขยายสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเงินเพื่อชดเชย

ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ประเทศที่มีปัญหาชั่วคราวอันเนื่องมาจากรายได้จากการส่งออกที่ลดลง สิ่งอำนวยความสะดวกทางการเงินแบบบัฟเฟอร์ ซึ่งมุ่งเน้นที่การช่วยเหลือการกักตุนสินค้าโภคภัณฑ์หลักเพื่อให้มั่นใจถึงเสถียรภาพด้านราคาในสินค้าโภคภัณฑ์เฉพาะ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการขยายที่ออกแบบมาเพื่อช่วยสมาชิกในด้านการเงิน ปัญหาในปริมาณหรือระยะเวลาที่เกินขอบเขตของสิ่งอำนวยความสะดวกในการอื่น

ในช่วงปลายทศวรรษที่ 70 สกุลเงินที่ลอยตัวอย่างอิสระได้รับคำสั่งอย่างเป็นทางการ ซึ่งกลายเป็นจุดสังเกตที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ของตลาดการเงินในศตวรรษที่ XX นำไปสู่การก่อตัวของ Forex ในความเข้าใจร่วมสมัย นั่นคือสกุลเงินที่ใครๆ ก็ซื้อขายได้ และมูลค่าของมันเป็นหน้าที่ของอุปสงค์และอุปทานในปัจจุบันในตลาด และไม่มีจุดแทรกแซงเฉพาะที่ต้องสังเกต อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีปริมาณการเติบโตอย่างน่าทึ่งนับตั้งแต่สกุลเงินได้รับอนุญาตให้ลอยตัวต่อกันอย่างอิสระ แม้ว่ามูลค่าการซื้อขายรายวันในปี พ.ศ. 2520 อยู่ที่ 5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

แต่เพิ่มขึ้นเป็น 600 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในปี พ.ศ. 2530 และแตะระดับ 1 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐในเดือนกันยายน พ.ศ. 2535 และทรงตัวที่ประมาณ 1.5 ล้านล้านดอลลาร์ภายในปี พ.ศ. 2543 ปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการเติบโตอย่างน่าทึ่งของปริมาณนี้ มีการกล่าวถึงด้านล่าง บทบาทที่สำคัญมาจากความผันผวนที่เพิ่มขึ้นของอัตราสกุลเงิน อิทธิพลที่เพิ่มขึ้นร่วมกันของประเทศต่างๆ ต่ออัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลาง ซึ่งส่งผลกระทบต่อ

ต่ออัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินเป็นหลัก การแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นในตลาดสินค้า และในขณะเดียวกัน การควบรวมกิจการของ บริษัทของประเทศต่างๆ การปฏิวัติทางเทคโนโลยีในขอบเขตของการซื้อขายสกุลเงิน อย่างหลังเปิดเผยในการพัฒนาระบบการซื้อขายอัตโนมัติและการเปลี่ยนไปใช้การซื้อขายสกุลเงินผ่านอินเทอร์เน็ต นอกเหนือจากระบบการซื้อขายแล้ว ระบบการจับคู่ยังเชื่อมโยงเทรดเดอร์ทุกคนทั่วโลกไปพร้อมๆ กัน โดยจำลอง

ตลาดของโบรกเกอร์ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ และโทรคมนาคม และประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้นได้เพิ่มระดับความซับซ้อนของเทรดเดอร์ ความสามารถในการสร้างผลกำไรและจัดการความเสี่ยงในการแลกเปลี่ยนอย่างเหมาะสม ดังนั้นความซับซ้อนในการซื้อขายจึงนำไปสู่การเพิ่มปริมาณ

ประเทศสำรองระดับภูมิภาค นอกจากสกุลเงินสำรองทั่วโลก - ดอลลาร์สหรัฐแล้ว ยังมีประเทศสำรองอื่นๆ ในระดับภูมิภาคและนานาชาติอีกด้วย ในปี พ.ศ. 2521 สมาชิกเก่าคนของประชาคมยุโรปได้ให้สัตยาบันแผนสำหรับการสร้างระบบการเงินยุโรปที่จัดการโดยกองทุนความร่วมมือทางการเงินแห่งยุโรป ภายในปี 1999 ประเทศเหล่านี้ซึ่งประกอบด้วยสิ่งที่เรียกว่ายูโรโซนได้ดำเนินการเปลี่ยนผ่านเป็นสกุลเงินยูโรทั่วไป - ยูโร (ดูรูปที่ 1.1) ตัวเงินยูโรออกในสกุลเงิน 5, 10, 20, 50, 100, 200 และ 500 ยูโร เหรียญออกในสกุลเงิน 1 และ 2 ยูโร และ 50, 20, 10, 5, 2 และ 1 เซนต์





## รูปที่ 1.1. บันทึกลงเงินยูโร

ยูโรเป็นสกุลเงินสำรองระดับภูมิภาคสำหรับประเทศในกลุ่มยูโรโซนและเงินเยนของญี่ปุ่นสำหรับประเทศในเอเชียใต้ - ตะวันออก พอร์ตโฟลิโอของสกุลเงินสำรองอาจมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับเงื่อนไขระหว่างประเทศโดยเฉพาะ รวมถึงฝรั่งเศสด้วย

บทบาทของระบบธนาคารกลางสหรัฐและธนาคารกลางของประเทศ G-7 อื่นๆ ในฟอเร็กซ์ ธนาคารกลางทั้งหมดและระบบธนาคารกลางสหรัฐ (FRS) เช่นกัน ส่งผลกระทบต่อตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงอัตราคิดลดและดำเนินการทางการเงิน (เป็นการแทรกแซงและการซื้อสกุลเงิน)

สำหรับการดำเนินการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือข้อตกลงการซื้อคืนเพื่อขายหลักทรัพย์เดิมคืนในราคาเดียวกัน ณ วันที่ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าในอนาคต (โดยปกติภายใน 15 วัน) และในอัตราดอกเบี้ยที่กำหนด ข้อตกลงนี้เท่ากับเป็นการอัดเงินสำรองเข้าสู่ระบบธนาคารเป็นการชั่วคราว ผลกระทบต่อตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศคือสกุลเงินของประเทศควรว่อนค่าลง ข้อตกลงการซื้อคืนอาจเป็นการซื้อคืนของลูกค้าหรือการซื้อคืนระบบก็ได้

ข้อตกลงการขาย-ซื้อที่ตรงกันเป็นเพียงสิ่งที่ตรงกันข้ามกับข้อตกลงการซื้อคืน เมื่อดำเนินการตามสัญญาขาย-ซื้อที่ตรงกัน ธนาคารหรือ FRS จะขายหลักทรัพย์เพื่อการส่งมอบทันทีให้กับตัวแทนจำหน่ายหรือธนาคารกลางต่างประเทศ โดยมีข้อตกลงที่จะซื้อคืนหลักทรัพย์เดียวกันในราคาเดียวกันในเวลาที่กำหนดไว้ในอนาคต (โดยทั่วไปภายใน 7 วัน) ข้อตกลงนี้ถือเป็นการระบายเงินสำรองชั่วคราว ผลกระทบต่อตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศคือสกุลเงินของประเทศควรมั่นคงขึ้น

การดำเนินงานด้านการเงินประกอบด้วยการชำระเงินระหว่างธนาคารกลางหรือหน่วยงานระหว่างประเทศ นอกจากนี้ FRS ได้ทำข้อตกลงการแลกเปลี่ยนสกุลเงินกับธนาคารกลางอื่นๆ หลายครั้งตั้งแต่ปี 1962 ตัวอย่างเช่น เพื่อช่วยพันธมิตรในการทำสงครามต่อต้านการรุกรานคูเวตของอิรัก ในปี 1990-1991 Bundesbank และ Bank of Japan ดำเนินการชำระเงินเพื่อ ธนาคารกลางสหรัฐ นอกจากนี้ การชำระเงินให้กับธนาคารโลกหรือสหประชาชาติจะดำเนินการผ่านธนาคารกลาง

การแทรกแซงในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาโดยกระทรวงการคลังของสหรัฐอเมริกาและ FRS มุ่งเน้นไปที่การฟื้นฟูสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อยในตลาดหรือมีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยน มันไม่ได้มุ่งเน้นไปที่การส่งผลกระทบต่อเงินสำรอง

การแทรกแซงการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีสองประเภท: การแทรกแซงเปล่า และการแทรกแซงระหว่างกันที่ปราศจากเชื้อ

การแทรกแซงแบบเปลี่ยเปล่าหรือการแทรกแซงที่ยังไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ หมายถึงกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพียงอย่างเดียว ทั้งหมดที่เกิดขึ้นคือการแทรกแซง โดยที่ Federal Reserve ซื้อหรือขายดอลลาร์สหรัฐเทียบกับสกุลเงินต่างประเทศ นอกจากผลกระทบต่อตลาด

แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศแล้ว ยังมีผลกระทบทางการเงินต่อปริมาณเงินอีกด้วย หากปริมาณเงินได้รับผลกระทบ จะต้องปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยราคา และในทุกระดับของเศรษฐกิจ ดังนั้นการแทรกแซงการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศแบบเปลี่ยเปล่าๆ จึงมีผลระยะยาว

การแทรกแซงที่ผ่านการฆ่าเชื้อจะช่วยลดผลกระทบต่อปริมาณเงิน เนื่องจากมีธนาคารกลางเพียงไม่กี่แห่งที่ต้องการให้ผลกระทบของการแทรกแซงในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศส่งผลกระทบต่อทุกมุมของเศรษฐกิจ การแทรกแซงที่ปลอดเชื้อจึงเป็นทางเลือกหนึ่ง สิ่งนี้ถือเป็นจริงสำหรับ FRS เช่นกัน การแทรกแซงที่ปราศจากเชื้อเกี่ยวข้องกับขั้นตอนเพิ่มเติมในการทำธุรกรรมในสกุลเงินเดิม ขั้นตอนนี้ประกอบด้วยการขายหลักทรัพย์ของรัฐบาลที่หักล้างการเพิ่มทุนสำรองที่เกิดขึ้นเนื่องจากการแทรกแซง มันอาจจะง่ายกว่าถ้าคุณคิดว่าธนาคารกลางจะให้เงินสนับสนุนการขายสกุลเงินผ่านการขายหลักทรัพย์รัฐบาลจำนวนหนึ่ง เนื่องจากการแทรกแซงที่ปราศจากเชื้อจะสร้างผลกระทบต่ออุปสงค์และอุปทานของสกุลเงินบางสกุลเท่านั้น ผลกระทบของมันจึงมีแนวโน้มที่จะมีผลกระทบในระยะสั้นถึงระยะกลาง

## 1.2. ความเสี่ยงจากการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในฟอเร็กซ์

ตามที่กล่าวไว้ข้างต้น การซื้อขายฟอเร็กซ์นั้นต้องมีความเสี่ยงเป็นหลัก โดยการประเมินระดับความเสี่ยงที่เป็นไปได้ควรพิจารณาประเภทต่อไปนี้:

ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงของประเทศ

ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนคือผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องของสมดุลอุปสงค์และอุปทานของตลาดทั่วโลกต่อสถานะอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่โดดเด่น สำหรับช่วงเวลาที่คงค้าง ตำแหน่งจะขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงราคาทั้งหมด มาตรการที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในการตัดขาดทุนในระยะสั้นและรักษาตำแหน่งที่มีกำไรซึ่งการขาดทุนควรเก็บไว้ภายในขีดจำกัดที่จัดการได้คือ ขีดจำกัดของตำแหน่งและขีดจำกัดการขาดทุน ตามข้อจำกัดของตำแหน่ง จำนวนเงินสูงสุดของสกุลเงินหนึ่งๆ ที่เทรดเดอร์ได้รับอนุญาตให้พกพาใน ช่วงเวลาใดก็ได้ในระหว่างชั่วโมงการซื้อขายปกติ ขีดจำกัดการสูญเสียเป็นมาตรการที่ออกแบบมาเพื่อหลีกเลี่ยงการสูญเสียที่ไม่ยั่งยืนที่ทำโดยเทรดเดอร์โดยการตั้งระดับหยุดขาดทุน

ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยหมายถึงกำไรและขาดทุนที่เกิดจากความผันผวนของค่าสเปรดล่วงหน้า รวมถึงจำนวนเงินล่วงหน้าที่ไม่ตรงกันและช่องว่างการครบกำหนดระหว่างธุรกรรมในบัญชีแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ความเสี่ยงนี้เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนสกุลเงิน การส่งต่อทันที ฟิวเจอร์ส และออปชั่น (ดูด้านล่าง) เพื่อลดความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย มีการจำกัดขนาดรวมของรายการที่ไม่ตรงกัน วิธีการทั่วไปคือการแยกข้อมูลที่ไม่ตรงกันตามวันครบกำหนดออกเป็นสูงสุดหกเดือนและหกเดือนที่ผ่านมา ธุรกรรมทั้งหมดจะถูกป้อนในระบบคอมพิวเตอร์เพื่อคำนวณตำแหน่งสำหรับวันที่ส่งมอบ กำไรและขาดทุนทั้งหมด การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของอัตราดอกเบี้ยอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งจำเป็นในการ คาดการณ์การเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อช่องว่างคงค้าง

ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านเครดิตหมายถึงความเป็นไปได้ที่สถานะสกุลเงินคงค้างอาจไม่ได้รับการชำระคืนตามที่ตกลงกัน เนื่องจากการกระทำโดยสมัครใจหรือไม่สมัครใจของคู่สัญญา ในกรณีเหล่านี้ การซื้อขายจะเกิดขึ้นในการแลกเปลี่ยนที่มีการควบคุม เช่น สำนักหักบัญชีแห่งชิคาโก รู้จักความเสี่ยงด้านเครดิตในรูปแบบต่อไปนี้:



1. ความเสี่ยงในการเปลี่ยนทดแทนเกิดขึ้นเมื่อคู่สัญญาของธนาคารที่ล้มเหลวพบว่าหนังสือของตนตกอยู่ในอันตรายที่จะไม่ได้รับเงินคืนจากธนาคาร

ซึ่งบัญชีที่เหมาะสมไม่สมดุล

2. ความเสี่ยงในการชำระบัญชีเกิดขึ้นเนื่องจากเขตเวลาในทวีปต่างๆ ด้วยเหตุนี้ สกุลเงินจึงสามารถซื้อขายได้ในราคาที่แตกต่างกันในเวลาที่แตกต่างกันใน

ระหว่างวันซื้อขาย ดอลลาร์ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์จะได้รับเครดิตก่อน จากนั้นเงินเยนญี่ปุ่น ตามด้วยสกุลเงินยุโรป และลงท้ายด้วยดอลลาร์สหรัฐ ดังนั้น อาจมี

การจ่ายเงินให้กับฝ่ายที่จะประกาศล้มละลาย (หรือถูกประกาศว่าล้มละลาย) ทันทีหลังจากนั้น แต่ก่อนที่จะดำเนินการชำระเงินของตนเอง

ดังนั้นในการประเมินความเสี่ยงด้านเครดิต ผู้ใช้จะต้องพิจารณาไม่เพียงแต่มูลค่าตลาดของพอร์ตโฟลิโอสกุลเงินของตนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

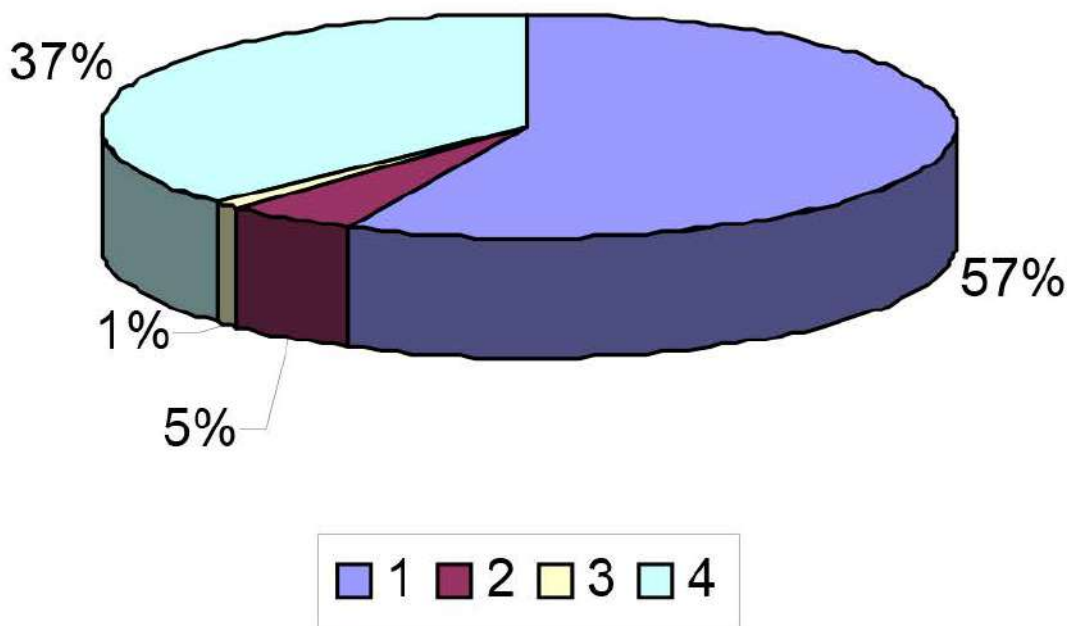
ของพอร์ตโฟลิโอเหล่านี้ด้วย ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นอาจถูกกำหนดโดยการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นในช่วงเวลาหนึ่งจนถึงครบกำหนดของตำแหน่งที่โดดเด่น

ระบบคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่ในปัจจุบันมีประโยชน์มากในการใช้งาน

ความเสี่ยงจากระบบเผด็จการ ความเสี่ยงจากระบบเผด็จการ (อธิปไตย) หมายถึงการแทรกแซงของรัฐบาลในกิจกรรม Forex แม้ว่าในทางทฤษฎีจะมีอยู่ใน

ตราสารแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศทั้งหมด แต่สกุลเงินล่วงหน้ามีไว้สำหรับวัตถุประสงค์ในทางปฏิบัติทั้งหมด ยกเว้นจากความเสี่ยงของประเทศ เนื่องจาก

ตลาดสกุลเงินล่วงหน้าหลัก ๆ ตั้งอยู่ในสหรัฐอเมริกา ดังนั้นเทรดเดอร์จะต้องตระหนักถึงความเสี่ยงประเภทนั้นและอยู่ในสภาพที่จะยอมรับข้อจำกัดด้านการบริหารที่เป็นไปได้



### 1.3. ประเภทของฟอเร็กซ์

ตลาดสเปคต. การซื้อขายสกุลเงินทันทีเป็นตราสารสกุลเงินต่างประเทศที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในโลก คิดเป็น 37 เปอร์เซ็นต์ของกิจกรรมทั้งหมด (ดูรูปที่ 3.1)

คุณลักษณะของตลาดสเปคตที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วคือความผันผวนสูงและผลกำไรที่รวดเร็ว (รวมถึงการขาดทุน)

WDS\* สวอป

รูปที่ 1.2. ส่วนแบ่งการตลาดของการซื้อขายสเปคตของสหรัฐฯ (เป็น %% ของปริมาณ): 1 - ส่งต่อและสวอป; 2 - ตัวเลือก; 3 - ฟิวเจอร์ส; 4 - จุด

ข้อตกลงทันทีประกอบด้วยสัญญาทวิภาคีโดยฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดส่งมอบสกุลเงินที่กำหนดตามจำนวนที่ระบุเทียบกับการรับสกุลเงินอื่นในจำนวนที่ระบุจากคู่สัญญา

โดยขึ้นอยู่กับข้อตกลงที่ตกลงกัน

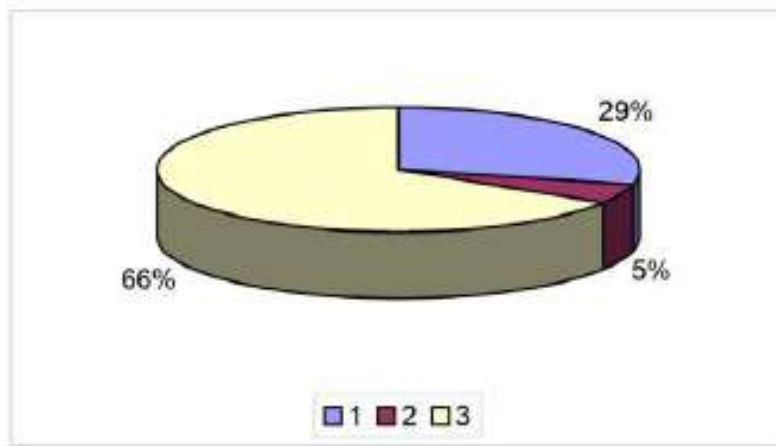
อัตราแลกเปลี่ยนภายในสองวันทำการนับจากวันที่ทำข้อตกลง ข้อยกเว้นคือดอลลาร์แคนาดา ซึ่งจะดำเนินการจัดส่งทันทีในวันทำการถัดไป การส่งมอบสกุลเงินทันทีสองวันได้รับการพัฒนามานานก่อนที่จะมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการประมวลผลข้อมูล ช่วงเวลานี้จำเป็นเพื่อตรวจสอบรายละเอียดธุรกรรมทั้งหมดระหว่างคู่สัญญา แม้ว่าเทคโนโลยีจะเป็นไปได้ แต่ตลาดร่วมสมัยกลับไม่พบว่าจำเป็นต้องลดเวลาในการชำระเงิน ข้อผิดพลาดของมนุษย์ยังคงเกิดขึ้นและจำเป็นต้องแก้ไขก่อนส่งมอบ

ในการทำสัญญาในตลาดสปอต ธนาคารที่ให้บริการเทรดเดอร์จะบอกโควต้าแก่ฝ่ายหลัง ซึ่งเป็นการประเมินสกุลเงินที่ซื้อขายเทียบกับดอลลาร์สหรัฐหรือสกุลเงินอื่น โควต้าประกอบด้วยตัวเลขสองหลัก (เช่น USD/JPY = 133.27/133.32 หรือซึ่งเท่ากัน USD/JPY = 133.27/32) ตัวแรกจากตัวเลขเหล่านี้ (ส่วนด้านซ้าย) เรียกว่าราคาเสนอซื้อ (นั่นคือราคาที่ผู้ซื้อขายขาย) ส่วนที่สอง (ส่วนด้านขวา) เรียกว่าราคาเสนอขาย (ราคาที่ผู้ซื้อขายซื้อ สกุลเงิน). ความแตกต่างระหว่างการถามและราคาเสนอเรียกว่าสเปรดสเปรดเช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลงราคาสกุลเงินใดๆ จะถูกวัดเป็นจุด (pips)

ในแง่ของปริมาณ สกุลเงินทั่วโลกมีการซื้อขายกันเป็นส่วนใหญ่เทียบกับดอลลาร์สหรัฐ เนื่องจากดอลลาร์สหรัฐเป็นสกุลเงินอ้างอิง สกุลเงินหลักอื่นๆ ได้แก่ ยูโร ตามด้วยเยนญี่ปุ่นปอนด์อังกฤษ และฟรังก์สวิส สกุลเงินอื่นๆ ที่มีส่วนแบ่งการตลาดที่สำคัญคือดอลลาร์แคนาดาและดอลลาร์ออสเตรเลีย นอกจากนี้ ส่วนแบ่งการซื้อขายที่สำคัญเกิดขึ้นในสกุลเงินข้ามซึ่งเป็นตราสารที่ไม่ใช่ดอลลาร์ โดยสกุลเงินต่างประเทศจะถูกเสนอราคาเทียบกับสกุลเงินต่างประเทศอื่นๆ เช่น ยูโรต่อเยนญี่ปุ่น

ตลาดสปอตมีลักษณะสภาพคล่องสูงและมีความผันผวนสูง ความผันผวนคือระดับที่ราคาของสกุลเงินมีแนวโน้มที่จะผันผวนภายในระยะเวลาหนึ่ง ตัวอย่างเช่น ในวันซื้อขายทั่วโลกที่มีการใช้งาน (24 ชั่วโมง) อัตราแลกเปลี่ยนเงินยูโร/ดอลลาร์อาจเปลี่ยนแปลงมูลค่า 18,000 เท่า "บิน" 100-200 pip ในเวลาไม่กี่วินาที หากตลาดได้รับแจ้งถึงเหตุการณ์สำคัญ ในทางกลับกันอัตราแลกเปลี่ยนอาจค่อนข้างคงที่เป็นระยะเวลาสั้นๆ แม้จะเกินหนึ่งชั่วโมง เมื่อตลาดหนึ่งเกือบจะเสร็จสิ้นการซื้อขายและรอให้ตลาดถัดไปเข้าครอบครอง ตัวอย่างเช่น มีช่องว่างทางเทคนิคในการซื้อขายระหว่างเวลาประมาณ 16:30 น. ถึง 18:00 น. EDT ในตลาดนิวยอร์ก ธุรกรรมส่วนใหญ่เกิดขึ้นระหว่างเวลา 8.00 น. ถึง 12.00 น. ซึ่งเป็นช่วงที่ตลาดนิวยอร์กและยุโรปทับซ้อนกันกิจกรรมลดลงอย่างรวดเร็วในช่วงบ่าย ซึ่งในความเป็นจริงแล้วมากกว่าร้อยละ 50 เมื่อนิวยอร์กสูญเสียการสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศ (ดูรูปที่ 1.3) การซื้อขายข้ามคืนมีจำกัด เนื่องจากมีธนาคารเพียงไม่กี่แห่งที่มีโต๊ะข้ามคืน ธนาคารส่วนใหญ่ส่งคำสั่งซื้อข้ามคืนไปยังสาขาหรือธนาคารอื่นๆ ที่ทำงานในเขตเวลาที่ใช้งานอยู่

เหตุผลของความนิยมในตลาดสปอต นอกเหนือจากสภาพคล่องที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเนื่องจากความผันผวน ยังเป็นเพียงระยะเวลาสั้นๆ ในการดำเนินการตามสัญญาอีกด้วย ดังนั้นความเสี่ยงด้านเครดิตจึงอยู่ในตลาดนั้นอย่างจำกัด กำไรและขาดทุนสามารถเกิดขึ้นจริงหรือยังไม่เกิดขึ้นจริงก็ได้ P&L ที่เกิดขึ้นคือจำนวนเงินสดเมื่อปิดสถานะ P&L ที่ยังไม่รับรู้ประกอบด้วยจำนวนเงินที่ไม่แน่นอนซึ่งสถานะคงค้างจะเกิดขึ้นโดยประมาณหากปิดที่อัตราปัจจุบัน P&L ที่ยังไม่รับรู้เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตามอัตราแลกเปลี่ยนตลาดหน้า. ในการส่งต่อ Forex มีการใช้สองเครื่องมือ: ส่งต่อข้อตกลงทันที และข้อตกลงการแลกเปลี่ยนหรือสวอป ข้อตกลงการแลกเปลี่ยนคือการรวมกันของข้อตกลงทันทีและข้อตกลงล่วงหน้า ตามตัวเลขที่เผยแพร่โดยธนาคารเพื่อการชำระหนี้ระหว่างประเทศ เปรอร์เซ็นต์ส่วนแบ่งของตลาดล่วงหน้าอยู่ที่ร้อยละ 57 ในปี 1998 (ดูรูปที่ 1.2) เมื่อแปลเป็นดอลลาร์สหรัฐ จากมูลค่าการซื้อขายรวมรายวันโดยประมาณที่ 1.49 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ ตลาดซื้อขายล่วงหน้าทั้งหมดคิดเป็น 900 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในตลาดล่วงหน้าไม่มีบรรทัดฐานเกี่ยวกับวันที่ชำระราคาซึ่งมีตั้งแต่ 3 วันถึง 3 ปี ปริมาณการแลกเปลี่ยนสกุลเงินที่นานกว่าหนึ่งปีมีแนวโน้มที่จะเบาบาง แต่ในทางเทคนิคแล้วไม่มีเลย



รูปที่ 1.3. แผนภาพกิจกรรมการค้า (เป็น % ของปริมาณ) ของ US Forex ในการกระจายเวลา: 1 - ตั้งแต่ 12.00 น. ถึง 16.00 น., 2 - ตั้งแต่ 16.00 น. ถึง 20.00 น., 3 - ตั้งแต่ 8.00 น. ถึง 12.00 น.

อุปสรรคในการทำข้อตกลงเหล่านี้ วันที่ใดๆ เลย์วันที่สปอตและภายในช่วงช่วงข้างต้นอาจเป็นการชำระราคาล่วงหน้า โดยต้องเป็นวันทำการที่ถูกต้องสำหรับทั้งสองสกุลเงิน ตลาดล่วงหน้าเป็นตลาดที่มีการกระจายอำนาจ โดยมีผู้เล่นทั่วโลกเข้าสู่ข้อตกลงที่หลากหลาย ทั้งแบบตัวต่อตัวหรือผ่านโบรกเกอร์

ราคาล่วงหน้าประกอบด้วยสองส่วนสำคัญ: อัตราแลกเปลี่ยนสปอตและสเปรดล่วงหน้า อัตราสปอตคือองค์ประกอบหลัก สเปรดไปข้างหน้าเรียกอีกอย่างว่าจุดส่งต่อหรือ pips ล่วงหน้า สเปรดล่วงหน้าจำเป็นสำหรับการปรับอัตราสปอตสำหรับวันที่ชำระราคาเฉพาะเจาะจงที่แตกต่างจากวันที่สปอต ถือได้ว่าวันครบกำหนดเป็นอีกปัจจัยที่กำหนดราคาล่วงหน้า

ตลาดฟิวเจอร์ส. ฟิวเจอร์สสกุลเงินเป็นประเภทเฉพาะของข้อตกลงการส่งต่อทันที เนื่องจากได้มาจากราคาสปอต จึงเป็นตราสารอนุพันธ์ (ดูรูปที่ 1.2) มีความเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับวันหมดอายุและขนาดของจำนวนการซื้อขาย ในขณะที่โดยทั่วไป ข้อตกลงการส่งต่อทันที

—ที่ครบกำหนดหลังจากวันที่ส่งมอบทันที—จะครบกำหนดในวันที่ที่ถูกต้องในทั้งสองประเทศที่มีการซื้อขายสกุลเงิน จำนวนเงินมาตรฐานของฟิวเจอร์สสกุลเงินต่างประเทศจะครบกำหนดเฉพาะในวันพุธที่สามของเดือนมีนาคม มิถุนายน กันยายน และธันวาคม

ลักษณะเฉพาะของฟิวเจอร์สสกุลเงินต่อไปนี้ทำให้พวกเขาน่าสนใจ เปิดให้ผู้เข้าร่วมตลาดทุกคน รวมถึงบุคคลทั่วไปด้วย มันเป็นตลาดกลาง มีประสิทธิภาพพอๆ กับตลาดเงินสด และในขณะที่ตลาดเงินสดเป็นตลาดที่มีการกระจายอำนาจ การซื้อขายล่วงหน้าจะเกิดขึ้นภายใต้หลังคาเดียวกัน ช่วยลดความเสี่ยงด้านเครดิตเนื่องจาก Chicago Mercantile Exchange Clearinghouse ทำหน้าที่เป็นผู้ซื้อสำหรับผู้ขายทุกราย และในทางกลับกัน ในทางกลับกัน สำนักหักบัญชีจะลดความเสี่ยงของตัวเองให้เหลือน้อยที่สุดโดยกำหนดให้เทรดเดอร์ที่รักษาสถานะที่ไม่แสวงหากำไรต้องโพสต์มาร์จิ้นในขนาดเท่ากับขาดทุนของพวกเขา แม้ว่าตลาดฟิวเจอร์สและตลาดสปอตจะมีการซื้อขายกันอย่างใกล้ชิด แต่ความแตกต่างบางอย่างระหว่างทั้งสองก็เกิดขึ้น ทำให้เกิดโอกาสในการเก็งกำไร Gap ปริมาณ และความสนใจแบบเปิดเป็นเครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิคที่สำคัญ (ดูบทที่ 4) ที่มีเฉพาะในตลาดซื้อขายล่วงหน้าเท่านั้น

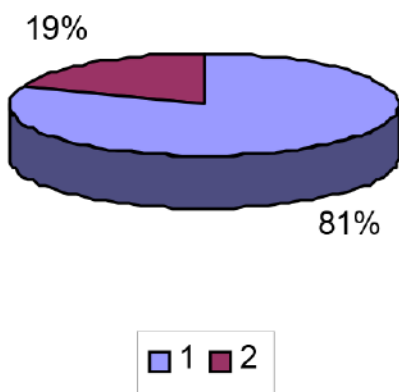
เนื่องจากประโยชน์เหล่านี้ ปริมาณการซื้อขายสกุลเงินล่วงหน้าจึงสามารถดึงดูดผู้เล่นจำนวนมากได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากฟิวเจอร์สเป็นสัญญาซื้อขายล่วงหน้าและราคาล่วงหน้ามักมีการเคลื่อนไหวซ้ำ การกำจัดค่าสเปรดล่วงหน้าจะเปลี่ยนสัญญาฟิวเจอร์สให้เป็นสัญญาสปอต สำหรับเทรดเดอร์ที่อยู่นอกตลาดแลกเปลี่ยน ราคาสามารถดูได้จากการตรวจสอบออนไลน์ หน้าเว็บที่ได้รับความนิยมมากที่สุดจะพบได้ใน Bridge, Telerate, Reuters และ Bloomberg Telerate นำเสนอสกุลเงินฟิวเจอร์สบน

หน้าคอมโพสิต ในขณะที่ Reuters และ Bloomberg แสดงสกุลเงินฟิวเจอร์สในแต่ละหน้าจะแสดงการบรรจบกันระหว่างฟิวเจอร์สและราคาสปอต

ตลาดตัวเลือก ตัวเลือกสกุลเงินคือสัญญาระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายที่ให้สิทธิ์แก่ผู้ซื้อ แต่ไม่ใช่ภาระผูกพันในการซื้อขายสกุลเงินจำนวนหนึ่งในราคาที่กำหนดไว้ล่วงหน้าและภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยไม่คำนึงถึงราคาตลาดของสกุลเงิน; และให้ผู้ขายหรือผู้เขียนมีภาระผูกพันในการส่งมอบสกุลเงินภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ล่วงหน้า หากผู้ซื้อต้องการใช้ตัวเลือกนี้และเมื่อใด

ปัจจัยเพิ่มเติมส่งผลต่อราคาออปชันเมื่อเทียบกับราคาของตราสารสกุลเงินต่างประเทศอื่นๆ ไม่เหมือนกับสปอตหรือฟอร์เวิร์ด ความผันผวนทั้งสูงและต่ำอาจสร้างผลกำไรในตลาดออปชัน สำหรับบางคน ออปชันเป็นช่องทางที่ถูกกว่าสำหรับการซื้อขายสกุลเงิน สำหรับตัวเลือกอื่นๆ หมายถึงการรักษาความปลอดภัยที่เพิ่มขึ้นและการดำเนินการคำสั่งหยุดการขาดทุนที่แน่นอน ตัวเลือกสกุลเงินเป็นส่วนที่เติบโตเร็วที่สุดของตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ณ เดือนเมษายน พ.ศ. 2541 ออปชันคิดเป็น 5 เปอร์เซ็นต์ของตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (ดูรูปที่ 1.4) ศูนย์กลางการซื้อขายออปชันที่ใหญ่ที่สุดคือสหรัฐอเมริกา ตามมาด้วยสหราชอาณาจักรและญี่ปุ่น ราคาออปชันจะขึ้นอยู่กับหรือมาจากตราสารเงินสด อย่างไรก็ตาม บ่อยครั้งที่เทรดเดอร์มีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับทั้งความยากและความเรียบง่ายของการใช้ออปชัน นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับความสามารถของตัวเลือกต่างๆ

การซื้อขายตัวเลือกในสกุลเงินฟิวเจอร์สจะทำให้ผู้ซื้อได้รับสิทธิ์ แต่ไม่ใช่ภาระผูกพันในการครอบครองสกุลเงินในอนาคต ต่างจากสกุลเงินฟิวเจอร์ส การซื้อตัวเลือกสกุลเงินไม่จำเป็นต้องมีมาร์จิ้นเริ่มต้น ค่าพรีเมียมของออปชันหรือราคาของผู้ซื้อจ่ายให้กับผู้ขายหรือผู้เขียน สะท้อนถึงความเสี่ยงทั้งหมดของผู้ซื้อ อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการครอบครองสกุลเงินในอนาคตโดยการใช้ซื้อออปชัน เทรดเดอร์จะต้องวางเงินประกันไว้



รูปที่ 1.4. ส่วนแบ่งการตลาดของตัวเลือกสกุลเงิน (เป็น %% ของปริมาณ): 1 - OTC; 2 - การแลกเปลี่ยนที่จัดขึ้น  
ราคาสกุลเงินคือองค์ประกอบหลัก เนื่องจากการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ปัจจัยอื่นๆ ทั้งหมด มันเป็นพฤติกรรมของราคาสกุลเงินที่ทำให้เกิดความต้องการออปชันและส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของออปชัน

## 2. ประเภทของสกุลเงินหลักและระบบการแลกเปลี่ยน

### 2.1. สกุลเงินหลัก

ดอลลาร์สหรัฐ ดอลลาร์สหรัฐเป็นสกุลเงินหลักของโลก ซึ่งเป็นมาตรการสากลในการประเมินสกุลเงินอื่น ๆ ที่ซื้อขายใน Forex โดยทั่วไปสกุลเงินทั้งหมดจะถูกเสนอราคาในรูปแบบดอลลาร์สหรัฐ ภายใต้เงื่อนไขของความไม่สงบทางเศรษฐกิจและการเมืองระหว่างประเทศ ดอลลาร์สหรัฐเป็นสกุลเงินหลักที่ปลอดภัย ซึ่งได้รับการพิสูจน์แล้วว่าดีเป็นพิเศษในช่วงวิกฤตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ระหว่างปี 2540-2541

ตามที่ระบุไว้ เงินดอลลาร์สหรัฐกลายเป็นสกุลเงินหลักในช่วงสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สองตามข้อตกลงเบรตัน วูดส์ เนื่องจากสกุลเงินอื่นๆ แทบจะผูกติดอยู่กับสกุลเงินดังกล่าว การเปิดตัวเงินยูโรในปี 1999 ทำให้ค่าเงินดอลลาร์มีความสำคัญลดลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

สกุลเงินหลักอื่นๆ ที่ซื้อขายเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ ได้แก่ ยูโร เยนญี่ปุ่น ปอนด์อังกฤษ และฟรังก์สวิส

ยูโร ยูโรได้รับการออกแบบมาให้กลายเป็นสกุลเงินหลักในการซื้อขายโดยการอ้างอิงในรูปแบบอเมริกัน เช่นเดียวกับดอลลาร์สหรัฐ เงินยูโรมีบทบาทในระดับนานาชาติที่แข็งแกร่งอันเนื่องมาจากสมาชิกของสหภาพการเงินยุโรป สกุลเงินยังคงได้รับผลกระทบจากการเติบโตที่ไม่เท่าเทียมกัน การว่างงานที่สูง และการต่อต้านของรัฐบาลต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง ทั้งคู่ยังได้รับผลกระทบในปี 1999 และ 2000 จากการไหลออกของนักลงทุนต่างชาติ โดยเฉพาะชาวญี่ปุ่น ซึ่งถูกบังคับให้เลิกการลงทุนที่สูญเสียในสินทรัพย์สกุลเงินยูโร นอกจากนี้ ผู้จัดการเงินในยุโรปยังปรับสมดุลพอร์ตการลงทุนของตนและลดความเสี่ยงในสกุลเงินยูโร เนื่องจากความต้องการในการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนในยุโรปลดลง

เงินเยนของญี่ปุ่น เยนญี่ปุ่นเป็นสกุลเงินที่มีการซื้อขายมากเป็นอันดับสามของโลก มีสถานะระหว่างประเทศน้อยกว่าดอลลาร์สหรัฐหรือยูโรมาก เงินเยนมีสภาพคล่องทั่วโลกตลอดเวลา ความต้องการตามธรรมชาติในการแลกเปลี่ยนเงินเยนกระจุกตัวส่วนใหญ่ในกลุ่ม keiretsu ของญี่ปุ่น ซึ่งเป็นกลุ่มบริษัททางเศรษฐกิจและการเงิน เยนมีความอ่อนไหวต่อโชคชะตาของดัชนี Nikkei ตลาดหุ้นญี่ปุ่น และตลาดอสังหาริมทรัพย์มากกว่ามาก

ปอนด์อังกฤษ. จนถึงสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง เงินปอนด์เป็นสกุลเงินอ้างอิง สกุลเงินมีการซื้อขายอย่างหนักเมื่อเทียบกับเงินยูโรและดอลลาร์สหรัฐ แต่มีสถานะที่ไม่แน่นอนเมื่อเทียบกับสกุลเงินอื่น ก่อนที่จะมีการนำเงินยูโรมาใช้ เงินปอนด์ทั้งสองได้รับประโยชน์จากข้อสงสัยเกี่ยวกับการบรรจบกันของสกุลเงิน หลังจากการแนะนำเงินยูโร ธนาคารแห่งอังกฤษกำลังพยายามที่จะนำอัตราที่สูงของสหราชอาณาจักรเข้ามาใกล้กับอัตราที่ต่ำกว่าในยูโรโซน เงินปอนด์อาจเข้าร่วมกับยูโรได้ในช่วงต้นทศวรรษ 2000 โดยมีเงื่อนไขว่าการลงประชามติของสหราชอาณาจักรจะเป็นไปในเชิงบวก

ฟรังก์สวิส ฟรังก์สวิสเป็นสกุลเงินเดียวของประเทศยุโรปที่สำคัญซึ่งไม่ได้เป็นของสหภาพการเงินยุโรปหรือของประเทศ G-7 แม้ว่าเศรษฐกิจของสวิสจะมีขนาดค่อนข้างเล็ก แต่ฟรังก์สวิสก็เป็นหนึ่งในสี่สกุลเงินหลัก ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับความแข็งแกร่งและคุณภาพของเศรษฐกิจและการเงินของสวิสอย่างใกล้ชิด สวิตเซอร์แลนด์มีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดกับเยอรมนี และรวมถึงยูโรโซนด้วย ดังนั้น ในแง่ของความไม่แน่นอนทางการเมืองในภาคตะวันออก โดยทั่วไปแล้ว ฟรังก์สวิสจึงได้รับความนิยมมากกว่าเงินยูโร

โดยทั่วไปเชื่อกันว่าฟรังก์สวิสเป็นสกุลเงินที่มีเสถียรภาพจริงๆ แล้ว จากมุมมองของการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ฟรังก์สวิสมีความคล้ายคลึงกับรูปแบบของเงินยูโรอย่างใกล้ชิด แต่ขาดสภาพคล่อง เนื่องจากความต้องการมีมากกว่าอุปทาน ฟรังก์สวิสจึงมีความผันผวนมากกว่าเงินยูโร

## 2.2. ระบบการค้าในฟอเร็กซ์

การซื้อขายกับนายหน้า นายหน้าซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ต่างจากนายหน้าค้าหุ้นตรงที่ไม่ได้รับตำแหน่งเพื่อตนเอง พวกเขาให้บริการเฉพาะธนาคารเท่านั้น บทบาทของพวกเขาคือการรวบรวมผู้ซื้อและผู้ขายในตลาด เพื่อปรับราคาที่พวกเขาแสดงให้กับลูกค้าให้เหมาะสม และดำเนินการตามคำสั่งซื้อของเทรดเดอร์อย่างรวดเร็ว แม่นยำ และซื้อสัตย์

นายหน้าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศส่วนใหญ่ดำเนินธุรกิจผ่านทางโทรศัพท์โดยใช้ระบบกล่องเปิด — ไมโครโฟนที่อยู่ด้านหน้านายหน้าที่จะส่งสัญญาณทุกอย่างที่เขาหรือเธอพูดในสายโทรศัพท์สายตรงไปยังกล่องลำโพงในธนาคารอย่างต่อเนื่อง ด้วยวิธีนี้ ทุกธนาคารสามารถได้ยินข้อตกลงทั้งหมดที่ดำเนินการอยู่

เนื่องจากระบบเปิดกล่องที่โบรกเกอร์ใช้ เทรดเดอร์จึงสามารถได้ยินราคาเสนอทั้งหมดได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้เสนอราคาหรือได้รับข้อเสนอ; และราคาตั้งต่อไปนี้ สิ่งสำหรับผู้ซื้อขายจะไม่ได้ยินคือจำนวนราคาเสนอซื้อและข้อเสนอเฉพาะและชื่อธนาคารที่แสดงราคา ราคาไม่ระบุชื่อ การไม่เปิดเผยตัวตนของธนาคารที่ทำการซื้อขายในตลาดช่วยรับประกันประสิทธิภาพของตลาด เนื่องจากธนาคารทุกแห่งมีโอกาสซื้อขายอย่างยุติธรรม บางครั้งนายหน้าจะเรียกเก็บค่าคอมมิชชันที่ผู้ซื้อและผู้ขายจ่ายเท่ากัน ค่าธรรมเนียมจะมีการเจรจาเป็นรายบุคคลโดยธนาคารและบริษัทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์

โบรกเกอร์แสดงให้เห็นลูกค้ำของตนเห็นราคาที่ทำโดยลูกค้ำรายอื่น ทั้งราคาแบบสองทาง (เสนอราคาและเสนอขาย) หรือราคาเที่ยวเดียว (เสนอราคาหรือเสนอขาย) จากลูกค้ำของเขาหรือเธอ ผู้ค้ำแสดงราคาที่แตกต่างกันเพราะพวกเขา "อ่าน" ตลาดแตกต่างกัน พวกเขามีความคาดหวังและความสนใจที่แตกต่างกัน นายหน้าที่มีราคาสูงกว่าหนึ่งราคาในฝ่ายเดียวหรือทั้งสองด้านจะปรับราคาให้เหมาะสมโดยอัตโนมัติ กล่าวอีกนัยหนึ่ง โบรกเกอร์จะแสดงราคาเสนอสูงสุดและข้อเสนอต่ำสุดเสมอ ดังนั้นตลาดจึงสามารถเข้าถึงสเปรดที่เหมาะสมที่สุดได้ การวิเคราะห์พื้นฐานและทางเทคนิคใช้ในการคาดการณ์ทิศทางในอนาคตของสกุลเงิน เทรดเดอร์อาจทดสอบตลาดโดยตั้งราคาเสนอซื้อเล็กน้อยเพื่อดูว่าจะเกิดปฏิกิริยาใดๆ หรือไม่

ข้อดีอีกประการหนึ่งของตลาดของโบรกเกอร์ก็คือโบรกเกอร์อาจจัดหาธนาคารที่มีให้เลือกหลากหลายมากขึ้นให้กับลูกค้ำของตน ธนาคารในยุโรปและเอเชียบางแห่งมีโต๊ะข้ามคืน ดังนั้นโดยปกติแล้วคำสั่งซื้อขายจะถูกส่งไปยังโบรกเกอร์ที่สามารถติดต่อกับธนาคารในอเมริกาได้ ซึ่งจะช่วยเพิ่มสภาพคล่องของตลาด

การซื้อขายโดยตรง การซื้อขายโดยตรงขึ้นอยู่กับทางเลือกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ผู้ดูแลสภาพคล่อง - ธนาคารเป็นผู้กำหนดราคาหรือเสนอราคา - คาดหวังว่าธนาคารที่โทรมาจะตอบสนองในเรื่องการกำหนดราคาเมื่อมีการเรียก การซื้อขายโดยตรงให้ดูलयพินิจในการซื้อขายมากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับการซื้อขายในตลาดของโบรกเกอร์ บางครั้งเทรดเดอร์ก็ใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะนี้

การซื้อขายโดยตรงเคยดำเนินการทางโทรศัพท์เป็นส่วนใหญ่ การติดต่อทางโทรศัพท์เกิดข้อผิดพลาดได้ง่ายและช้า การจัดการข้อผิดพลาดเป็นเรื่องยากที่จะพิสูจน์และยากยิ่งกว่าที่จะแก้ไข การซื้อขายโดยตรงมีการเปลี่ยนแปลงไปตลอดกาลในช่วงกลางทศวรรษ 1980 โดยการนำระบบการซื้อขายมาใช้

ระบบการซื้อขายคือคอมพิวเตอร์ออนไลน์ที่เชื่อมโยงธนาคารที่มีส่วนร่วมทั่วโลกแบบตัวต่อตัว ประสิทธิภาพของระบบการซื้อขายมีลักษณะเฉพาะคือความเร็ว ความน่าเชื่อถือ และความปลอดภัย ระบบการซื้อขายได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การสนับสนุนสูงสุดแก่หน้าที่หลักของดีลเลอร์: การซื้อขาย ซอฟต์แวร์นี้ค่อนข้างน่าเชื่อถือในการรับอัตราแลกเปลี่ยนจำนวนมากและวันที่มูลค่ามาตรฐาน นอกจากนี้ยังแม่นยำและรวดเร็วในการติดต่อบุคคลอื่น สลับการสนทนา และเข้าถึงฐานข้อมูล ผู้ค้ำมองเห็นข้อมูลที่แลกเปลี่ยนบนจอภาพอย่างต่อเนื่อง มองเห็นได้ง่ายกว่าได้ยินข้อมูลนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสลับระหว่างการสนทนา

ธนาคารส่วนใหญ่ใช้การผสมผสานระหว่างโบรกเกอร์และระบบการซื้อขายโดยตรง ทั้งสองแนวทางเข้าถึงธนาคารเดียวกัน แต่ไม่ใช่ฝ่ายเดียวกัน เนื่องจากบริษัทต่างๆ ไม่สามารถซื้อขายในตลาดของโบรกเกอร์ได้ เทรดเดอร์พัฒนาความสัมพันธ์ส่วนตัวกับทั้งโบรกเกอร์และเทรดเดอร์ในตลาด แต่เลือกสื่อการซื้อขายตามคุณภาพราคา ไม่ใช่ความรู้สึกส่วนตัว ส่วนแบ่งการตลาดระหว่างระบบการซื้อขายและโบรกเกอร์มีความผันผวนขึ้นอยู่กับสถานะตลาด สถานะตลาดที่รวดเร็วจะเป็นประโยชน์ต่อระบบการซื้อขาย ในขณะที่สถานะตลาดปกติจะเป็นประโยชน์ต่อโบรกเกอร์มากกว่า

ระบบการจับคู่ ต่างจากระบบการซื้อขายซึ่งการซื้อขายจะไม่เปิดเผยตัวตนและดำเนินการแบบตัวต่อตัว ระบบการจับคู่จะไม่เปิดเผยตัวตนและผู้ซื้อขายรายบุคคลจะจัดการกับส่วนที่เหลือของตลาด คล้ายกับการซื้อขายในตลาดของโบรกเกอร์ อย่างไรก็ตาม ไม่เหมือนกับตลาดของโบรกเกอร์ เนื่องจากไม่มีบุคคลใดที่จะนำราคาเข้าสู่ตลาด และสภาพคล่องอาจถูกจำกัดในบางครั้ง ระบบการจับคู่ก็เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการซื้อขายในจำนวนที่น้อยกว่าเช่นกัน

คุณลักษณะของระบบการซื้อขายในด้านความเร็ว ความน่าเชื่อถือ และความปลอดภัยจะถูกจำลองในระบบการจับคู่ นอกจากนี้ระบบจะจัดการวงเงินสินเชื่อโดยอัตโนมัติ เทรดเดอร์ป้อนวงเงินเครดิตรวมสำหรับคู่สัญญาแต่ละฝ่าย เมื่อถึงวงเงินแล้วระบบจะอัตโนมัติ

ไม่อนุญาตให้ติดต่อกับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งโดยการแสดงข้อจำกัดด้านเครดิต หรือแสดงให้ผู้ซื้อขายเห็นเฉพาะราคาที่ทำ โดยธนาคารที่มีวงเงินสินเชื่อแบบเปิด ทั้งนี้ที่วงเงินได้รับคืน ระบบจะอนุญาตให้ธนาคารดำเนินการได้อีกครั้ง ใน ตลาดระหว่างธนาคาร เทรดเดอร์จะจัดการโดยตรงกับระบบการซื้อขาย ระบบการจับคู่ และโบรกเกอร์ในลักษณะ ที่เสริมกัน

### 3. การวิเคราะห์พื้นฐานโดยการซื้อขาย Forex

การวิเคราะห์สองประเภทใช้สำหรับการคาดการณ์ความเคลื่อนไหวของตลาด: ปัจจัยพื้นฐาน และทางเทคนิค (การศึกษากราฟของพฤติกรรมในอดีตของราคาสกุลเงิน) ปัจจัยพื้นฐานมุ่งเน้นไปที่แบบจำลองทางทฤษฎีของการ กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนและปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญและแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ต่างประเทศ

#### 3.1. ทฤษฎีการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน

ความเท่าเทียมกันของอำนาจซื้อ ความเท่าเทียมกันของอำนาจซื้อระบุว่าราคาของสินค้าในประเทศหนึ่งควรเท่ากับ ราคาของสินค้าเดียวกันในอีกประเทศหนึ่ง โดยแลกเปลี่ยนที่อัตราปัจจุบัน ซึ่งเป็นกฎของราคาเดียว ทฤษฎีความเท่า เทียมกันของอำนาจซื้อที่มีสองเวอร์ชัน: เวอร์ชันสมบูรณ์และเวอร์ชันสัมพัทธ์ ภายใต้เวอร์ชันสมบูรณ์ อัตราแลกเปลี่ยน จะเท่ากับอัตราส่วนของระดับราคาทั่วไปของทั้งสองประเทศ ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของสินค้าทั้งหมดที่ผลิตใน ประเทศ อย่างไรก็ตาม เวอร์ชันนี้จะใช้งานได้ก็ต่อเมื่อเป็นไปได้ที่จะค้นหาสองประเทศที่ผลิตหรือบริโภคสินค้าชนิด เดียวกัน ยิ่งไปกว่านั้น เวอร์ชันสมบูรณ์ถือว่าต้นทุนการขนส่งและการกีดกันทางการค้าไม่นับสำคัญ ในความเป็น จริงแล้ว ต้นทุนการขนส่งมีความสำคัญและไม่เหมือนกันทั่วโลก อุปสรรคทางการค้ายังคงมีอยู่และบางครั้งก็ชัดเจน และบางครั้งก็ซ่อนเร้น และส่งผลต่อต้นทุนและการกระจายสินค้า

สุดท้ายเวอร์ชันนี้ไม่สนใจความสำคัญของข้อแปรผัน ตัวอย่างเช่น รถยนต์จะถูกเลือกไม่เพียงแต่ขึ้นอยู่กับราคาที่ตี ที่สุดสำหรับรถยนต์ประเภทเดียวกันเท่านั้น แต่ยังพิจารณาจากชื่อด้วย ("You are what you drive")

ภายใต้เวอร์ชันสัมพัทธ์ของ PPP เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนจากช่วงฐานที่กำหนดจะต้อง เท่ากับความแตกต่างระหว่างเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงในระดับราคาในประเทศและเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงใน ระดับราคาต่างประเทศ เวอร์ชันสัมพัทธ์ของ PPP ก็ไม่ปราศจากปัญหา: เป็นการยากหรือโดยพลการในการกำหนด ระยะเวลาพื้นฐาน ข้อจำกัดทางการค้ายังคงเป็นปัญหาที่แท้จริงและยุ่งยาก เช่นเดียวกับเวอร์ชันสมบูรณ์ การถ่วงน้ำ หนักดัชนีราคาที่แตกต่างกัน และการรวมผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน ในดัชนีทำให้การเปรียบเทียบทำได้ยาก และใน ระยะยาว อัตราส่วนราคาภายในของประเทศอาจเปลี่ยนแปลง ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเคลื่อนตัวออกจาก PPP สัมพัทธ์

โดยสรุป อัตราแลกเปลี่ยนสเปคจะเคลื่อนไหวอย่างเป็นอิสระจากราคาในประเทศและต่างประเทศที่สัมพันธ์กัน ใน ระยะสั้น อัตราแลกเปลี่ยนได้รับอิทธิพลจากการเงิน ไม่ใช่สภาวะตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ ทฤษฎีความยืดหยุ่น ทฤษฎี ความยืดหยุ่นถือได้ว่าอัตราแลกเปลี่ยนเป็นเพียงราคาของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่รักษาสมดุลของการ ขำระเงินให้อยู่ในสมดุล กล่าวอีกนัยหนึ่ง ระดับที่อัตราแลกเปลี่ยนตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในดุลการค้านั้นขึ้น อยู่กับความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาโดยสิ้นเชิง ตัวอย่างเช่น หากการนำเข้าของประเทศ A มีความแข็งแกร่ง ดุลการค้าก็จะอ่อนแอ เป็นผลให้อัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น นำไปสู่การเติบโตของการส่งออกของ ประเทศ A และส่งผลให้รายได้ในประเทศเพิ่มขึ้น ควบคู่ไปกับรายได้จากต่างประเทศที่ลดลง ในขณะที่รายได้ใน ประเทศที่เพิ่มขึ้น (ในประเทศ A) จะกระตุ้นให้เกิดการบริโภคสินค้าภายในประเทศและต่างประเทศเพิ่มขึ้น และ ความต้องการใช้เงินตราต่างประเทศมากขึ้น รายได้จากต่างประเทศที่ลดลง (ในประเทศ B) จะกระตุ้นให้เกิด การบริโภคภายในประเทศของสินค้าในประเทศและต่างประเทศของประเทศ B ลดลง ส่งผลให้อุปสงค์ในสกุลเงินของ ตนเองลดลง

ในแนวทางการยืดหยุ่นไม่ได้ไร้ปัญหาเพราะในระยะสั้นอัตราแลกเปลี่ยนจะมากกว่า  
ไม่ยืดหยุ่นมากกว่าที่เป็นอยู่ในระยะยาว และตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มเติมเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เปลี่ยนแปลง  
กฎของเกม

ทฤษฎีการเงินสมัยใหม่เกี่ยวกับความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนระยะสั้น การเงินสมัยใหม่

ทฤษฎีความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนระยะสั้นจะคำนึงถึงตลาดทุนระยะสั้นด้วย

บทบาทและผลกระทบระยะยาวของตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ทฤษฎีเหล่านี้ถือได้ว่า  
ความแตกต่างระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและความเท่าเทียมกันของกำลังซื้อเกิดจากอุปสงค์และอุปทาน

### สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินและความสามารถระดับสากล

ทฤษฎีการเงินสมัยใหม่ข้อหนึ่งระบุว่าความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเกิดจากการเพิ่มปริมาณเงินในประเทศเพียงครั้ง  
เดียว เนื่องจากสิ่งนี้สันนิษฐานว่าจะเพิ่มความคาดหวังในอนาคตที่สูงขึ้น

การเติบโตทางการเงิน

ทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อขยายครอบคลุมตลาดทุนด้วย หากทั้งสองประเทศ

ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนสกุลเงินความต้องการเงินจะถูกกำหนดโดยระดับรายได้ในประเทศและ

อัตราดอกเบี้ยในประเทศ รายได้ที่สูงขึ้นจะเพิ่มความต้องการยอดคงเหลือในการทำธุรกรรมในขณะที่สูงขึ้น

อัตราดอกเบี้ยจะเพิ่มต้นทุนเสียโอกาสในการถือเงิน และลดความต้องการใช้เงิน

ภายใต้แนวทางที่สอง อัตราแลกเปลี่ยนจะปรับทันทีเพื่อรักษาอัตราดอกเบี้ยอย่างต่อเนื่อง

ความเท่าเทียมกันของอัตรา แต่ในระยะยาวเท่านั้นที่จะรักษา PPP ความผันผวนเกิดขึ้นเนื่องจากตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ปรับตัว  
ช้ากว่าตลาดการเงิน เวอร์ชันนี้เรียกว่าแนวทางการเงินแบบไดนามิก

การสังเคราะห์มุมมองทางการเงินแบบดั้งเดิมและสมัยใหม่ เพื่อให้เข้ากับยุคก่อนๆ ได้ดียิ่งขึ้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับความเป็นจริงของตลาด เงื่อนไขบางอย่างที่เข้มงวดมากขึ้นได้ถูกปรับให้กลายเป็นการสังเคราะห์  
ของทฤษฎีการเงินแบบดั้งเดิมและสมัยใหม่

การไหลออกของเงินทุนในระยะสั้นที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางการเงินทำให้เกิดความไม่สมดุลในการชำระเงิน

จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเพื่อรักษาสมดุลการชำระเงิน กองกำลังเก็งกำไร

การรบกวนของตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ และการมีอยู่ของการเคลื่อนย้ายเงินทุนในระยะสั้นทำให้เกิดอัตราแลกเปลี่ยน

ความผันผวน ระดับของการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนขึ้นอยู่กับความยืดหยุ่นของอุปสงค์ของผู้บริโภค

เนื่องจากตลาดการเงินปรับตัวได้เร็วกว่าตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ อัตราแลกเปลี่ยนจึงมีแนวโน้มว่าจะเป็นเช่นนั้น

ได้รับผลกระทบในระยะสั้นจากการเปลี่ยนแปลงของตลาดทุน และในระยะยาวจากการเปลี่ยนแปลงของสินค้าโภคภัณฑ์

### 3.2. เศรษฐศาสตร์สำหรับการวิเคราะห์พื้นฐาน

สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานเกี่ยวกับฟอเร็กซ์ เช่นเดียวกับในตลาดสินค้าอื่นๆ เทรดเดอร์จะใช้

ข้อมูลจากการวิเคราะห์เชิงวิเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ตลอดจนแผนภูมิและ

ตารางตัวบ่งชี้ตัวเลขจำนวนมากที่ให้บริการตามวัตถุประสงค์นี้ ตัวชี้วัดพื้นฐานทั้งหมดโดยทั่วไป

เผยแพร่เป็นรายเดือน ยกเว้นผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและดัชนีต้นทุนการจ้างงานซึ่ง

จะออกทุกไตรมาส (ดูด้านล่าง)

ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจทั้งหมดจะถูกเปิดเผยเป็นคู่ ตัวเลขแรกแสดงถึงช่วงเวลาล่าสุด ที่

ตัวเลขที่สองคือตัวเลขที่แก้ไขของเดือนก่อนงวดล่าสุด เช่นเดือนกรกฎาคม ภาวะเศรษฐกิจ

ข้อมูลจะออกประจำเดือนมิถุนายนซึ่งเป็นช่วงล่าสุด นอกจากนี้การเผยแพร่ยังรวมถึงการแก้ไขของ

ตัวเลขดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจเดือนพฤษภาคม เหตุผลในการแก้ไขก็คือ

หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการรวบรวมสถิติเศรษฐกิจก็อยู่ในสถานะที่สามารถรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมได้ดีขึ้น

ในเวลาหนึ่งเดือน คุณสมบัตินี้มีความสำคัญสำหรับเทรดเดอร์ หากตัวเลขชี้วัดเศรษฐกิจดีกว่า

คาดเดือนที่แล้ว 0.4% แต่ตัวเลขเดือนก่อนปรับลดลง 0.4% แล้ว

เทรดเดอร์สามารถสรุปผลที่สมเหตุสมผลเกี่ยวกับสถานการณ์เศรษฐกิจได้



**แหล่งที่มาของข้อมูล** ข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจที่กำลังจะเกิดขึ้นจะถูกเผยแพร่ในทั้งหมด หนังสือพิมพ์ชั้นนำ เช่น Wall Street Journal, Financial Times และ New York Times; และ นิตยสารธุรกิจ เช่น Business Week บ่อยกว่านั้น เทรดเดอริใช้แหล่งที่มาของการตรวจสอบ — Bridge Information Systems, Reuters หรือ Bloomberg — เพื่อรวบรวมข้อมูลทั้งจากข่าว สิ่งตีพิมพ์และจากข้อมูลที่ทันสมัยของแหล่งที่มา กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐานที่แยกจากกันจะถูกพิจารณาด้านล่างตามก การจำแนกประเภทที่ยอมรับโดยทั่วไป

## เครื่องชี้เศรษฐกิจ

**ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GNP)** ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติวัดผลทางเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพของเศรษฐกิจทั้งหมด ตัวบ่งชี้นี้ประกอบด้วยผลรวมการบริโภคในระดับมหภาค การใช้จ่าย การใช้จ่ายด้านการลงทุน การใช้จ่ายภาครัฐ และการค้าสุทธิ ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติหมายถึง ผลรวมของสินค้าและบริการทั้งหมดที่ผลิตโดยผู้อยู่อาศัยในสหรัฐอเมริกา ไม่ว่าจะในสหรัฐอเมริกาหรือในต่างประเทศ

**ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)** ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศหมายถึงผลรวมของสินค้าทั้งหมด และบริการที่ผลิตในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยบริษัทในประเทศหรือต่างประเทศ ความแตกต่าง ระหว่างทั้งสองมีชื่อในกรณีเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา ตัวเลข GDP มีมากขึ้น เป็นที่นิยมนอกสหรัฐอเมริกา เพื่อให้ง่ายต่อการเปรียบเทียบประสิทธิภาพที่แตกต่างกัน

เศรษฐกิจ สหรัฐอเมริกายังเปิดเผยตัวเลข GDP อีกด้วย การใช้จ่ายเพื่อการบริโภค. การบริโภคเกิดขึ้นได้จากรายได้ส่วนบุคคลและดุลยพินิจ รายได้. การตัดสินใจของผู้บริโภคที่จะใช้จ่ายหรือออมนั้นเป็นไปตามลักษณะทางจิตวิทยา ผู้บริโภค ความเชื่อมั่นยังถูกวัดว่าเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญถึงแนวโน้มของผู้บริโภคที่มีวิจรรย์ญาณ รายได้เปลี่ยนจากการออมเป็นการซื้อ การใช้จ่ายด้านการลงทุน. การลงทุน — หรือการใช้จ่ายภายในประเทศโดยรวมของภาคเอกชน — ประกอบด้วยค่าคงที่ การลงทุนและสินค้าคงคลัง การใช้จ่ายภาครัฐ. การใช้จ่ายภาครัฐมีอิทธิพลอย่างมากทั้งในแง่ของขนาดที่แท้จริงและขนาดของมัน ส่งผลกระทบต่อเครื่องชี้เศรษฐกิจอื่นๆ เนื่องจากมีรายจ่ายพิเศษ เช่น กองทัพสหรัฐ ค่าใช้จ่ายมีบทบาทสำคัญในการจ้างงานทั้งหมดของสหรัฐฯ จนถึงปี 1990 การตัดลดกำลังทหารที่เกิดขึ้นที่ เวลาที่เพิ่มขึ้นตัวเลขการว่างงานในระยะสั้น การค้าสุทธิ การค้าสุทธิเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งของ GNP ความเป็นสากลทั่วโลกและ พัฒนาการทางเศรษฐกิจและการเมืองตั้งแต่ปี 1980 มีผลกระทบอย่างมากต่อความสามารถของสหรัฐอเมริกา แข่งขันในต่างประเทศ การขาดดุลการค้าของสหรัฐฯ ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาทำให้ GNP โดยรวมชะลอตัวลง จีเอ็นพี สามารถเข้าถึงได้สองวิธี: การไหลของผลิตภัณฑ์และการไหลของต้นทุน

## เครื่องชี้ภาคอุตสาหกรรม

ตัวบ่งชี้การผลิตทางอุตสาหกรรมประกอบด้วยผลผลิตรวมของพีช สาธารณูปโภค และ เหมือง จากมุมมองพื้นฐานถือเป็นตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่สะท้อนถึงความแข็งแกร่งของ เศรษฐกิจและโดยการอนุมานถึงความแข็งแกร่งของสกุลเงินเฉพาะ ดังนั้นผู้ค้าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ใช้ตัวบ่งชี้ทางเศรษฐกิจนี้เป็นสัญญาณการซื้อขายที่มีศักยภาพ

ตัวบ่งชี้การใช้กำลังการผลิตประกอบด้วยผลผลิตภาคอุตสาหกรรมทั้งหมดหารด้วยการผลิตทั้งหมด ความสามารถ คำนี้หมายถึงระดับผลผลิตสูงสุดที่โรงงานสามารถสร้างได้ภายใต้ธุรกิจปกติ เงื่อนไข. โดยทั่วไป การใช้กำลังการผลิตไม่ใช่ตัวบ่งชี้ทางเศรษฐกิจที่สำคัญสำหรับการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ตลาด. อย่างไรก็ตาม มีบางกรณีที่ผลกระทบทางเศรษฐกิจมีประโยชน์สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ตัวเลข "ปกติ" สำหรับเศรษฐกิจที่มั่นคงคือร้อยละ 81.5 หากตัวเลขอ่านได้ร้อยละ 85 ขึ้นไป ข้อมูลชี้ให้เห็นว่าการผลิตทางอุตสาหกรรมมีความร้อนสูงเกินไป และเศรษฐกิจใกล้จะเต็มกำลังการผลิตแล้ว ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจจะประกาศในช่วงเวลาที่ต่างกัน ในประเทศสหรัฐอเมริกามีข้อมูลทางเศรษฐกิจอยู่ โดยทั่วไปจะเผยแพร่เวลา 8.30 น. และ 10.00 น. ET สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่าข้อมูลที่สำคัญที่สุดสำหรับการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจะออกเวลา 8:30 น. ET เพื่อให้มีเวลาปรับตัวในนาทียุคสุดท้ายที่บูเนตต์ ตลาดซื้อขายล่วงหน้าสกุลเงินของรัฐเปิดเวลา 8:20 AMET

อัตราการใช้กำลังการผลิตสูงนำหน้าอัตราเงินเฟ้อ และความคาดหวังในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศก็เป็นเช่นนั้น  
ว่าธนาคารกลางจะขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพื่อหลีกเลี่ยงหรือต่อสู้กับภาวะเงินเฟ้อ

**ออเดอร์โรงงาน** อ้างอิงถึงยอดสั่งซื้อสินค้าคงทนและสินค้าไม่คงทนทั้งหมด สินค้าที่ไม่คงทน

ประกอบด้วยอาหาร เสื้อผ้า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเบา และผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบมาเพื่อการดูแลรักษาความคงทน  
สินค้า. จะมีการหารือเกี่ยวกับคำสั่งซื้อสินค้าคงทนแยกกัน ตัวบ่งชี้คำสั่งซื้อโรงงานมีความสำคัญจำกัด  
สำหรับผู้ค้าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

**การสั่งซื้อสินค้าคงทน** ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่าสามปี ตัวอย่างของ  
สินค้าคงทน ได้แก่ รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เฟอร์นิเจอร์ เครื่องประดับ และของเล่น พวกเขาแบ่งออกเป็นสี่หลัก  
หมวดหมู่: โลหะปฏุมภูมิ เครื่องจักร เครื่องจักรไฟฟ้า และการขนส่ง  
เพื่อขจัดความผันผวนที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งทางทหารขนาดใหญ่ ตัวบ่งชี้จะรวม  
การแบ่งคำสั่งระหว่างการป้องกันและการไม่ป้องกัน

ข้อมูลนี้ค่อนข้างมีความสำคัญต่อตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเนื่องจากเป็นข้อบ่งชี้ที่ดี  
ความเชื่อมั่นของผู้บริโภค เนื่องจากสินค้าคงทนมีราคาสูงกว่าสินค้าที่ไม่คงทนซึ่งมีจำนวนมากในเรื่องนี้  
ตัวบ่งชี้แสดงถึงแนวโน้มการใช้จ่ายของผู้บริโภค ดังนั้นตัวเลขที่ดีมักจะบ่งชี้ปัจจัยกระตุ้นสำหรับ  
สกุลเงินในประเทศ

สินค้าคงคลังทางธุรกิจ ประกอบด้วยรายการที่ผลิตและถือไว้เพื่อขายในอนาคต การเรียบเรียงเรื่องนี้  
ข้อมูลนั้นง่ายและไม่น่าแปลกใจเลยสำหรับตลาด อีกทั้งการบริหารจัดการทางการเงินและ  
การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยควบคุมสินค้าคงคลังทางธุรกิจด้วยวิธีที่ไม่เคยมีมาก่อน ดังนั้นความสำคัญของสิ่งนี้  
ตัวบ่งชี้สำหรับผู้ค้าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีจำกัด

### ข้อมูลการก่อสร้าง

ตัวบ่งชี้การก่อสร้างถือเป็นกลุ่มสำคัญที่รวมอยู่ในการคำนวณ GDP  
ของประเทศสหรัฐอเมริกา ยิ่งไปกว่านั้น ที่อยู่อาศัยยังเป็นเครื่องชี้เคลื่อนเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ออกมา  
ของภาวะถดถอยหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ตัวชี้วัดเหล่านี้แบ่งออกเป็นสามประเภทหลัก:

1. การเริ่มต้นที่อยู่อาศัยและใบอนุญาต
2. การขายบ้านครบครันเดี่ยวใหม่และที่มีอยู่ และ
3. ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง.

ตัวชี้วัดการก่อสร้างเป็นวัฏจักรและมีความอ่อนไหวมากต่อระดับอัตราดอกเบี้ย (และ  
อัตราดอกเบี้ย) และระดับของรายได้ที่ใช้จ่ายแล้วทั้ง อัตราดอกเบี้ยต่ำเพียงอย่างเดียวอาจไม่สามารถทำได้  
เพื่อสร้างความต้องการที่อยู่อาศัยสูง ดังสถานการณ์ในช่วงต้นทศวรรษ 1990 แสดงให้เห็น  
แม้ว่าอัตราดอกเบี้ยในสหรัฐอเมริกาจะต่ำในอดีต แต่ที่อยู่อาศัยก็เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น  
การขาดความมั่นคงในการทำงานในภาวะเศรษฐกิจที่อ่อนแอ นอกจากนี้ แม้ว่าช่วงปี 2543-2544 ภาวะเศรษฐกิจถดถอย  
ราคาบ้าน

ตัวอย่างเช่นในแคลิฟอร์เนีย แทบไม่ลดลงเลย

ที่อยู่อาศัยเริ่มต้นระหว่าง 1.5 ถึง 2 ล้านยูนิต สะท้อนถึงเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง ในขณะที่ ก  
ตัวเลขประมาณหนึ่งล้านหน่วยบ่งชี้ว่าเศรษฐกิจอยู่ในภาวะถดถอย

### เครื่องชี้อัตราเงินเฟ้อ

ผู้ค้าจับตาการพัฒนาของอัตราเงินเฟ้ออย่างใกล้ชิด เนื่องจากเป็นวิธีการทางเลือกในการต่อสู้  
อัตราเงินเฟ้อทำให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น และอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนสกุลเงินท้องถิ่น ถึง  
วัดอัตราเงินเฟ้อผู้ใช้เครื่องมือทางเศรษฐกิจที่พิจารณาด้านล่าง

ดัชนีราคาผู้ผลิต (PPI) รวบรวมจากภาคส่วนเศรษฐกิจส่วนใหญ่ เช่น

การผลิต เหมืองแร่ และการเกษตร ตัวอย่างที่ใช้ในการคำนวณดัชนีมีประมาณ 3400

สินค้าโภคภัณฑ์ น้ำหนักที่ใช้ในการคำนวณดัชนีสำหรับกลุ่มที่สำคัญที่สุดบางกลุ่ม

ได้แก่ อาหาร—ร้อยละ 24; เชื้อเพลิง—7 เปอร์เซ็นต์; รถยนต์—7 เปอร์เซ็นต์; และเสื้อผ้า—6 เปอร์เซ็นต์ ต่างจาก CPI ตรงที่

PPI ไม่รวมสินค้านำเข้า บริการ หรือภาษี

**ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI)** สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยของราคาขายปลีกสำหรับตลาดคงที่ ตะกร้าสินค้าและบริการ ข้อมูล CPI รวบรวมจากตัวอย่างราคาอาหาร ที่พักอาศัย เครื่องนุ่งห่ม เชื้อเพลิง การขนส่ง และบริการทางการแพทย์ที่ผู้คนซื้อเป็นประจำทุกวัน น้าหนักที่นำมาสำหรับการคำนวณดัชนีสำหรับกลุ่มที่สำคัญที่สุดคือ: ที่อยู่อาศัย—ร้อยละ 38; อาหาร—ร้อยละ 19; เชื้อเพลิง—8 เปอร์เซ็นต์; และรถยนต์—7 เปอร์เซ็นต์

ดัชนีทั้งสอง PPI และ CPI เป็นเครื่องมือในการช่วยเทรดเดอร์วัดกิจกรรมเงินเพื่อ

แม้ว่าธนาคารกลางสหรัฐฯจะดำรงตำแหน่งที่ดัชนีต่างๆ เกินจริงถึงความแข็งแกร่งของอัตราเงินเพื่อ

**ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศโดยนัย deflator** คำนวณโดยการหาร GNP ดอลลาร์ปัจจุบัน

คำนวณตามตัวเลข GNP ดอลลาร์คงที่

**ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ deflator** โดยนัย คำนวณโดยการหาร GDP ดอลลาร์ในปัจจุบัน

ตัวเลขตามตัวเลข GDP ดอลลาร์คงที่

ทั้ง GNP และ GDP โดยนัยจะประกาศทุกไตรมาส พร้อมด้วย GNP ที่เกี่ยวข้อง

และตัวเลข GDP โดยทั่วไปแล้ว deflator โดยนัยถือเป็นการวัดอัตราเงินเฟ้อที่สำคัญที่สุด

**ดัชนีฟิวเจอร์สของสำนักวิจัยสินค้าโภคภัณฑ์ (CRB)** สำนักงานวิจัยสินค้าโภคภัณฑ์

Futures Index ช่วยให้การดูแนวโน้มเงินเฟ้อง่ายขึ้น CRB Index ประกอบด้วยค่าที่เท่ากัน

ราคาฟิวเจอร์สถ่วงน้ำหนักของสินค้าโภคภัณฑ์ 21 รายการ องค์ประกอบของดัชนี CRB คือ:

- โลหะมีค่า: ทองคำ เงิน และแพลทินัม
- อุตสาหกรรม: น้ำมันดิบ น้ำมันทำความร้อน ก๊าซธรรมชาติ ก๊าซธรรมชาติเหลว ไม้แปรรูป ทองแดง และฝ้าย
- ธัญพืช: ข้าวโพด ข้าวสาลี ถั่วเหลือง กากถั่วเหลือง น้ำมันถั่วเหลือง
- ปศุสัตว์และเนื้อสัตว์: วัว หมู และหมูสามชั้น
- สินค้านำเข้า: กาแฟ โกโก้ น้ำตาล
- เบ็ดเตล็ด: น้ำส้ม

ความเหนือกว่าของสินค้าโภคภัณฑ์อาหารทำให้ดัชนี CRB มีความน่าเชื่อถือน้อยลงในแง่ทั่วไป

เงินเฟ้อ. อย่างไรก็ตาม ดัชนีดังกล่าวเป็นเครื่องมือยอดนิยมที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีความน่าเชื่อถือนับตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษ 1980

**“วารสารพาณิชย์” ดัชนีราคาอุตสาหกรรม (JoC)** ประกอบด้วยราคาวัสดุอุตสาหกรรม 18 รายการ

และวัสดุสิ้นเปลืองที่แปรรูปในระยะเริ่มแรกของการผลิต อาคาร และการผลิตพลังงาน มันเป็นอย่างมากขึ้น

มีความอ่อนไหวมากกว่าดัชนีอื่นๆ เนื่องจากได้รับการออกแบบมาเพื่อส่งสัญญาณการเปลี่ยนแปลงของอัตราเงินเฟ้อก่อน

ดัชนีราคาอื่นๆ

### ดุลการค้าสินค้า

เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุด คุณค่าของเงินบาททำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยาวนาน

นโยบายการเงินและการต่างประเทศ ดุลการค้าประกอบด้วยส่วนต่างสุทธิระหว่างการส่งออกและ

การนำเข้าเศรษฐกิจบางประเภท ข้อมูลประกอบด้วยหกหมวดหมู่:

1. อาหาร
2. วัตถุดิบและวัสดุอุตสาหกรรม
3. สินค้าอุปโภคบริโภค
4. รถยนต์
5. สินค้าทุน
6. สินค้าอื่นๆ.

ตัวบ่งชี้แยกต่างหากที่อยู่ในกลุ่มนั้นคือ “การค้าสินค้าสหรัฐฯ - ญี่ปุ่น

## ตัวชี้วัดการจ้างงาน

อัตราการจ้างงานเป็นตัวบ่งชี้ทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญในหลายด้าน โดยปกติแล้ว อัตราการจ้างงานจะเป็นการวัดความสมบูรณ์ของเศรษฐกิจ (ดูรูปที่ 3.1) อัตราการว่างงานถือเป็นตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจที่ล่าช้า เป็นคุณลักษณะสำคัญที่ต้องจดจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่เศรษฐกิจถดถอย ในขณะที่ผู้คนให้ความสำคัญกับสุขภาพและการฟื้นตัวของภาคการจ้างงาน การจ้างงานเป็นตัวบ่งชี้ทางเศรษฐกิจครั้งสุดท้ายที่จะฟื้นตัว เมื่อเศรษฐกิจหดตัวส่งผลให้มีการลดตำแหน่งงาน ต้องใช้เวลาในการสร้างความเชื่อมั่นทางจิตวิทยาในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระดับบริหารก่อนที่จะมีการเพิ่มตำแหน่งงานใหม่ ในระดับบุคคล การปรับปรุงแนวโน้มงานอาจถูกบดบังเมื่อมีการเพิ่มตำแหน่งใหม่ในบริษัทขนาดเล็ก และทำให้ข้อมูลไม่สะท้อนให้เห็นอย่างสมบูรณ์ รายงานการจ้างงานมีความสำคัญต่อตลาดการเงินโดยทั่วไปและต่อการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศโดยเฉพาะ ในการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ข้อมูลจะมีผลกระทบอย่างแท้จริงในช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ทั้งการฟื้นตัวและการหดตัว เหตุผลสำหรับความสำคัญของตัวชี้วัดในสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่รุนแรงนั้นอยู่ที่ภาพที่ตัวชี้วัดเหล่านี้บ่งบอกถึงความสมบูรณ์ของเศรษฐกิจและในระดับของการเจริญเติบโตของวงจรธุรกิจ ตัวเลขการว่างงานที่ลดลงจะส่งสัญญาณถึงวงจรการเติบโต ในขณะที่สิ่งที่ตรงกันข้ามจะเป็นจริงสำหรับตัวบ่งชี้การว่างงานที่เพิ่มขึ้น

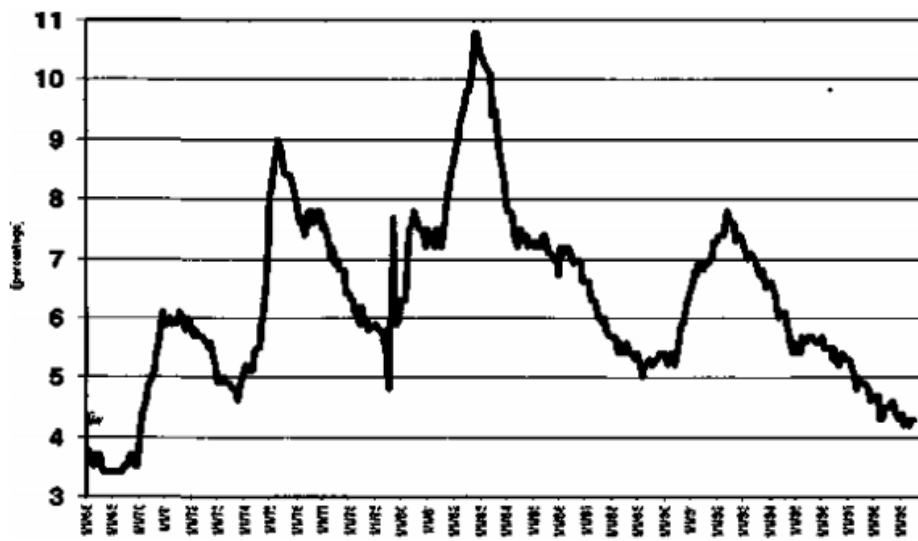


Figure 3.1. Diagram of the U.S. unemployment rate.

## รูปที่ 3.1. แผนภาพอัตราการว่างงานของสหรัฐอเมริกา

เครื่องชี้การใช้จ่ายของผู้บริโภค ยอดค้าปลีกเป็นตัวบ่งชี้การใช้จ่ายของผู้บริโภคที่สำคัญสำหรับผู้ค้าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เนื่องจากแสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของความต้องการของผู้บริโภคตลอดจนความเชื่อมั่นของผู้บริโภค องค์ประกอบในการคำนวณตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจอื่นๆ เช่น GNP และ GDP

โดยทั่วไป ตัวเลขการจ้างงานที่ใช้บ่อยที่สุดไม่ใช่อัตราการว่างงานรายเดือน ซึ่งจะประกาศเป็นเปอร์เซ็นต์ แต่เป็นอัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตร ตัวเลขอัตราคำนวณเป็นอัตราส่วนของความแตกต่างระหว่างกำลังแรงงานทั้งหมดและกำลังแรงงานที่มีงานทำ หากด้วยกำลังแรงงานทั้งหมด ข้อมูลมีความซับซ้อนมากขึ้นและทำให้เกิดข้อมูลมากขึ้น ใน Forex ตัวชี้วัดมาตรฐานที่เทรดเดอร์ติดตาม ได้แก่ อัตราการว่างงาน เงินเดือนภาคการผลิต เงินเดือนนอกภาคเกษตร รายได้เฉลี่ยและสัปดาห์ทำงานเฉลี่ย โดยทั่วไป ข้อมูลการจ้างงานที่สำคัญที่สุดคือการจ้างงานภาคอุตสาหกรรมและนอกภาคเกษตรตามมาด้วยอัตราการว่างงาน

ดัชนีต้นทุนการจ้างงาน (ECI) ดัชนีต้นทุนการจ้างงานจะวัดค่าจ้างและอัตราเงินเฟ้อ และให้การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมเกี่ยวกับค่าตอบแทนของพนักงาน รวมถึงค่าจ้าง เงินเดือน และสวัสดิการอื่นๆ

ตัวบ่งชี้การใช้จ่ายของผู้บริโภคที่อิงจากข้อมูลเนื่องจากปริมาณการขายปลีกเป็นสิ่งสำคัญสำหรับ Forex เนื่องจากจะแสดงระดับความต้องการของผู้บริโภคและความรู้สึกของพวกเขา ซึ่งเป็นข้อมูลเริ่มต้นสำหรับการคำนวณตัวบ่งชี้อื่นๆ เช่น ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ใบเรือขายปลีก ยอดค้าปลีกเป็นตัวบ่งชี้การใช้จ่ายของผู้บริโภคที่สำคัญสำหรับผู้ค้าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เนื่องจากแสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของความต้องการของผู้บริโภคตลอดจนความเชื่อมั่นของผู้บริโภค เนื่องจากเป็นตัวบ่งชี้ทางเศรษฐกิจ ยอดค้าปลีกจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในสหรัฐอเมริกา ต่างจากประเทศอื่นๆ เช่น ญี่ปุ่น ที่เศรษฐกิจสหรัฐฯ ให้ความสำคัญอยู่ที่ผู้บริโภค หากผู้บริโภคมีวิจารณ์ญาณเพียงพอแล้ว มาหรือมีเครดิตเพียงพอก็จะมีผลผลิตหรือนำเข้าสินค้าเพิ่มมากขึ้น ตัวเลขยอดค้าปลีกสร้างกระบวนการทางเศรษฐกิจที่ "ไหลเข้ามา" ให้กับภาคการผลิต ฤดูกาลเป็นสิ่งสำคัญสำหรับตัวบ่งชี้ทางเศรษฐกิจนี้ เดือนการขายปลีกที่ผู้ค้าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจับตามองมากที่สุดคือเดือนธันวาคม เนื่องจากเป็นช่วงเทศกาลวันหยุด และเดือนกันยายน ซึ่งเป็นเดือนแห่งการเปิดเทอม เดือนพฤศจิกายนกลายเป็นเดือนที่สำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของยอดขายหลังคริสต์มาสในอดีตไปเป็นวันขายก่อนเดือนธันวาคม ปรากฏการณ์ที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งเกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา แม้ว่าเศรษฐกิจจะถดถอยในช่วงต้นทศวรรษ 1990 แต่ปริมาณการขายปลีกก็สูงผิดปกติ แต่อัตรากำไรก็บางลงมาก เหตุผลก็คือผู้บริโภคเปลี่ยนไปสู่ร้านค้าลดราคา

ผู้ค้าจับตามองยอดค้าปลีกอย่างไร้ขีดเพื่อวัดความแข็งแกร่งโดยรวมของเศรษฐกิจ และผลที่ตามมาคือความแข็งแกร่งของสกุลเงิน ตัวบ่งชี้นี้จะออกเป็นประจำทุกเดือน ความรู้สึกของผู้บริโภค เป็นการสำรวจครัวเรือนที่ออกแบบมาเพื่อวัดแนวโน้มการใช้จ่ายเงินของแต่ละบุคคลเพื่อเพิ่มหรือรักษาระดับการใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อความต้องการในปัจจุบันของครัวเรือน และโดยปริยาย - สถานการณ์ในตลาดแรงงาน

ขายรถยนต์. แม้ว่าอุตสาหกรรมยานยนต์จะมีความสำคัญทั้งในด้านการผลิตและการขาย แต่ระดับยอดขายรถยนต์ไม่ได้เป็นตัวบ่งชี้ทางเศรษฐกิจที่ผู้ค้าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศติดตามอย่างกว้างขวาง ผู้ผลิตรถยนต์สัญชาติอเมริกัน ประสบกับการสูญเสียส่วนแบ่งการตลาดที่ยาวนานและมั่นคง เพียงเพื่อเริ่มฟื้นตัวในช่วงต้นทศวรรษ 1990 แต่การผลิตรถยนต์ได้กลายเป็นสากลมากขึ้น โดยรถยนต์อเมริกันถูกประกอบนอกสหรัฐอเมริกา และรถยนต์ญี่ปุ่นและเยอรมันที่ประกอบภายในสหรัฐอเมริกา เนื่องจากมีลักษณะที่ทำให้เกิดความสับสน จึงไม่สามารถใช้ตัวเลขยอดขายรถยนต์ในการวิเคราะห์อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศได้อย่างง่ายดาย

ตัวชี้วัดชั้นนำ

- ตัวชี้วัดที่สำคัญประกอบด้วยตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจดังต่อไปนี้:
- สัปดาห์การทำงานโดยเฉลี่ยของพนักงานฝ่ายผลิตในภาคการผลิต
- ค่าสินไหมทดแทนรายสัปดาห์โดยเฉลี่ยสำหรับการว่างงานของรัฐ
- คำสั่งซื้อใหม่สำหรับสินค้าอุปโภคบริโภคและวัสดุ (ปรับตามอัตราเงินเฟ้อ)
- ประสิทธิภาพของผู้ขาย (บริษัทที่ได้รับการส่งมอบซ้าลงจากซัพพลายเออร์) • สัญญาและคำสั่งซื้อโรงงานและอุปกรณ์ (ปรับตามอัตราเงินเฟ้อ)
- ออกใบอนุญาตก่อสร้างใหม่แล้ว
- การเปลี่ยนแปลงคำสั่งซื้อที่ยังไม่ได้บรรจุของผู้ผลิต สินค้าคงทน
- การเปลี่ยนแปลงราคาวัสดุที่มีความละเอียดอ่อน

รายได้ส่วนบุคคล. เป็นรายได้ที่ได้รับจากบุคคล สถาบันที่ไม่แสวงหากำไร และกองทุนทรัสต์เอกชน ส่วนประกอบของตัวบ่งชี้นี้ได้แก่ ค่าจ้างและเงินเดือน รายได้ค่าเช่า เงินปันผล ดอกเบี้ยรับ และการโอนเงิน (ประกันสังคม ประกันการว่างงานของรัฐ และผลประโยชน์ของทหารผ่านศึก) ค่าจ้างและเงินเดือนสะท้อนถึงภาวะเศรษฐกิจพื้นฐาน ตัวบ่งชี้ี้มีความสำคัญสำหรับภาคการขาย หากไม่มีรายได้ส่วนบุคคลเพียงพอและมีแนวโน้มในการซื้อ การซื้อสินค้าคงทนและไม่คงทนของผู้บริโภคจะถูกจำกัด สำหรับเทรดเดอร์ FX รายได้ส่วนบุคคลนั้นไม่สำคัญ

### 3.3. การพึ่งพาพอเร็กซ์กับปัจจัยทางการเงินและสังคมการเมือง

ปัจจัยทางการเงินมีความสำคัญต่อการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน การเปลี่ยนแปลงนโยบายการเงินหรือการคลังของรัฐบาลมีความผูกพันที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบเศรษฐกิจ และสิ่งเหล่านี้จะสะท้อนให้เห็นในอัตราแลกเปลี่ยน ปัจจัยทางการเงินควรเกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจเท่านั้น เมื่อรัฐบาลมุ่งเน้นไปที่แง่มุมต่างๆ ของเศรษฐกิจหรือมีความรับผิดชอบระหว่างประเทศเพิ่มเติม ปัจจัยทางการเงินอาจมีลำดับความสำคัญมากกว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจ นี่เป็นเรื่องจริงอันเจ็บปวดในกรณีของระบบการเงินยุโรป (EMS) ในช่วงต้นทศวรรษ 1990 ความเป็นจริงของตลาดเผยให้เห็นถึงความประดิดประดอยที่ซ่อนอยู่ของแนวทางนี้

บทบาทของอัตราดอกเบี้ย การใช้อัตราดอกเบี้ยอย่างอิสระจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่แท้จริงแปลงเป็นกลยุทธ์ที่มีราคาแพงมาก เนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศตามคำนิยามประกอบด้วยธุรกรรมที่เกิดขึ้นพร้อมกันในสองสกุลเงิน ดังนั้นตลาดจึงต้องให้ความสำคัญกับอัตราดอกเบี้ยสองสกุลตามลำดับเช่นกัน นี่เป็นส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ย ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในตลาด เทรเดออร์จะตอบสนองเมื่อส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนแปลง ไม่ใช่แค่เมื่ออัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนแปลงเท่านั้น ตัวอย่างเช่น หากประเทศ G-5 ทั้งหมดตัดสินใจลดอัตราดอกเบี้ยลง 0.5 เปอร์เซ็นต์พร้อมกัน การเคลื่อนไหวดังกล่าวจะเป็นกลางสำหรับการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เนื่องจากส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยก็จะเป็นกลางเช่นกัน แน่นอนว่าโดยส่วนใหญ่แล้วอัตราคิดลดจะถูกปรับลดเพียงฝ่ายเดียว ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในส่วนต่างของดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยน ผู้ซื้อขายเข้าถึงอัตราดอกเบี้ยเช่นเดียวกับปัจจัยอื่น ๆ โดยซื้อขายตามความคาดหวังและข้อเท็จจริง ตัวอย่างเช่น หากมีข่าวลือว่าจะมีการลดอัตราคิดลด สกุลเงินที่เกี่ยวข้องจะถูกขายก่อนความเป็นจริง เมื่อการตัดราคาเกิดขึ้น ก่อนข้างเป็นไปได้ที่สกุลเงินจะถูกซื้อคืนหรือในทางกลับกัน การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยโดยไม่คาดคิดมีแนวโน้มที่จะกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของค่าเงินอย่างรวดเร็ว

ปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อขาย ได้แก่ เวลาหน่วงระหว่างข่าวลือกับข้อเท็จจริง เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย และการรับรู้ถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง โดยทั่วไปราคาตลาดในการเปลี่ยนแปลงอัตราคิดลดที่เกิดความล่าช้า เนื่องจากเป็นการกระทำที่ล้มเหลว จึงเป็นกลางต่อตลาด หากอัตราคิดลดมีการเปลี่ยนแปลงด้วยเหตุผลทางการเมืองมากกว่าเหตุผลทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติทั่วไปในระบบการเงินของยุโรป ตลาดมีแนวโน้มที่จะขัดแย้งกับธนาคารกลาง โดยยึดถือปัจจัยพื้นฐานที่แท้จริงมากกว่าปัจจัยทางการเมือง สิ่งนี้เกิดขึ้นทั้งในเดือนกันยายน 1992 และฤดูร้อนปี 1993 เมื่อธนาคารกลางยุโรปสูญเสียเงินจำนวนมหาศาลอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนเพื่อพยายามประคองค่าเงินของตน แม้ว่าจะมีอัตราดอกเบี้ยสูงก็ตาม ตลาดรับรู้ว่าอัตราดอกเบี้ยเหล่านั้นสูงเกินจริง ดังนั้นจึงขายสกุลเงินที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง สุดท้ายนี้ เทรเดออร์จะจัดการกับการรับรู้ถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงในส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ย

อิทธิพลของวิกฤตการณ์ทางการเมือง วิกฤตการณ์ทางการเมืองมักเป็นอันตรายต่อ Forex เนื่องจากอาจทำให้ปริมาณการซื้อขายลดลงอย่างมาก ราคาภายใต้สภาวะวิกฤติจะแกว่งอย่างรวดเร็ว และบางครั้งสเปรดระหว่างราคาเสนอซื้อและข้อเสนอจะโดดจาก 5 pip เป็น 100 pip ต่างจากเหตุการณ์ทางการเมืองที่คาดเดาได้ (การเลือกตั้งรัฐสภา ข้อเสนอข้อตกลงระหว่างรัฐ ฯลฯ) ซึ่งโดยทั่วไปจะเกิดขึ้นในเวลาที่เหมาะสมและให้โอกาสแก่ตลาดในการนำมาใช้ วิกฤตการณ์ทางการเมืองเกิดขึ้นและเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน ผู้ค้าสกุลเงินมีความสามารถพิเศษในการตอบสนองต่อวิกฤติ เทรเดออร์ควรตอบสนองโดยเร็วที่สุดเพื่อหลีกเลี่ยงการสูญเสียครั้งใหญ่ พวกเขามีเวลาตัดสินใจไม่มากนัก และมักมีเวลาเพียงไม่กี่วินาทีเท่านั้น ผลตอบแทนในตลาดหลังวิกฤติมักเป็นปัญหา

## 4. การวิเคราะห์ทางเทคนิค

### 4.1. จุดหมายปลายทางและพื้นฐานของการวิเคราะห์ทางเทคนิค

การวิเคราะห์ทางเทคนิคถูกนำมาใช้เพื่อคาดการณ์การเคลื่อนไหวของตลาด (นั่นคือการเปลี่ยนแปลงของราคาสกุลเงิน ปริมาณ และดอกเบี้ยแบบเปิด) ที่ส่งออกจากข้อมูลที่ได้รับในอดีต เครื่องมือหลักของการวิเคราะห์ทางเทคนิคคือกราฟ ประเภทต่างๆ ซึ่งแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของราคาสกุลเงินในช่วงเวลาหนึ่งก่อนข้อตกลงการแลกเปลี่ยน เช่นเดียวกับตัวชี้วัดทางเทคนิค อย่างไรก็ตามได้มาจากการประมวลผลทางคณิตศาสตร์ของค่าเฉลี่ยและลักษณะอื่นๆ ของการเคลื่อนไหวของราคา เครื่องมือในการวิเคราะห์ทางเทคนิคนั้นเป็นสากลและใช้ได้กับทุกภาคส่วน Forex, สกุลเงินใด ๆ และช่วงเวลาใดก็ได้ การวิเคราะห์ทางเทคนิคนั้นง่ายต่อการคำนวณสิ่งที่สำคัญ ในขณะที่บริการด้านเทคนิคมีความซับซ้อนมากขึ้นและราคาที่สมเหตุสมผล สิ่งเหล่านี้พร้อมให้สำหรับผู้เข้าร่วม Forex ทุกคน โดยขึ้นอยู่กับแผนการซื้อขาย กลยุทธ์ที่ใช้ และเวลาของความต่อเนื่องของตำแหน่ง ภายใต้เงื่อนไขปัจจุบัน จะดำเนินการโดยใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญหากคำนึงถึงการสนับสนุนทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีความซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ

ทฤษฎีดาว

### หลักการพื้นฐานของการวิเคราะห์ทางเทคนิคอิงตามทฤษฎี Dow โดยมีวิทยานิพนธ์หลักดังนี้

1. ราคาสะท้อนกลไกตลาดทั้งหมดอย่างครอบคลุม ในเวลาใดก็ตาม ข้อมูลตลาดและแรงผลักดันทั้งหมดจะสะท้อนให้เห็นในราคาสกุลเงิน (“ตลาดรู้ทุกอย่าง”)
2. การเคลื่อนไหวของราคาเป็นไปตามเทรนด์ (“เทรนด์คือเพื่อนของคุณ”); แนวโน้มแบ่งออกเป็นแนวโน้มขาขึ้น (กระทิง) แนวโน้มขาลง (หมี) และทรงตัว (ไซด์เวย์) ตัวอย่างของแนวโน้มดังกล่าวมีอยู่ในรูปที่ 4.1 – 4.3
3. การเคลื่อนไหวของราคามีการเกิดขึ้นซ้ำๆ ในอดีต (“ประวัติศาสตร์เกิดซ้ำ”) ซึ่งส่งผลให้เกิดรูปแบบเดียวกันบนแผนภูมิเป็นระยะๆ
4. ตลาดมีสามแนวโน้ม: แนวโน้มหลักที่ยาวที่สุด (ประมาณ 1 ปี) หรือหลัก ระยะยาวนานน้อยกว่า (1 เดือนขึ้นไป) ระดับกลาง หรือรอง และค่อนข้างสั้น (หลายวันหรือหลายสัปดาห์) รอง แนวโน้มหลักมีสามระยะ: การสะสม การวิ่งขึ้น/วิ่งลง และการกระจาย ด้วยวิธีนี้ ในช่วงสะสมของตลาดกระทิง เทรนด์เดอร์ที่ฉลาดที่สุดจะเข้าสู่ตำแหน่งใหม่ ในช่วงวิ่งขึ้น/วิ่งลง ในที่สุดตลาดส่วนใหญ่ “มองเห็น” ความเคลื่อนไหวและกระโดดขึ้นไปบนขบวนรถ สุดท้ายนี้ ในช่วงการกระจาย เทรนด์เดอร์ที่เก่งที่สุดจะทำกำไรและปิดสถานะของตนในขณะที่ความสนใจในการซื้อขายทั่วไปจะชะลอตัวลงในตลาดที่เกินขอบเขต แนวโน้มรองคือการแก้ไขแนวโน้มหลักและอาจถอยกลับหนึ่งในสาม ครั้งหนึ่ง หรือสองในสามจากแนวโน้มหลัก ในกรอบของแนวโน้มหลักอาจเป็นแนวโน้มรองหรือแนวโน้มรองจำนวนเท่าใดก็ได้ โครงสร้างของแนวโน้มขาขึ้นแสดงในรูปที่ 4.5
5. แนวโน้มมีอยู่จนกว่าจะไม่แตกหัก (ดูรูปที่ 4.2, 4.3) และการกลับรายการได้รับการยืนยันแล้ว รูปที่ 4.4 แสดงตัวอย่างการกลับรายการในตลาดสกุลเงินขาลง สัญญาณการซื้อจะเกิดขึ้นที่จุด A และ B เมื่อสกุลเงินเกินระดับสูงสุดก่อนหน้า



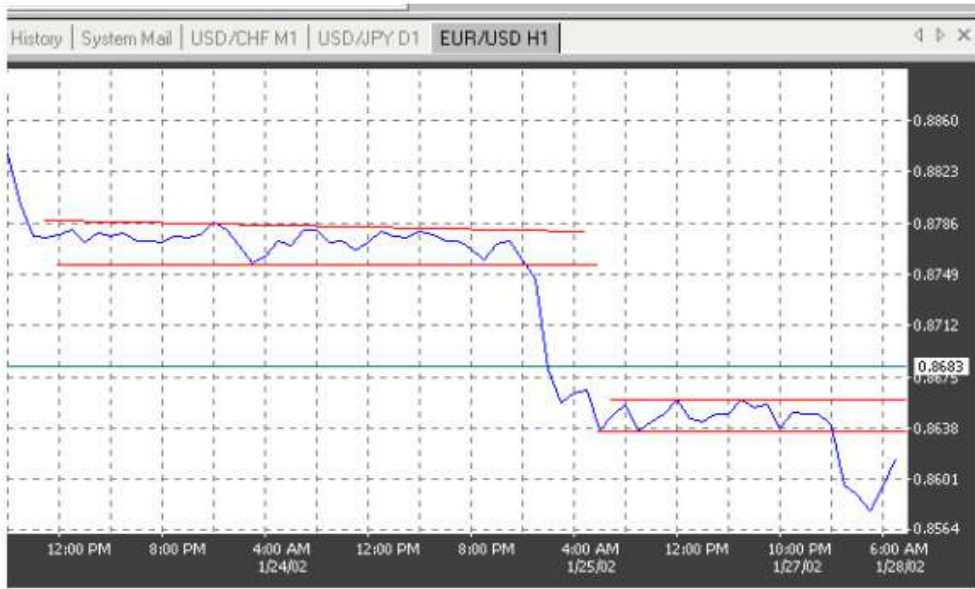
**Figure 4.1.** Example of a bullish trend in the Japanese yen chart.



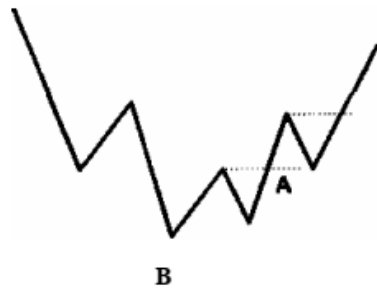
**Figure 4.2.** Example of a bearish trend and a break in the Euro chart.

6. Volume จะต้องยืนยันแนวโน้ม ปริมาณประกอบด้วยจำนวนสกุลเงินทั้งหมดที่ซื้อขายภายในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งโดยปกติคือหนึ่งวัน ปริมาณการซื้อขายที่สูงบ่งชี้ว่ามีความสนใจและสภาพคล่องในตลาดบางแห่ง และปริมาณการซื้อขายที่ต่ำจะเตือนผู้ซื้อขายให้ปิดสถานะ ดอกเบี้ยแบบเปิดคือยอดรวมหรือสถานะคงค้างในตราสารบางรายการ ตัวเลขปริมาณและดอกเบี้ยแบบเปิดสามารถดูได้จากแหล่งต่างๆ แม้ว่าจะล่าช้าไปหนึ่งวัน เช่น สำนักข่าว (Bridge Information Systems, Reuters, Bloomberg), หนังสือพิมพ์ (The Wall Street Journal, the Journal of Commerce), แผนภูมิสิ่งพิมพ์รายสัปดาห์ (Commodity Perspective, Commodity เทอร์นเจอร์วิส)



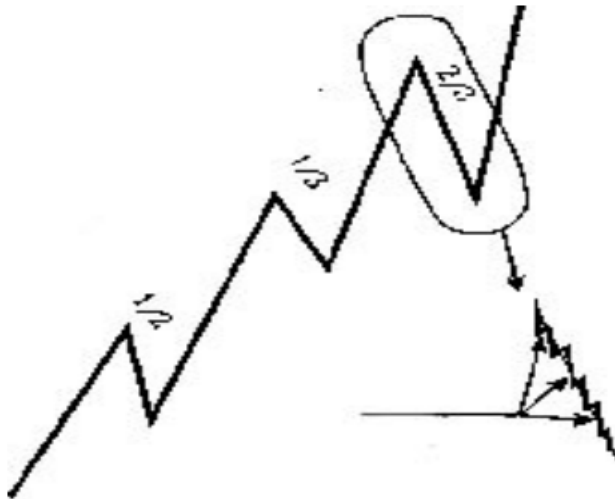


รูปที่ 4.3. ตัวอย่างการไซด์เวย์และการแตกในกราฟยูโร



B

รูปที่ 4.4. แผนภาพของการกลับตัวของตลาดหมี



รูปที่ 4.5. แผนภาพโครงสร้างแนวโน้มขาขึ้น: ด้านซ้าย - แนวโน้มหลักที่มีแนวโน้มระดับกลาง ส่วนล่างของด้านซ้าย - แนวโน้มรองของแนวโน้มรองที่ล้อมรอบ

การวัดเปอร์เซ็นต์ของการกลับรายการราคา ราคาของสกุลเงินต่างประเทศแม้จะอยู่ในแนวโน้มที่แข็งแกร่งที่สุดก็ไม่เคยมีการเคลื่อนไหวขึ้นหรือลงอย่างต่อเนื่อง เทรดเดอร์จะดูการกลับตัวที่เป็นไปได้ (การเปลี่ยนแปลงทิศทางของการเคลื่อนไหว) ที่จุดใดจุดหนึ่งของกราฟ

มีจุดทั่วไปสามจุดต่อไปนี้ของการกลับตัวที่เป็นไปได้ซึ่งสามารถทำเครื่องหมายบนแผนภูมิเป็นเปอร์เซ็นต์เทียบกับการเคลื่อนไหวก่อนหน้านี้ (เปอร์เซ็นต์การถอยกลับ):

1. ตาม Charles Dow การกลับรายการขาขึ้นตามปกติจะเกิดขึ้นหลังจากที่ราคาได้ผ่านลงมา 1/3 (33%), 1/2 (50%) หรือ 2/3 (66%) ของการเพิ่มขึ้นครั้งล่าสุด การกลับตัวหลังจาก 66% ถือเป็นการแก้ไขแนวโน้ม
2. การใช้ค่าคงที่ Fibonacci (ดูบทที่ 5) เราอาจรอให้มีการกลับตัวขึ้นที่จุดแนวโน้มขาลงที่ 0.382 (38%), 0.5 (50%) และ 0.618 (62%) ของการเพิ่มขึ้นครั้งล่าสุด
3. ตาม Gann เราต้องรอการกลับตัวเพิ่มขึ้นหลังจากทุกๆ 1/8 ของการเพิ่มขึ้นล่าสุดบนเส้นทางลง

#### 4.2. แผนภูมิสำหรับการวิเคราะห์ทางเทคนิค

ประเภทของราคาและหน่วยเวลา แผนภูมิสำหรับการวิเคราะห์ทางเทคนิคกำลังถูกสร้างขึ้นในพีคต “ราคา (แกนตั้ง) – เวลา (แกนนอน)” ราคาสกุลเงินประเภทต่อไปนี้ที่แสดงบนแผนภูมิมีความโดดเด่นใน Forex:

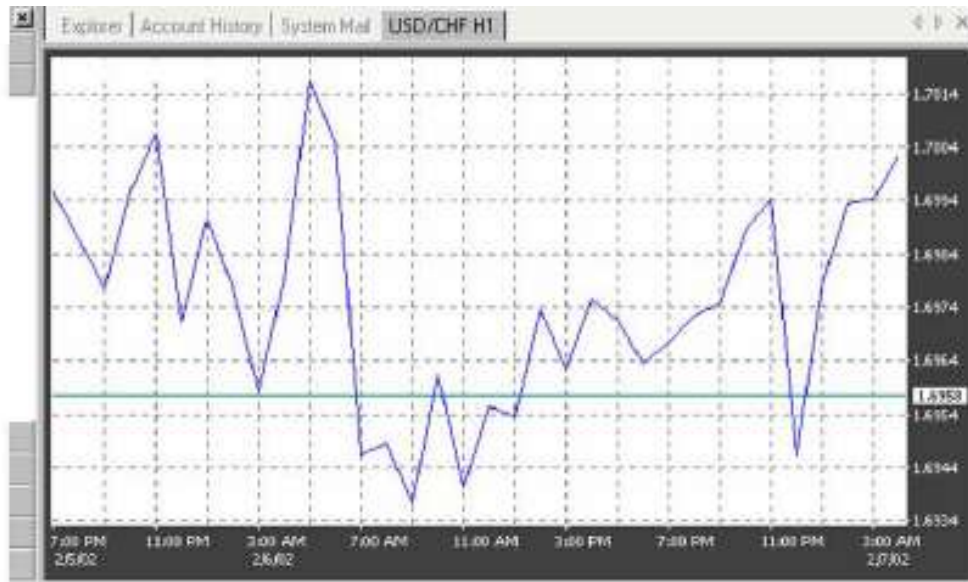
- เปิด – ราคาเมื่อเริ่มต้นช่วงการซื้อขาย (ปี เดือน วัน สัปดาห์ ชั่วโมง นาที หรือจำนวนหนึ่งจากหน่วยเหล่านี้)
- ปิด – ราคาเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการซื้อขาย;
- สูง – สูงสุดจากราคาที่สังเกตได้ในระหว่างช่วงการซื้อขาย;
- ต่ำ – ต่ำสุดจากราคาที่สังเกตได้ในระหว่างช่วงการซื้อขาย

การให้การวิเคราะห์ทางเทคนิคจะใช้แผนภูมิสำหรับหน่วยเวลาที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปจนถึง 1 นาที ตัวอย่างเช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ World Forex Trade Station ช่วยให้วิเคราะห์กราฟการเคลื่อนไหวของราคาใน 1 วัน 4 ชั่วโมง 30 นาที 15 นาที 5 นาที และ 1 นาที หน่วยที่ใหญ่กว่าคือหน่วยเวลาที่ใช้สำหรับการวางแผนกราฟ หน่วยที่ใหญ่กว่าคือช่วงเวลาในการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของราคาและเพื่อกำหนดแนวโน้มหลักโดยใช้กราฟ สำหรับแผนภูมิการซื้อขายระยะสั้นสำหรับหน่วยเวลาน้อยจะเหมาะสมกว่า

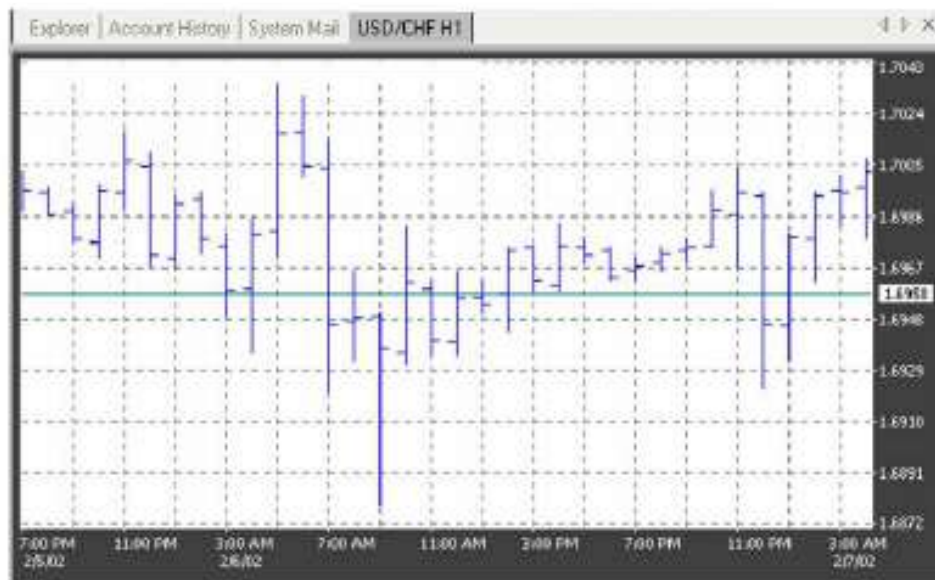
แผนภูมิเส้น แผนภูมิเส้นถูกจุดโดยเชื่อมต่อดูราคาเดียวในช่วงเวลาที่เลือก แผนภูมิเส้นที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือแผนภูมิรายวัน แม้ว่าจุดใดๆ ของวันสามารถพล็อตได้ แต่เทรดเดอร์ส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่ราคาปิด ซึ่งพวกเขามองว่าสำคัญที่สุด (ดูรูปที่ 4.6) แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นทันทีกับกราฟเส้นรายวันคือความจริงที่ว่าไปไม่ได้ที่จะเห็นกิจกรรมราคาสำหรับยอดคงเหลือของช่วงเวลาและช่องว่าง (ดูบทที่ 4.6) – การแตกตัวของราคา ณ จุดรวมของช่วงเวลาการค้า อย่างไรก็ตาม แผนภูมิเส้นจะมองเห็นได้ง่ายกว่า นอกจากนี้ การวิเคราะห์ทางเทคนิคยังทำได้ดีกว่าการสร้างแผนภูมิ เพื่อดำเนินการโมเดลและเทคนิคบางอย่าง แผนภูมิเส้นจึงเหมาะสมกว่าแผนภูมิอื่นๆ

แผนภูมิแท่ง. แผนภูมิแท่งประกอบด้วยฮิสโตแกรมแยกกัน (ดูรูปที่ 4.7) หากต้องการพล็อตฮิสโตแกรมในพีคตราคา – เวลาที่จุดที่ตอบสนองต่อราคาสูง ต่ำ ราคาเปิดและปิดในช่วงเวลาที่วิเคราะห์ ควรทำเครื่องหมายไว้บนแถบแนวตั้งแถบเดียว ราคาเปิดมักจะถูกทำเครื่องหมายด้วยเส้นแนวนอนเล็กๆ ทางด้านซ้ายของแท่ง; และราคาปิดจะมีเส้นแนวนอนเล็กๆ กำกับไว้ทางด้านขวาของแท่งเทียน

แผนภูมิแท่งมีข้อได้เปรียบที่ชัดเจนในการแสดงช่วงสกุลเงินสำหรับช่วงเวลาที่เลือก ข้อดีของแผนภูมินี้คือ แผนภูมิแท่งสามารถแสดงช่องว่างของราคาได้ ซึ่งต่างจากแผนภูมิเส้นตรง ดังนั้นจึงเป็นไปไม่ได้ที่จะเห็นการเคลื่อนไหวของราคาทั้งหมดในช่วงเวลานั้นบนกราฟแท่ง

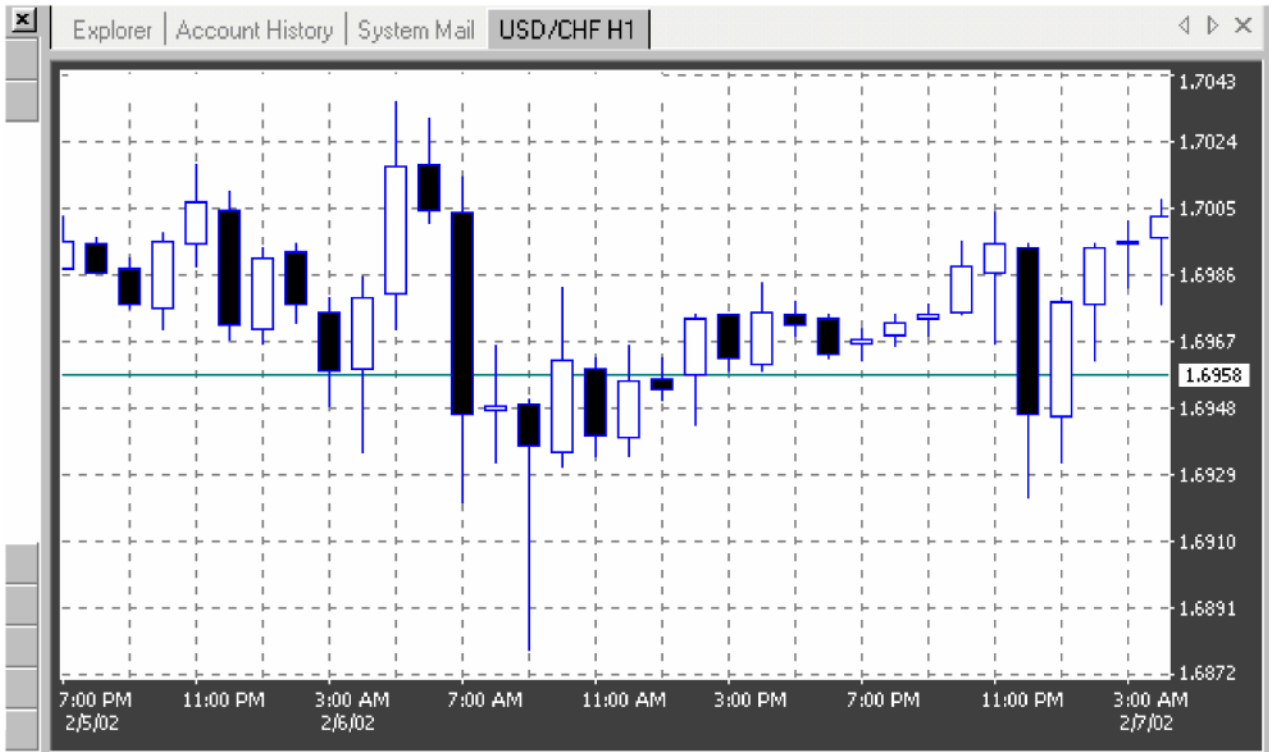


รูปที่ 4.6. ตัวอย่างแผนภูมิเส้นของฟรังก์สวิส



รูปที่ 4.7. ตัวอย่างฮิสโตแกรมที่ลงจุดในแผนภูมิฟรังก์สวิส

แผนภูมิแท่งเทียน แผนภูมิแท่งเทียนมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับแผนภูมิแท่ง นอกจากนี้ยังประกอบด้วยราคาหลักทรัพย์ราคา : สูง ต่ำ เปิด และปิด (ดูรูปที่ 4.8) นอกเหนือจากการอ่านค่าทั่วไปแล้ว แผนภูมิแท่งเทียนยังมีชุดการตีความเฉพาะอีกด้วย อย่างไรก็ตามเป็นไปได้ด้วยการสังเกตแผนภูมินั้นด้วยภาพที่สะดวก



รูปที่ 4.8. ตัวอย่างแท่งเทียนที่ลงจุดในแผนภูมิฟรังก์สวิส

ราคาเปิดและปิดสร้างจากตัว (จิตไต) ของแท่งเทียน เพื่อระบุว่าช่องเปิดต่ำกว่าราคาปิด ตัวแท่งจะเว้นว่างไว้ จะแสดงผลอิเล็กทรอนิกส์มาตรฐานในปัจจุบันช่วยให้คุณสามารถเว้นว่างไว้หรือเลือกสีที่คุณต้องการได้ หากสกุลเงินปิดต่ำกว่าช่องเปิด เนื้อความจะถูกเติมเต็ม ในรูปแบบดั้งเดิม ตัวเครื่องจะเป็นสีดำ แต่แสดงผลอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้คุณเติมสีไว้หรือเลือกสีที่คุณต้องการได้

ทิศทางระหว่างวัน (หรือรายสัปดาห์) บนกราฟแท่งเทียนสามารถตรวจสอบได้โดยใช้ "เงา" สองอัน: เงาด้านบน (uwakage) และเงาด้านล่าง (shitakage) เช่นเดียวกับแผนภูมิแท่ง แผนภูมิแท่งเทียนไม่สามารถติดตามทุกการเคลื่อนไหวของราคาในระหว่างกิจกรรมของช่วงเวลาหนึ่งได้

### 4.3. เส้นแนวโน้ม แนวรับ และแนวต้าน

เส้นแนวโน้ม เส้นแนวโน้มเป็นองค์ประกอบเริ่มต้นหลักสำหรับการวิเคราะห์กราฟราคา ในขณะที่ตลาดเคลื่อนไหวไปในทิศทางใดๆ ที่ไม่ใช่เส้นตรง แต่ไปตามซิกแซก การวางตำแหน่งจุดบนและล่างของซิกแซกเหล่านั้นร่วมกันทำให้สามารถวาดเส้นที่เชื่อมต่อจุดสูงที่มีนัยสำคัญ (ยอด) หรือจุดต่ำสุดที่มีนัยสำคัญ (ราง) ของจุดที่เหมาะสม ซิกแซกโดยใช้เครื่องมือทางเทคนิคของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (ดูรูปที่ 4.1 – 4.3) ในการวาดเส้นแนวโน้ม มีเพียงสองจุดเท่านั้นที่จำเป็น และจุดที่สามคือการยืนยันจุดสัมผัส บนกราฟแนวโน้มขาขึ้น ควรวาดโดยใช้จุดต่ำสุด บนกราฟหมี – โดยใช้จุดสูงสุด เส้นแนวโน้มและเส้นที่ขนานกับมันและลากไปทางด้านตรงข้าม (ผ่านจุดสูงสุดของแนวโน้มที่นำเปื้อและผ่านจุดต่ำสุดของแนวโน้มหมี) ก่อให้เกิดช่องทางการซื้อขาย ทั้งสองเส้นจึงเป็นขอบเขตของช่อง ตัวอย่างช่องทางการค้าแสดงในรูปที่ 4.9, 4.10



รูปที่ 4.9. ตัวอย่างช่องทางการค้าขาขึ้นที่วางแผนไว้ในแผนภูมิฟรังค์สวิส

เส้นแนวรับและแนวต้าน ขอบบนและล่างของช่องการค้าเรียกว่าเส้นแนวรับและแนวต้านตามลำดับ ยอดแสดงถึงระดับราคาที่แรงกดดันในการขายเกินแรงกดดันในการซื้อ พวกมันเรียกว่าระดับแนวต้าน ในทางกลับกัน รางแสดงถึงระดับที่แรงกดดันในการขายลดลงต่อแรงกดดันในการซื้อ เรียกว่าระดับแนวรับ ในแนวโน้มขาขึ้น ระดับแนวรับและแนวต้านต่อเนื่องกันจะต้องเกทับกันตามลำดับ การย้อนกลับเป็นจริงในแนวโน้มขาลง แม้ว่าจะยอมรับข้อยกเว้นเล็กๆ น้อยๆ ได้ แต่ความล้มเหลวเหล่านี้ควรถือเป็นสัญญาณเตือนสำหรับการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม



รูปที่ 4.10. ตัวอย่างของช่องตลาดหมีและการพักตัวของเขาในแผนภูมิเยนของญี่ปุ่น

ความสำคัญของแนวโน้มขึ้นอยู่กับเวลาและปริมาณ ยิ่งราคาดีดตัวออกจากระดับแนวรับและแนวต้านนานขึ้น แนวโน้มก็จะยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้น ปริมาณการซื้อขายก็มีความสำคัญเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับแนวรับและแนวต้านที่สำคัญ เมื่อสกุลเงินดีดตัวออกจากระดับเหล่านี้ภายใต้ปริมาณการซื้อขายจำนวนมาก ความสำคัญของแนวโน้มจะเพิ่มขึ้น ความสำคัญของระดับแนวรับและแนวต้านมีมากกว่าการทำงานแบบเดิม หากทะลุระดับเหล่านี้ได้อย่างน่าเชื่อ ก็มีแนวโน้มที่จะกลายเป็นสิ่งที่ตรงกันข้าม ระดับแนวรับที่มั่นคงเมื่อเป็นเช่นนั้น

ทะลุผ่านในปริมาณมากอาจกลายเป็นระดับแนวต้านที่แข็งแกร่ง (ดูรูปที่ 4.11) ในทางกลับกัน แนวต้านที่แข็งแกร่งจะกลายเป็นแนวรับที่มั่นคงหลังจากถูกทะลุทะลวง (ดูรูปที่ 4.2) โดยทั่วไป เพื่อประเมินความน่าเชื่อถือ (นั่นคือความเป็นไปได้ที่จะเกิดการแตกหัก) ของขอบเขตช่องทางการค้าที่จะตัดสินใจปิดหรือบันทึกตำแหน่งที่มีอยู่ ควรควบคุมตนเองด้วยกฎต่อไปนี้: 1. ช่องทางจะมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นในระยะยาว มันมีอยู่ ดังนั้น “ความมั่นคง” ของช่องทางเก่าๆ (เช่น ที่มีอยู่มากกว่า 1 ปี) จึงลดลงอย่างรวดเร็ว 2. ช่องสัญญาณมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ความกว้างก็จะมากขึ้น (“ต้องใช้เวลาในการทำลายช่องสัญญาณ”) 3. แนวต้านอาจแตกหักได้หากติดกลับบนพื้นหลังของปริมาณที่เพิ่มขึ้น (“ต้องใช้ปริมาณจึงจะแตกแนวต้าน”) 4. ช่องทางที่สูงชันมีความน่าเชื่อใต้น้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับช่องทางที่อ่อนโยน 5. ส่วนรองรับอาจแตกหักได้โดยขึ้นอยู่กับปริมาณ (“ภายใต้น้ำหนักของตัวเอง”)



รูปที่ 4.11. ตัวอย่างแนวต้านที่กลายเป็นแนวรับในกราฟปอนด์สเตอร์ลิง



รูปที่ 4.12. ตัวอย่างแนวรับที่กลายเป็นแนวต้านในกราฟเงินเยนของญี่ปุ่น

#### 4.4. รูปแบบการกลับตัวของเทรนด์

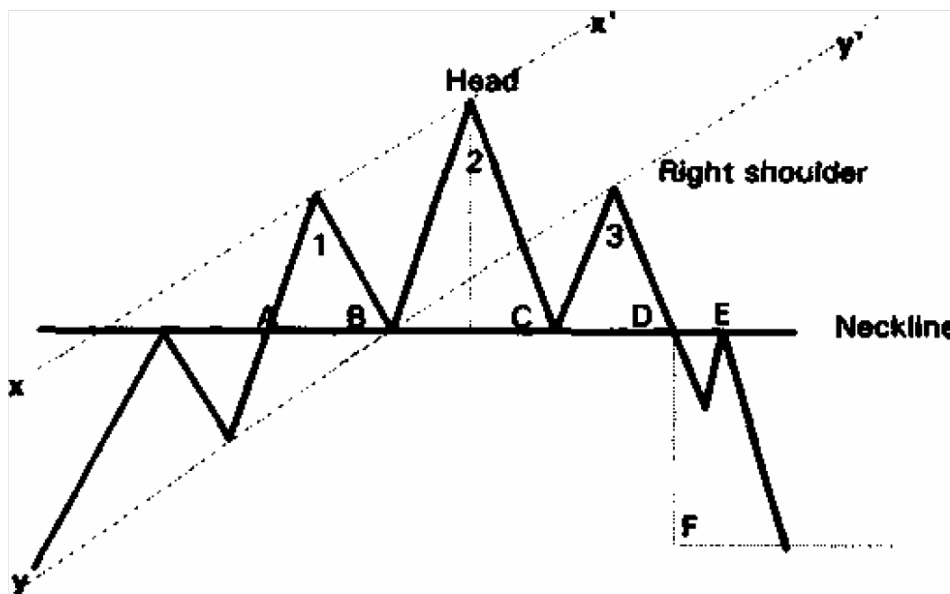
สัญญาณที่สร้างจากรูปแบบศีรชะและไหล่ การจัดรูปแบบศีรชะและไหล่ให้ข้อมูลที่ตีเทียม:

1. แนวรับ ขึ้นอยู่กับจุด **B** และ **C**

2. แนวต้าน. หลังจากให้เข้าที่จุด **D** ตลาดอาจทดสอบเส้นคอที่จุด **E** 3. ทิศทางราคา หากเส้นคอเสื่อมมีแรงซื้อที่จุด **E** รูปแบบดังกล่าวจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางราคา: ตรงข้ามกับทิศทางของหัวและไหล่ (ตลาดหมี่)

4. เป้าหมายราคา สิ่งนี้ได้มาจากการยืนยันรูปแบบ (โดยทะลุผ่านคอเสื้อภายใต้ปริมาณการซื้อขายที่หนาแน่น)

ข้อกำหนดหลักประการหนึ่งในการพัฒนารูปแบบนี้ให้ประสบความสำเร็จก็คือการทะลุผ่านคอเสื้อเกิดขึ้นภายใต้ปริมาณตลาดที่หนาแน่น การฝ่าวงล้อมในปริมาณเล็กน้อยเป็นการเตือนที่แข็งแกร่งว่าเป็นการฝ่าวงล้อมที่ผิดพลาด และจะกระตุ้นให้เกิดฟันเฟืองอย่างรุนแรงในราคาสกุลเงิน กรอบเวลาสำหรับวิวัฒนาการของการสร้างแผนภูมินี้อยู่ที่ใดก็ได้ ตั้งแต่หลายสัปดาห์ไปจนถึงหลายเดือน การสร้างกราฟระหว่างวันไม่น่าเชื่อถือ



รูปที่ 4.13. แผนภาพของรูปแบบศีรชะและไหล่โดยทั่วไป

ก่อนถึงจุด **A** คอเสื้อเคยเป็นแนวต้าน เมื่อแนวต้านถูกทำลาย มันก็กลายเป็นแนวรับที่สำคัญ ราคาติดตัวสองครั้งที่จุด **B** และ **C** ในที่สุดคอก็หักที่จุด **D** ภายใต้ปริมาณมาก และการยืนยันการกลับตัวของแนวโน้ม เมื่อเส้นแนวรับที่สำคัญ ถูกทำลายลง การตัดทอนคาดว่าจะทดสอบเส้นคอ (**E**) อีกครั้ง ซึ่งตอนนี้เป็นแนวต้านอีกครั้ง หากแนวต้านยังคงอยู่ ราคาก็คาดว่าจะลดลงไปอยู่ที่ประมาณระดับ **F** ในที่สุด ซึ่งเป็นเป้าหมายราคาของรูปแบบศีรชะและไหล่ เป้าหมายมีแอมพลิจูดเท่ากับระยะห่างระหว่างส่วนบนของศีรชะและคอเสื้อโดยประมาณ เป้าหมายราคาวัดจากจุด **D** ซึ่งคอเสื้อขาด (เส้น **DF** ในรูปที่ 4.13)



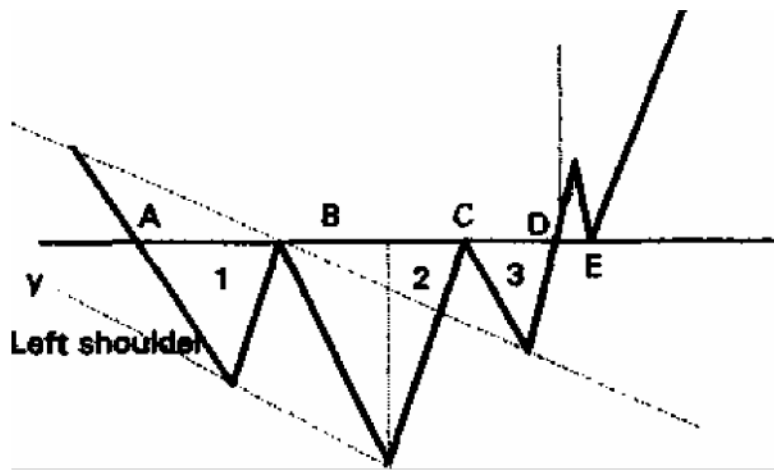
รูปที่ 4.14. ตัวอย่างรูปแบบศีรษะและไหล่ที่แท้จริงในแผนภูมิปอนด์สเตอร์ลิง

สัญญาณที่สร้างจากรูปแบบศีรษะและไหล่ การจัดรูปแบบศีรษะและไหล่ให้ข้อมูลที่ตีพิมพ์:

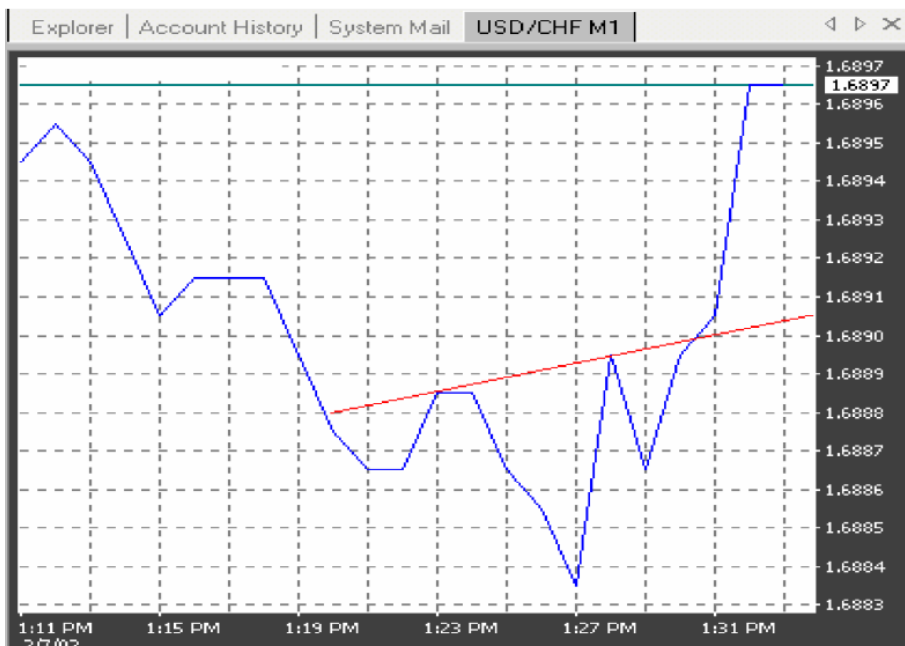
1. แนวรับ ขึ้นอยู่กับจุด B และ C
2. แนวต้าน. หลังจากให้เข้าที่จุด D ตลาดอาจทดสอบเส้นคอที่จุด E 3. ทิศทางราคา หากเส้นคอเสื่อมมีแรงซื้อที่จุด E รูปแบบดังกล่าวจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางราคา: ตรงข้ามกับทิศทางของหัวและไหล่ (ตลาดหมี)
4. เป้าหมายราคา สิ่งนี้ได้มาจากการยืนยันรูปแบบ (โดยทะลุผ่านคอเสื้อภายใต้ปริมาณการซื้อขายที่หนาแน่น) ข้อกำหนดหลักประการหนึ่งในการพัฒนารูปแบบนี้ให้ประสบความสำเร็จก็คือการทะลุผ่านคอเสื้อเกิดขึ้นภายใต้ปริมาณตลาดที่หนาแน่น การฝ่าวงล้อมในปริมาณเล็กน้อยเป็นการเตือนที่แข็งแกร่งว่าเป็นการฝ่าวงล้อมที่ผิดพลาด และจะกระตุ้นให้เกิดฟันเฟืองอย่างรุนแรงในราคาสกุลเงิน กรอบเวลาสำหรับวิวัฒนาการของการสร้างแผนภูมินี้อยู่ที่ใดก็ได้ ตั้งแต่หลายสัปดาห์ไปจนถึงหลายเดือน การสร้างกราฟระหว่างวันไม่น่าเชื่อถือ

หัวและไหล่กลับหัว รูปแบบหัวและไหล่แบบกลับหัวเป็นภาพสะท้อนของรูปแบบก่อนหน้า (ดูแผนภาพในรูปที่ 4.15 และตัวอย่างจริงในรูปที่ 4.16) ดังนั้น คุณสามารถใช้คุณลักษณะ ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น สัญญาณ และมุมมองของเทรดเดอร์ที่เหมือนกันได้จากการนำเสนอก่อนหน้านี้ สกุลเงินอ้างอิงทะลุผ่านแนวโน้มขาลงโดยอยู่ในช่วง xx'-yy' ค่าเงินทดสอบแนวต้านก่อนหน้าอีกครั้ง (การขึ้นอันดับ 3) ซึ่งตอนนี้กลายเป็นแนวรับแล้ว ในบรรดาการตีสามติดต่อกัน ไหล่ (1 และ 3) มีความสูงเท่ากันโดยประมาณ และหัวอยู่ต่ำที่สุด ก่อนถึงจุด A คอเสื้อเคยเป็นแนวรับ เมื่อเส้นนี้พัง มันก็กลายเป็นแนวต้านที่สำคัญ ราคาตีตัวออกจากเส้นคอสองครั้งที่จุด B และ C ในที่สุดเส้นคอก็หักที่จุด D ภายใต้ปริมาณที่มาก เนื่องจากเส้นแนวต้านที่สำคัญพังทลายลง คาดว่าการกลับตัวจะทดสอบเส้นคอ (E) อีกครั้ง ซึ่งตอนนี้เป็นแนวรับอีกครั้ง หากถือไว้ ราคาที่คาดว่าจะสูงขึ้นไปประมาณระดับ F ในที่สุด ซึ่งเป็นเป้าหมายราคาของรูปแบบศีรษะและไหล่ วัตถุประสงค์ด้านราคาจะมีขนาดเท่ากันโดยประมาณกับระยะห่างระหว่างส่วนบนของศีรษะและคอเสื้อ และวัดจากจุดทะลุ D





รูปที่ 4.15. แผนภาพแสดงรูปแบบหัวและไหล่กลับหัวโดยทั่วไป



รูปที่ 4.16. ตัวอย่างของรูปแบบหัวและไหล่กลับหัวในแผนภูมิฟรังค์สวิส

ดับเบิลท้อป. การสร้างแผนภูมิการกลับตัวของแนวโน้มที่นำเชื่อถือและทั่วไปอีกอย่างหนึ่งคือดับเบิลท้อป ตามที่ชื่ออธิบายไว้อย่างชัดเจนและกระชับ รูปแบบนี้ประกอบด้วยยอดสองยอด (ยอด) ที่มีความสูงเท่ากันโดยประมาณ (ดูรูปที่ 4.17 และ 4.18) ดังแสดงในรูปที่ 4.17 เส้นขนานจะถูกลากตัดกับเส้นแนวตั้งที่เชื่อมระหว่างยอดทั้งสอง เราควรคิดว่าเส้นนี้เหมือนกับขอบเสื้อผู้หญิงตอนหน้าอกและไหล่ เส้นแนวตั้งหักที่จุด A และกลายเป็นแนวรับที่แข็งแกร่งสำหรับระดับราคา C แต่ในที่สุดก็ล้มเหลวที่จุด E เส้นแนวรับกลายเป็นเส้นแนวตั้งที่แข็งแกร่ง ซึ่งรักษาระยะฟันเฟืองของตลาดที่จุด F วัตถุประสงค์ด้านราคาอยู่ที่ระดับ G ซึ่งเป็นความสูงเฉลี่ยของรูปแบบ Double Top ซึ่งวัดจากจุด E

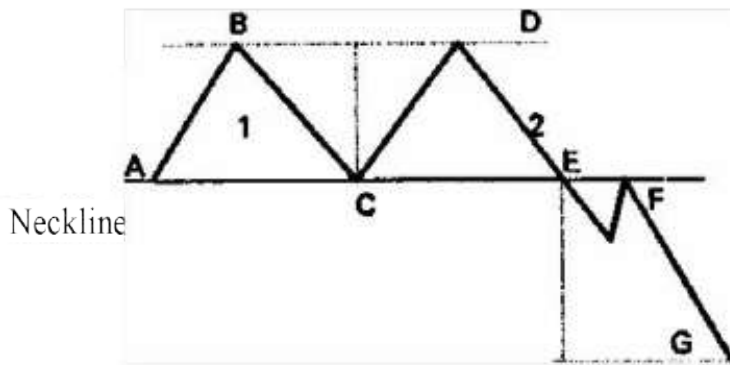
สัญญาณที่ได้มาจากรูปแบบดับเบิลท้อป รูปแบบดับเบิลท้อปให้ข้อมูลเกี่ยวกับ:

1. เส้นแนวรับ กำหนดระหว่างจุด A และ E
2. เส้นแนวตั้ง กำหนดระหว่างจุด B และ D
3. ทิศทางราคา หากเส้นคอเสื้อมีแรงซื้อที่จุด F รูปแบบดังกล่าวจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางราคา: ตรงข้ามกับทิศทางของจุดสูงสุด (ภาวะหมึ)

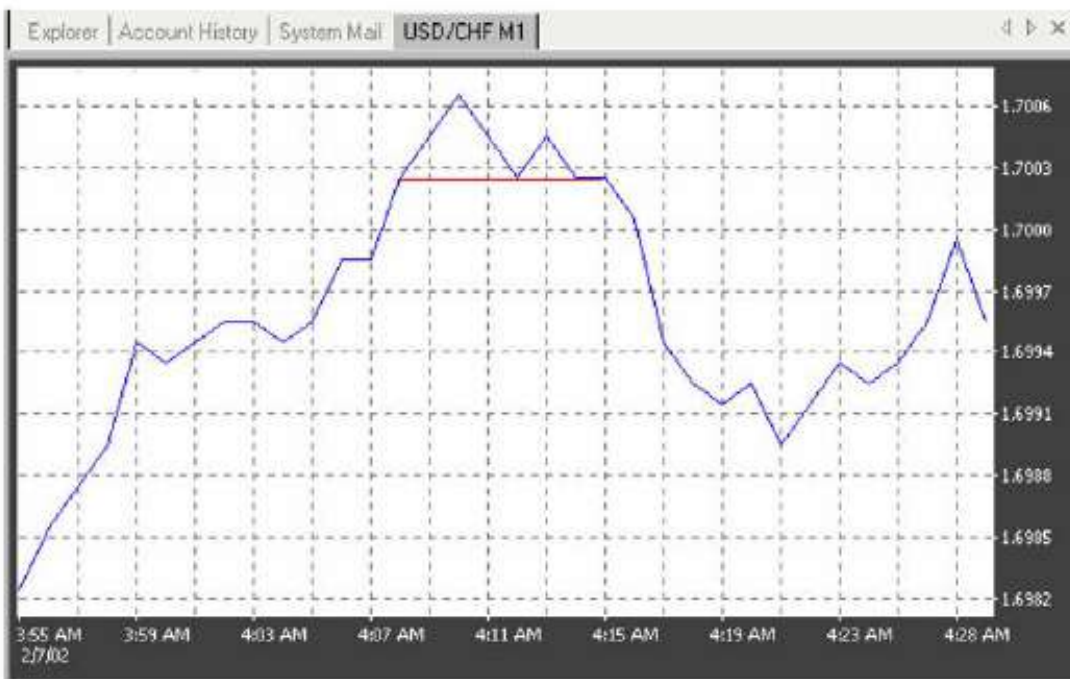
4. ราคาเป้าหมาย ซึ่งได้จากการยืนยันรูปแบบ (โดยทะลุผ่านคอเสื้อภายใต้ปริมาณการซื้อขายที่หนาแน่น)

เช่นเดียวกับในกรณีของรูปแบบศีรษะและไหล่ ข้อกำหนดที่สำคัญสำหรับความสำเร็จของรูปแบบ double-top คือ การทะลุผ่านคอเสื้อเกิดขึ้นภายใต้ปริมาณตลาดที่หนาแน่น การฝ่าวงล้อมในปริมาณที่น้อยถือเป็นกรณีสำคัญสำหรับการฝ่าวงล้อมที่ผิดพลาด ซึ่งจะกระตุ้นให้เกิดฟันเฟืองอย่างรุนแรงในราคาสกุลเงิน กรอบเวลาสำหรับวิวัฒนาการของการสร้างแผนภูมินี้อยู่ที่ใดก็ได้ตั้งแต่หลายสัปดาห์ไปจนถึงหลายเดือน การสร้างกราฟระหว่างวันมีความน่าเชื่อถือน้อยกว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมากระหว่างระยะเวลาในการพัฒนารูปแบบและความสำคัญของรูปแบบ

ไม่น่าจะบรรลุเป้าหมายในกรอบเวลาที่สั้นมาก ไม่มีข้อเสนอแนะโดยตรงเกี่ยวกับระยะเวลาในการเข้าถึงเป้าหมาย แต่สามัญสำนึกของการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเชื่อมโยงกับระยะเวลาของการพัฒนา สิ่งสำคัญคือต้องวัดเป้าหมายจากจุดที่คอเสื้อหัก หลีกเลี่ยงกับดักของการวัดราคาเป้าหมายจากตรงกลางของรูปแบบใต้คอเสื้อ สิ่งนี้อาจเกิดขึ้นเมื่อคุณวัดความสูงเฉลี่ยของการก่อตัว

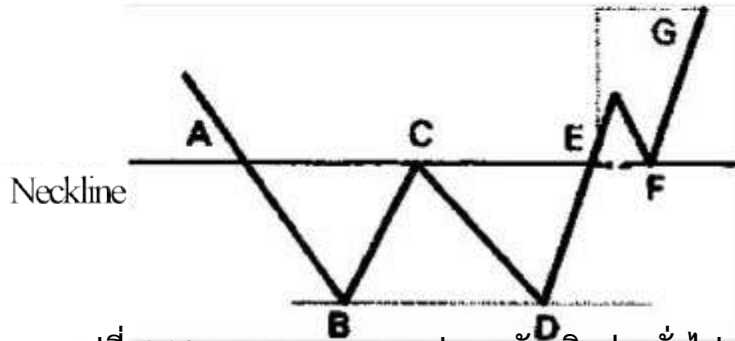


รูปที่ 4.17. แผนภาพแสดงรูปแบบดับเบิลท็อปทั่วไป

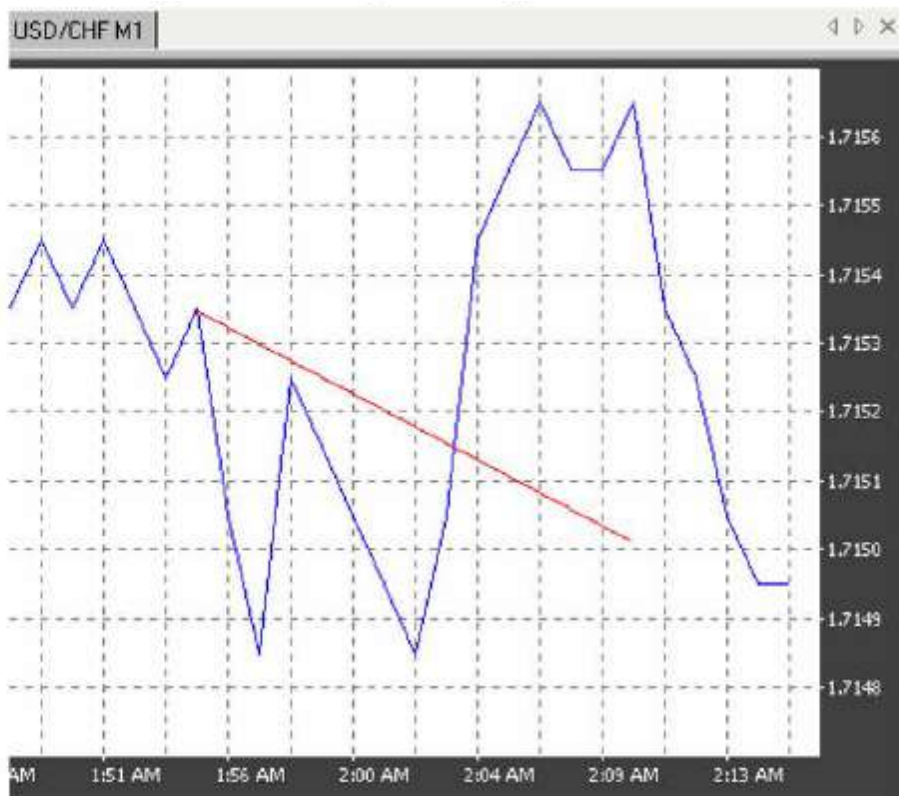


รูปที่ 4.18. ตัวอย่างรูปแบบ double-top ในแผนภูมิฟรังก์สวิส

กันคู่. รูปแบบ Double Bottom เป็นภาพสะท้อนของรูปแบบก่อนหน้า (ดูรูปที่ 4.19 และ 4.20) ดังนั้น เราจึงอาจใช้คุณลักษณะ ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น สัญญาณ และมุมมองของเทรดเดอร์ที่เหมือนกันจากการนำเสนอก่อนหน้านี้ ดังแสดงในรูปที่ 4.19 กันมีแอมพลิ จูดเท่ากัน เส้นคู่ขนาน (คอเสื้อ) ถูกลากตัดกับเส้นที่เชื่อมระหว่างพื้นที่ทั้งสอง (B และ D) เส้นแนวรับจะขาดที่จุด A และกลายเป็นแนว ด้านที่แข็งแกร่งสำหรับระดับราคา C แต่ในที่สุดก็ล้มเหลวที่จุด A จุด E เส้นแนวด้านกลายเป็นแนวรับที่แข็งแกร่ง ซึ่งคงระยะฟัน เฝืองของตลาดไว้ที่จุด F เป้าหมายราคาอยู่ที่ระดับ G ซึ่งเป็นความสูงเฉลี่ยของพื้นที่ตลาด วัดจากจุด E



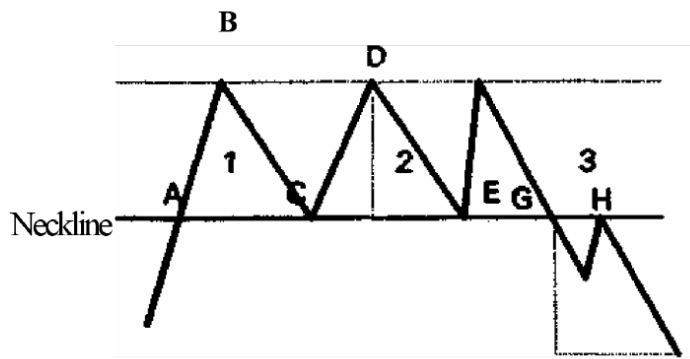
รูปที่ 4.19. แผนภาพแสดงรูปแบบดับเบิลล่างทั่วไป



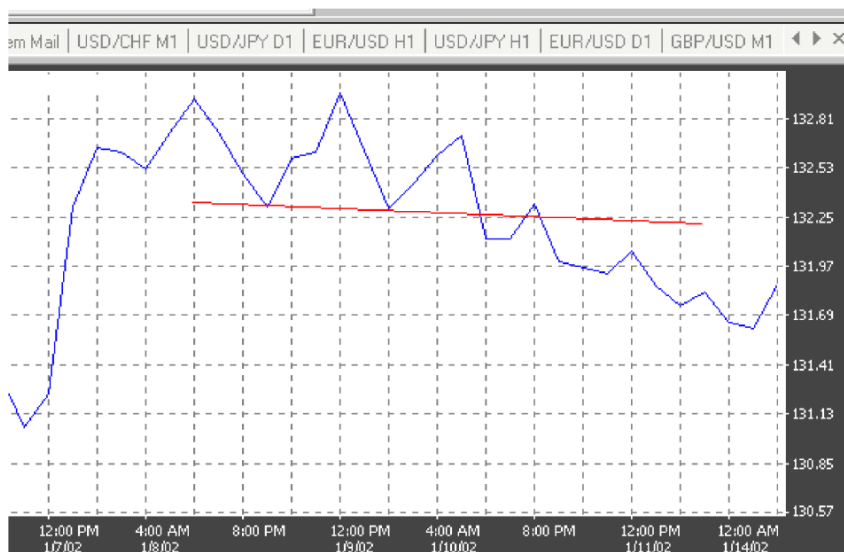
รูปที่ 4.20. ตัวอย่างรูปแบบ Double-bottom ในแผนภูมิฟรังก์สวิส

ทริปเปิ้ลท็อป. Triple Top เป็นการผสมผสานระหว่างรูปแบบ Head-and-Shoulder และ Double-Top Trend Reversal Forms (ดูรูปที่ 4.21 และ 4.22) ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงมีลักษณะเฉพาะ ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น สัญญาณ และมุมมองของเทรดเดอร์ เหมือนกับ Double Top หรือ Double Bottom ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 4.21 ในรูปแบบสามยอดโดยทั่วไป ยอดมีความสูงเท่ากัน เส้นขนาน (คอเสื้อ) ถูกลากตัดกับเส้นที่เชื่อมระหว่างเสื่อ สามตัว (B, D และ F) เนื่องจากแนวด้าน เส้นคอหักที่จุด A และกลายเป็นแนวรับที่แข็งแกร่งสำหรับระดับราคา C และ E แต่ใน ที่สุดก็ล้มเหลวที่จุด G เส้นแนวรับกลายเป็นแนวด้านที่แข็งแกร่ง ซึ่งคงระยะฟันเฟืองของตลาดไว้ที่จุด H เป้าหมายราคาอยู่ที่ระดับ I ซึ่งเป็นความสูงเฉลี่ย ของรูปแบบสามยอดสูงสุด ซึ่งวัดจากจุด D เมื่อเป็นยอดสองเท่า การก่อตัวล้มเหลวที่จุด E ราคาขยับขึ้นอย่างชันไปยังจุด F

แนวต้านทรงตัวอีกครั้งและราคาลดลงอย่างรวดเร็วอีกครั้งไปยังจุด G ในระดับนี้ แรงกดดันของตลาดสามารถทะลุแนวรับได้ หลังจากการทดสอบขอบเขตผู้หญิงตอนหน้าอีกครั้งที่เป็นไปได้ ราคาก็จะลดลงอีกจนไปถึงเป้าหมายราคาในที่สุด

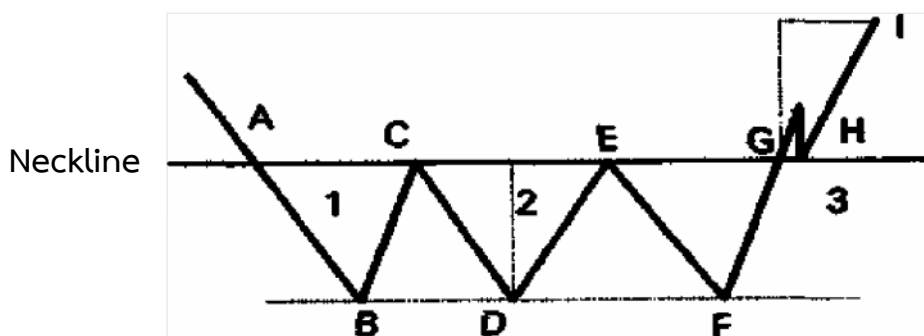


รูปที่ 4.21. แผนภาพแสดงรูปแบบสามยอด

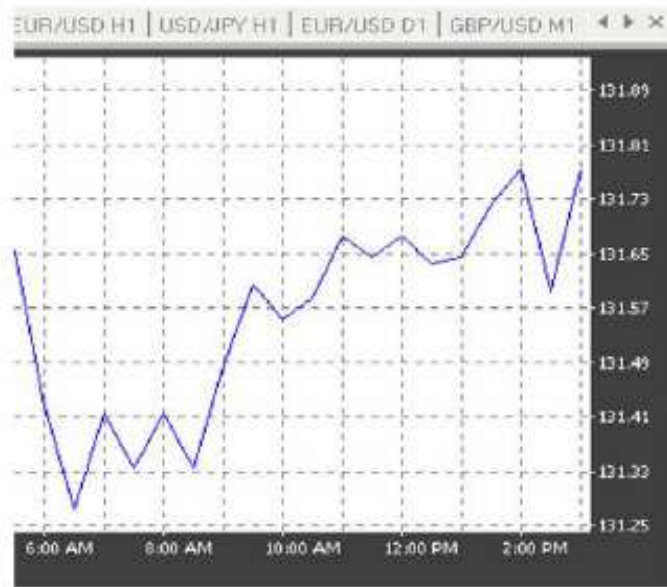


รูปที่ 4.22. ตัวอย่างของการก่อตัวสามยอดในแผนภูมิเอนของญี่ปุ่น

สามล่าง Triple Bottom เป็นการผสมผสานระหว่างรูปแบบหัวและไหล่แบบกลับด้านและแบบหัวและไหล่แบบกลับหัว (ดูรูปที่ 4.23 และ 4.24) ดังแสดงในรูปที่ 4.23 ในรูปแบบสามด้านล่าง ก็มีแอมพลิจูดเท่ากัน เส้นขนาน (คอเสื้อ) ถูกลากตัดกับเส้นที่เชื่อมระหว่างพื้นที่ทั้งสาม (B, D และ F) เนื่องจากแนวรับ เส้นคอหัดที่จุด A กลายเป็นแนวต้านที่แข็งแกร่งสำหรับระดับราคาที่ C และ E แต่ในที่สุดก็ล้มเหลวที่จุด G เส้นแนวต้านกลายเป็นแนวรับที่แข็งแกร่ง ซึ่งรั้งระยะพื้นเพื่องของตลาดไว้ที่ จุด H วัตถุประสงค์ราคาอยู่ที่ระดับ I ซึ่งเป็นความยาวเฉลี่ยของรูปแบบสามล่างโดยวัดจากจุด D



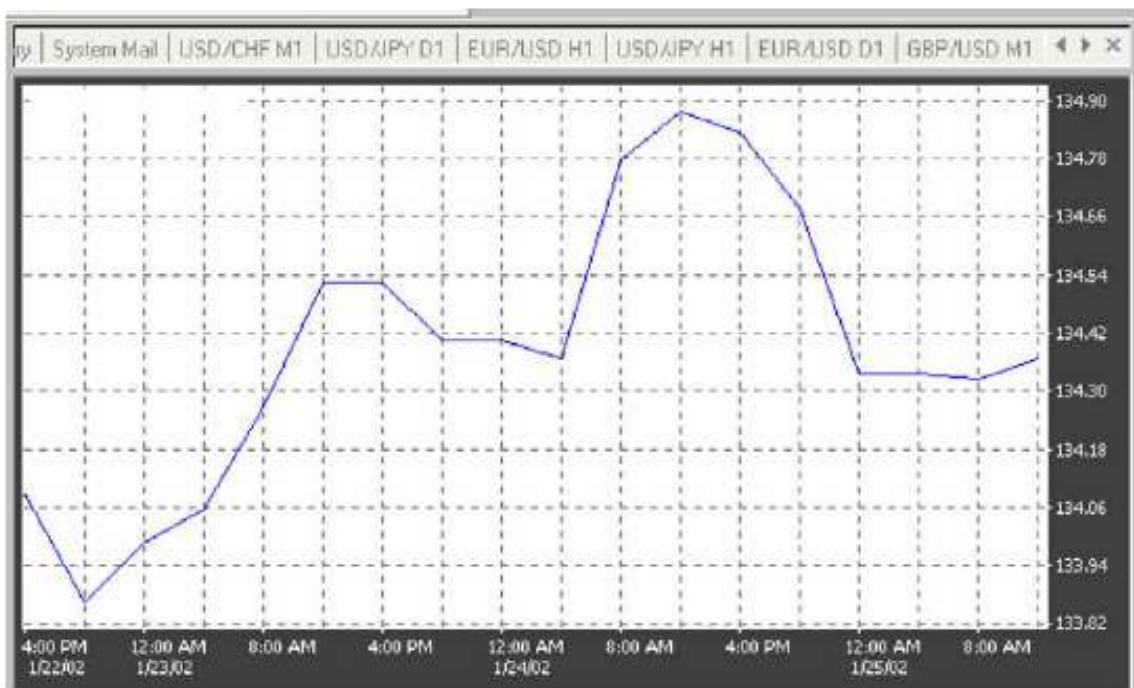
รูปที่ 4.23. แผนภาพแสดงรูปแบบสามด้านล่างโดยทั่วไป



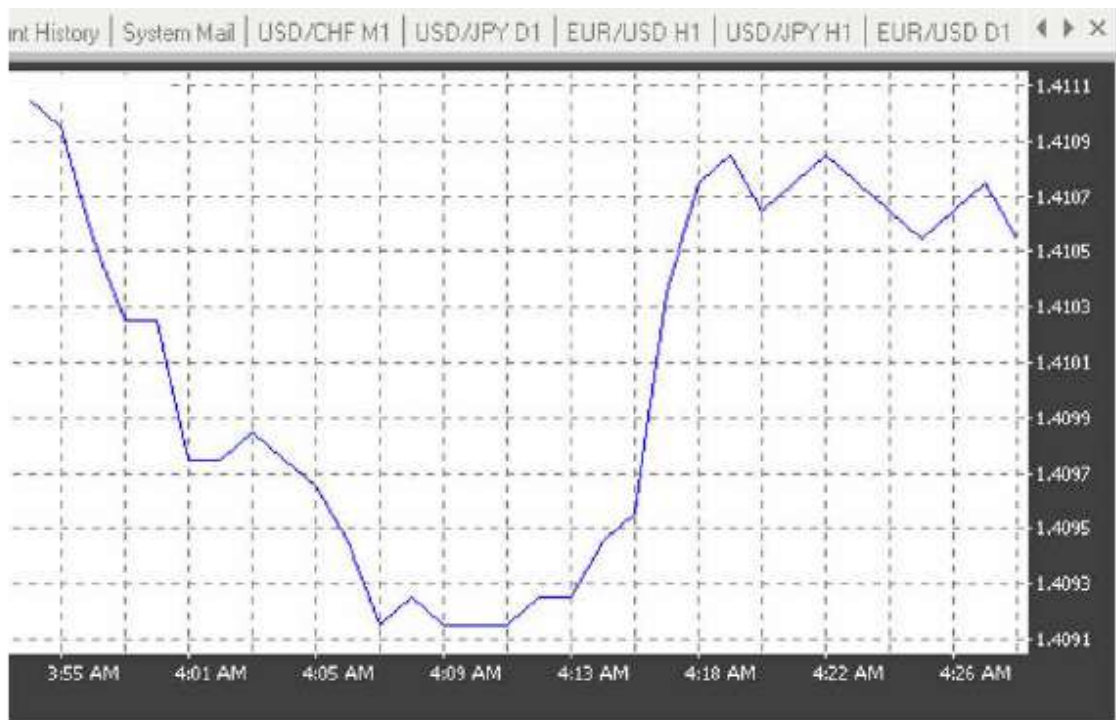
รูปที่ 4.24. ตัวอย่างของการก่อตัวสามจุดต่ำสุดในแผนภูมิเอนของญี่ปุ่น

Head-and-Shoulder, Double Top และ Bottom และ Triple Top และ Bottom เนื่องจากมีความสำคัญในการกลับตัวของแนวโน้ม โดยทั่วไปเรียกรูปแบบการกลับตัวที่สำคัญ

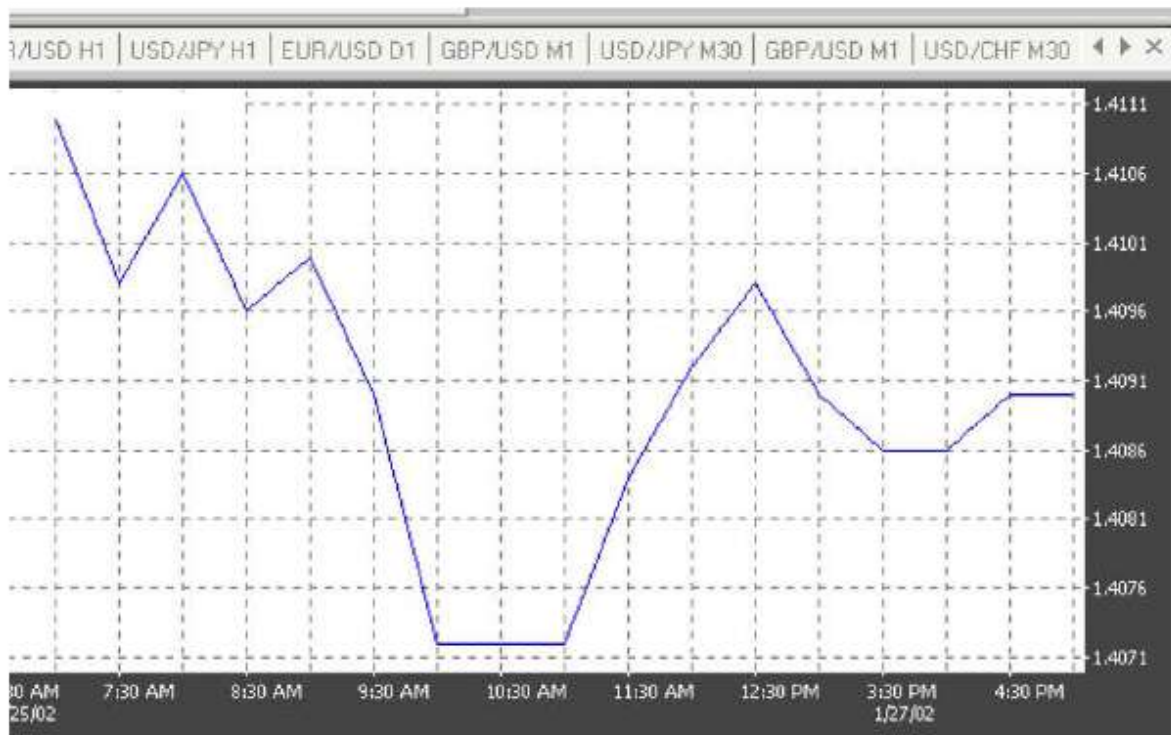
ด้านบนโค้งมน ด้านล่างโค้งมน จานรอง จานรอง รูปแบบด้านบนโค้งมน (ดูรูปที่ 4.25) ก้นทรงกลม (ดูรูปที่ 4.26) จานรอง (ดูรูปที่ 4.27) และจานรองแบบกลับหัว (ดูรูปที่ 4.28) เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทิศทางของตลาดอย่างช้าๆ และค่อยเป็นค่อยไป รูปแบบเหล่านี้สะท้อนถึงความไม่แน่ใจของตลาดเมื่อสิ้นสุดแนวโน้ม กิจกรรมการซื้อขายเป็นไปอย่างช้าๆ เป็นไปไม่ได้ที่จะรู้ว่าเมื่อใดที่รูปแบบจะเสร็จสมบูรณ์ และไม่ใช่เพราะขาดความพยายาม แม้จะทราบกันดีว่ายิ่งใช้เวลานานกว่าจะเสร็จสิ้นรูปแบบ แต่โอกาสที่ราคาจะเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วในทิศทางใหม่ก็จะยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น



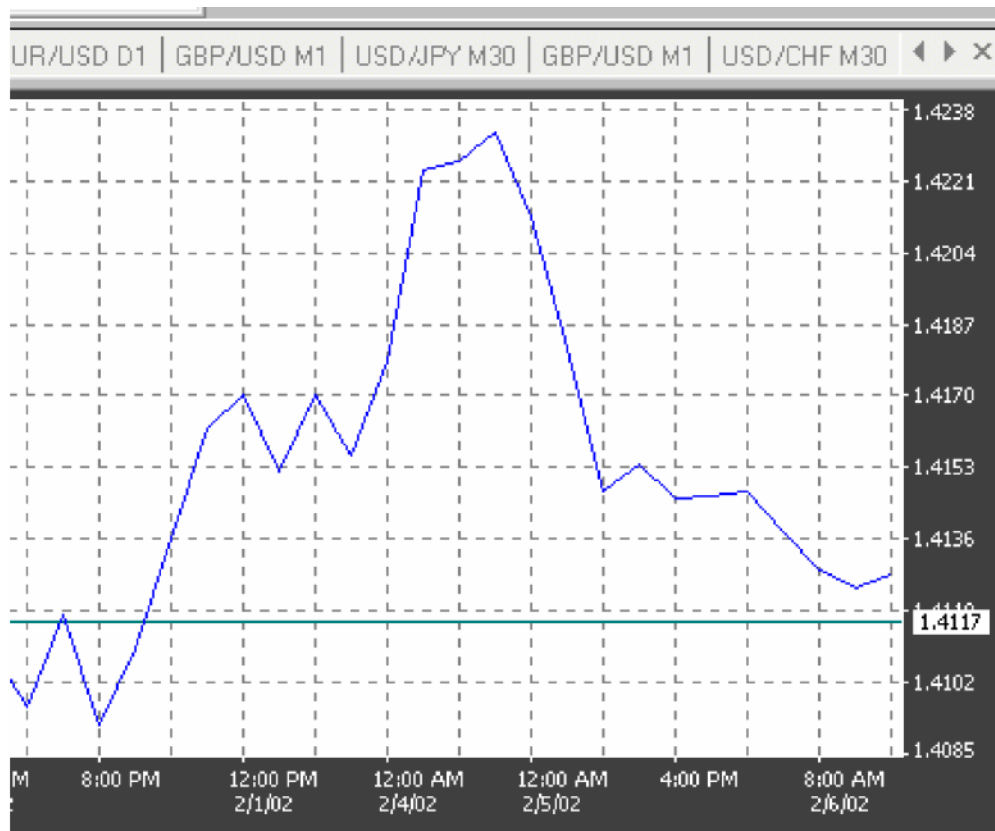
รูปที่ 4.25. ตัวอย่างของการก่อตัวด้านบนโค้งมนในแผนภูมิเอนของญี่ปุ่น



รูปที่ 4.26. ตัวอย่างรูปแบบด้านล่างโค้งมนในแผนภูมิปอนด์สเตอร์ลิง



รูปที่ 4.27. ตัวอย่างรูปแบบจากรองในแผนภูมิปอนด์สเตอร์ลิง



รูปที่ 4.28. ตัวอย่างรูปแบบจากรองแบบกลับหัวในแผนภูมิปอนด์สเตอร์ลิง

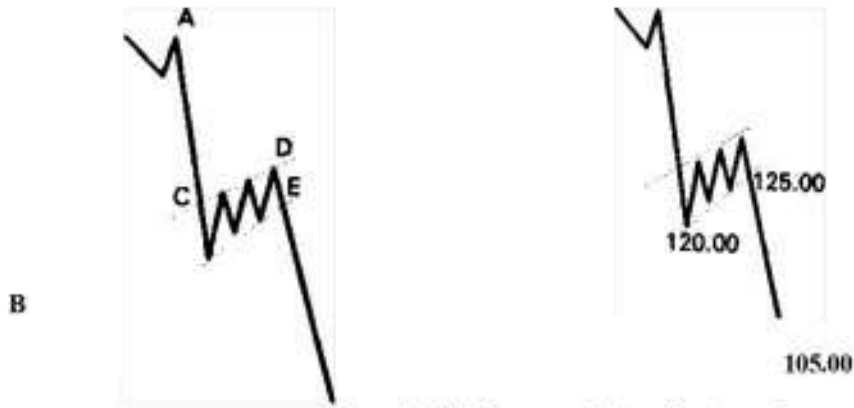
## 4.5. รูปแบบต่อเนื่องของเทรนด์

การวิเคราะห์ทางเทคนิคจะแสดงแผนภูมิที่สนับสนุนแนวโน้มในปัจจุบัน การก่อตัวของแผนภูมิเหล่านี้เรียกว่ารูปแบบต่อเนื่อง ประกอบด้วยระยะเวลาการรวมบัญชีที่ค่อนข้างสั้น การทะลุเกิดขึ้นในทิศทางเดียวกับแนวโน้มเดิม รูปแบบการต่อเนื่องที่สำคัญที่สุดคือ:

1. ธง
2. ธง
3. สามเหลี่ยม
4. เวก์
5. สี่เหลี่ยม

ธง. การสร้างธงให้สัญญาณทิศทางและวัตถุประสงค์ของราคา การก่อตัวนี้แสดงถึงช่วงเวลาการแกว่งตัวสั้นๆ ภายในแนวโน้มขาขึ้นหรือขาลงที่มั่นคงและสูงชัน การแกว่งตัวนั้นล้อมรอบด้วยเส้นแนวรับและแนวต้านซึ่งขนานกันหรือบรรจบกันเล็กน้อยมาก ทำให้ดูเหมือนธง (สี่เหลี่ยมด้านขนาน) และมีแนวโน้มที่จะเอียงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับความชันของแนวโน้มเดิม หรือเป็นเพียงแบน แนวโน้มที่รุนแรงก่อนหน้านี้มีลักษณะคล้ายเสาธง หากแนวโน้มเดิมลดลง รูปแบบดังกล่าวจะเรียกว่าธงหมี่ (ดูรูปที่ 4.29 และ 4.30) ดังรูปที่ 4.29 แสดงให้เห็น แนวโน้มเดิมลดลงอย่างรวดเร็ว เสาธงวัดระหว่างจุด A

และ B. ระยะเวลาการรวมเกิดขึ้นระหว่างเส้นแนวรับ BE และเส้นแนวต้าน CD เมื่อราคาทะลุแนวรับที่จุด E แนวโน้มจะกลับมามีทิศทางอีกครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์ราคา F วัดจาก E เป้าหมายราคามีค่าประมาณเท่ากับความยาวของเสาธง AB วัดจากจุดฝ่าวงล้อมผ่านเส้นแนวรับ BE . จากราคาในรูปที่ 4.29 ความสูงของเสาธงวัดเป็นส่วนต่างระหว่าง  $140.00 - 120.00 = 20.00$  เมื่อแนวรับทะลุที่  $125.00$  ราคาเป้าหมายคือ  $125.00 - 20.00 = 105.00$



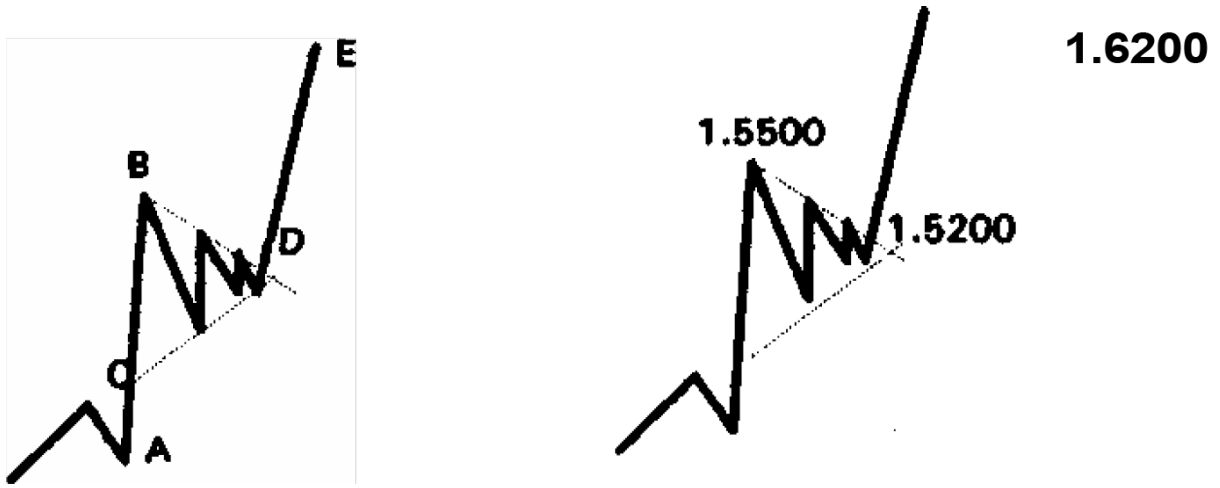
รูปที่ 4.29. แผนผังรูปธงหมี่



รูปที่ 4.30. ตัวอย่างธงขึ้นในแผนภูมิฟรังค์สวิส

ธง. ธงมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับธง ดังนั้นจึงใช้หลักการเดียวกันนี้ ข้อแตกต่างเพียงอย่างเดียวคือพื้นที่รวมจะมีลักษณะคล้ายกับชายธงมากกว่า เนื่องจากเส้นแนวรับและแนวต้านมาบรรจบกัน หากแนวโน้มเดิมเป็นภาวะกระทิง รูปแบบกราฟจะเป็นชายธงภาวะกระทิง ในรูปที่ 4.31 เสาชายธงคือ A B C, B และ D วงกรอบการรวมรูปชายธง เมื่อตลาดทะลุแนวต้าน BD วัตถุประสงค์ราคาคือ E ความกว้างของราคาเป้าหมายคือ D ถึง E และเท่ากับเสาชายธง A ถึง B การวัดเป้าหมายราคาเริ่มต้นจากจุดทะลุ จากราคาในรูปที่ 4.31 ความสูงของเสาชายธงจะวัดผลต่าง  $1.5500 - 1.4500 = 1.1000$  เมื่อแนวต้านทะลุที่ 1.5200 เป้าหมายราคาคือ  $1.5200 + 1.1000 = 1.6200$



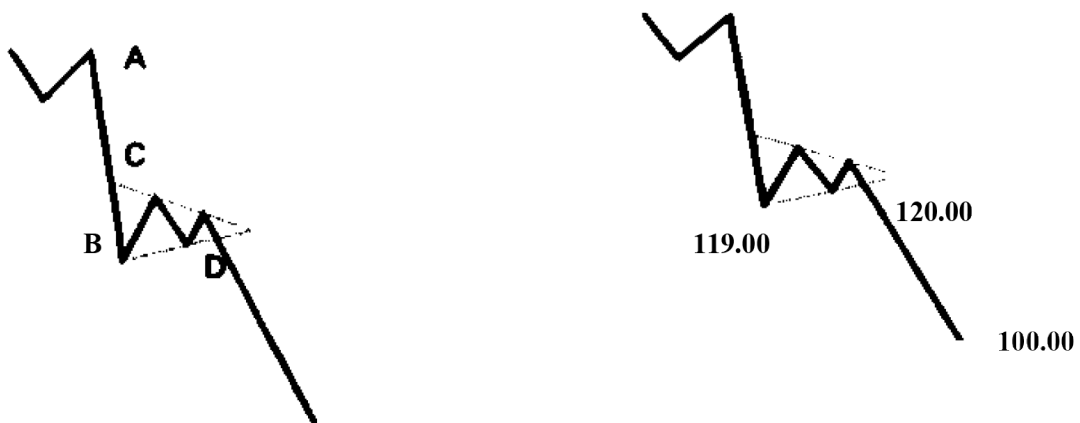


รูปที่ 4.31. แผนภาพของชายธงขึ้น

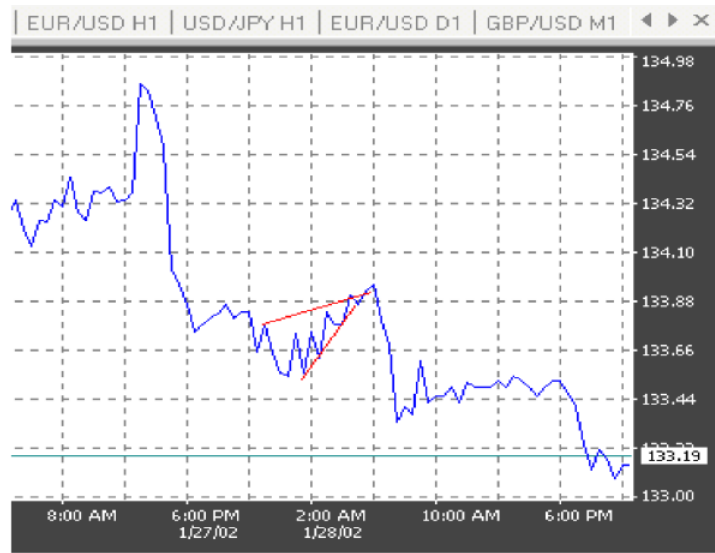
หากแนวโน้มเดิมลดลง แสดงว่ารูปแบบดังกล่าวเป็นชายธงภาวะหมี ในรูปที่ 4.32 เสาชายธงคือ A B C, B และ D วางกรอบการรวมรูปชายธง เมื่อตลาดทะลุแนวรับ BD ราคาเป้าหมายคือ E ความกว้างของราคาเป้าหมายคือ DE และเท่ากับเสาชายธง AB การวัดเป้าหมายราคาเริ่มต้นจากจุดทะลุ

จากราคาในรูปที่ 4.32 ความสูงของเสาธงวัดเป็นส่วนต่าง  $139.00 - 119.00 = 20.00$  เมื่อแนวรับทะลุที่ 120.00 ราคาเป้าหมายคือ  $120.00 - 20.00 = 100.00$

ตัวอย่างตลาดของชายธงขาลงแสดงในรูปที่ 4.33



รูปที่ 4.32. แผนภาพของชายธงขาลง



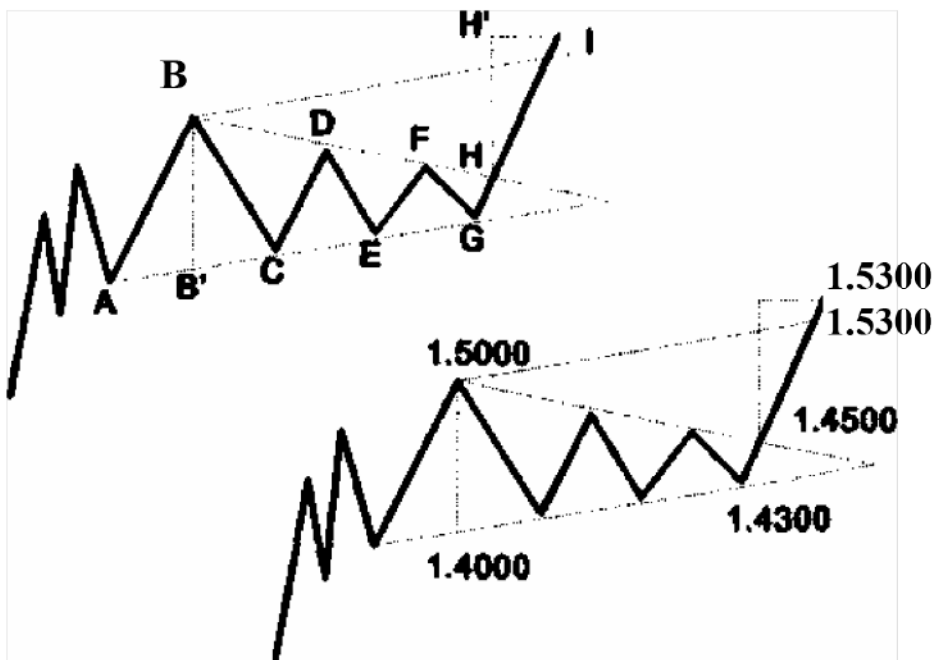
รูปที่ 4.33. ตัวอย่างที่แท้จริงของธงขาลงในแผนภูมิเอนของญี่ปุ่น

**สามเหลี่ยม** สามเหลี่ยมถือได้ว่าเป็นธงที่ไม่มีเสา สามเหลี่ยมมีสี่ประเภท: สมมาตร จากน้อยไปมาก จากมากไปน้อย และขยาย (ขยาย)

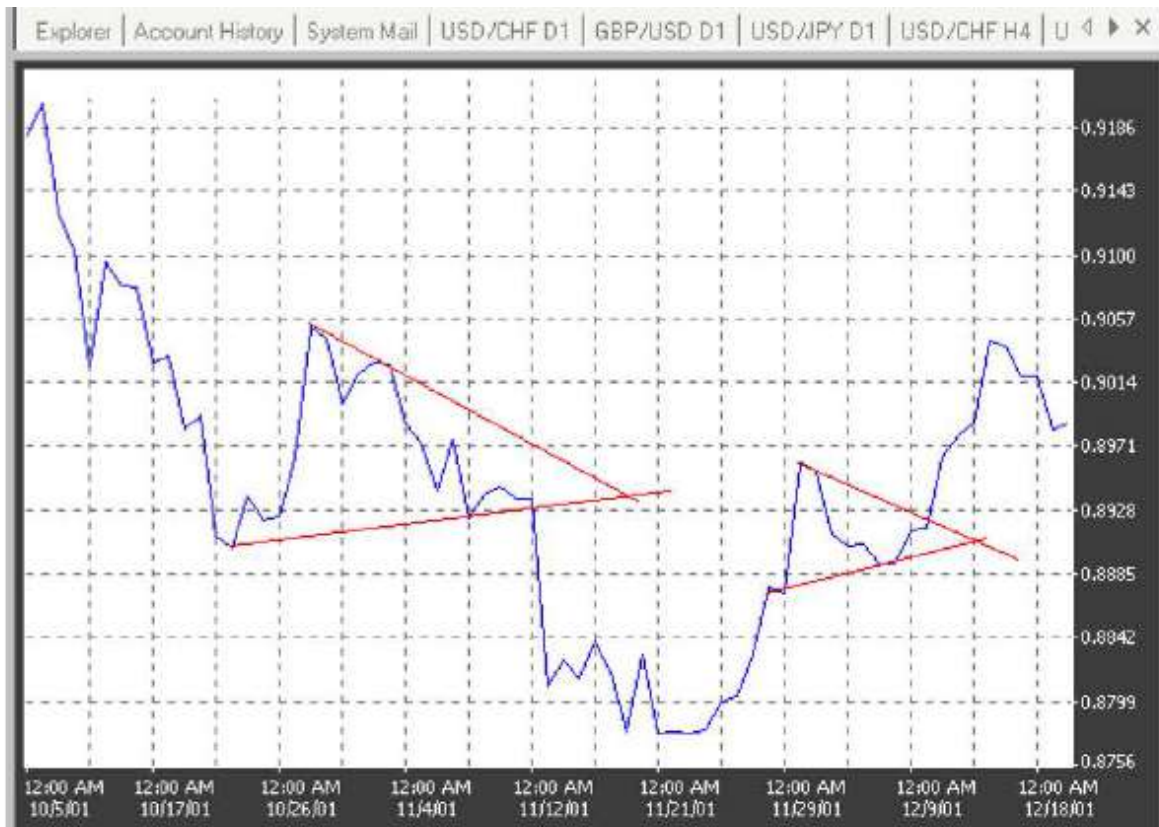
สามเหลี่ยมสมมาตรประกอบด้วยเส้นแนวรับและแนวต้านสองเส้นที่มาบรรจบกันอย่างสมมาตร ซึ่งกำหนดโดยจุดสำคัญอย่างน้อยสี่จุด (ดูรูปที่ 4.34 และ 4.35) เส้นทั้งสองที่มาบรรจบกันอย่างสมมาตรบ่งบอกถึงความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ซึ่งอาจเกิดการแตกหักได้ทั้งสองข้าง ดังนั้น ในกรณีของสามเหลี่ยมสมมาตรแบบกระหิง การทะลุกรอบจะเกิดขึ้นในทิศทางเดียวกัน ซึ่งถือว่ารูปแบบเป็นรูปแบบต่อเนื่อง

ดังรูปที่ 4.34 แสดง เส้นที่มาบรรจบกันมีความสมมาตร จุด B, D และ F กำหนดเส้นลดลง จุด A, C, E และ G กำหนดแนวรับที่เพิ่มขึ้น เป้าหมายราคาจะเท่ากับความกว้างของฐานของสามเหลี่ยม BB' ซึ่งวัดจากจุดทะเล H (HH') หรือที่จุดตัดของเส้น BI (ซึ่งเป็นเส้นขนานกับเส้นขาขึ้น AG) กับเส้นราคา ปริมาณการซื้อขายจะลดลงอย่างเห็นได้ชัดในช่วงท้ายของสามเหลี่ยม ซึ่งบ่งบอกถึงความสับสนของตลาด การฝ่าวงล้อมจะมาพร้อมกับปริมาณที่เพิ่มขึ้น

จากราคาในรูปที่ 4.34 เป้าหมายราคาคือ 1.5500 เนื่องจากส่วนต่าง  $1.5000 - 1.4000 = 0.1000$  บวกกับ 1.4500 หรือ 1.5300 โดยเป็นผลต่างระหว่าง  $1.5000 - 1.4000 = 0.1000$  เพิ่มเป็น 1.4300 ตัวอย่างตลาดสกุลเงินแสดงในรูปที่ 4.35



รูปที่ 4.33. ตัวอย่างที่แท้จริงของธงขาลงในแผนภูมิเอนของญี่ปุ่น



รูปที่ 4.35. ตัวอย่างที่แท้จริงของสามเหลี่ยมสมมาตรในแผนภูมิยูโร

จากสามเหลี่ยมประเภทอื่น สามเหลี่ยมจากมากไปน้อยจะพิจารณาอยู่ด้านล่าง ประกอบด้วยเส้นแนวรับแนวราบและเส้นแนวต้านลาดลง (ดูรูป 4.36) รูปแบบนี้แสดงให้เห็นว่าอุปทานมีมากกว่าอุปสงค์ คาดว่าสกุลเงินจะพังทลายลง สามเหลี่ยมจากมากไปน้อยยังให้วัตถุประสงค์ด้านราคาด้วย การวัดความกว้างของฐานสามเหลี่ยมแล้วย้ายไปยังจุดพักเพื่อคำนวณวัตถุประสงค์นี้ ดังแสดงในรูปที่ 4.36 เส้นแนวรับที่กำหนดโดยจุด A, C, E และ G จะเป็นแนวราบ เส้นบนที่มาบรรจบกัน กำหนดโดยจุด B, D, F และ H มีความลาดเอียงลง วัตถุประสงค์ด้านราคาคือความกว้างของฐานของสามเหลี่ยม (AA') ซึ่งวัดเหนือเส้นแนวรับจากจุดทะเล I (IF.)

จากราคาในรูปที่ 4.36 วัตถุประสงค์ราคาคือ 1.3000 เนื่องจากผลต่าง  $1.5000 - 1.4000 = 0.1000$  ลบออกจาก 1.4000 ปริมาณการซื้อขายลดลงอย่างต่อเนื่องจนถึงปลายสามเหลี่ยม แต่จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อทะลุทะลวง

สามเหลี่ยมที่กำลังขยาย (ขยายออก) หรือโทรโข่งประกอบด้วยภาพสะท้อนในแนวนอนของสามเหลี่ยม โดยที่ปลายของสามเหลี่ยมนั้นอยู่ติดกับแนวโน้มดั้งเดิม แทนที่จะเป็นฐาน (ดูรูปที่ 4.37) ระดับเสียงยังตามสวิทซ์ภาพสะท้อนในแนวนอนและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อรูปแบบแผนภูมิพัฒนาขึ้น ดังแสดงในรูปที่ 4.37 เส้นแนวรับด้านล่างซึ่งกำหนดโดยจุด B, D และ F และเส้นบนซึ่งกำหนดโดยจุด A, C และ E นั้นแตกต่างกัน วัตถุประสงค์ด้านราคาควรเป็นความกว้าง GG' ของฐานของสามเหลี่ยม วัดจากจุดทะเล G

จากราคาในรูปที่ 4.37 วัตถุประสงค์ราคาคือ 102.00 เนื่องจากผลต่างระหว่าง  $101.00 - 100.00 = 1.00$  ลบออกจาก 101.00

ตัวอย่างที่แท้จริงของโทรโข่งแสดงในรูปที่ 4.3

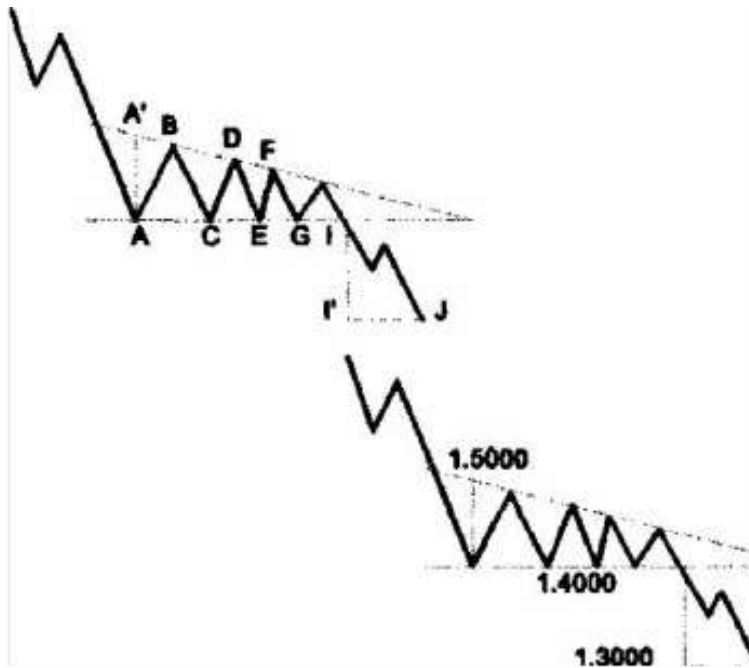
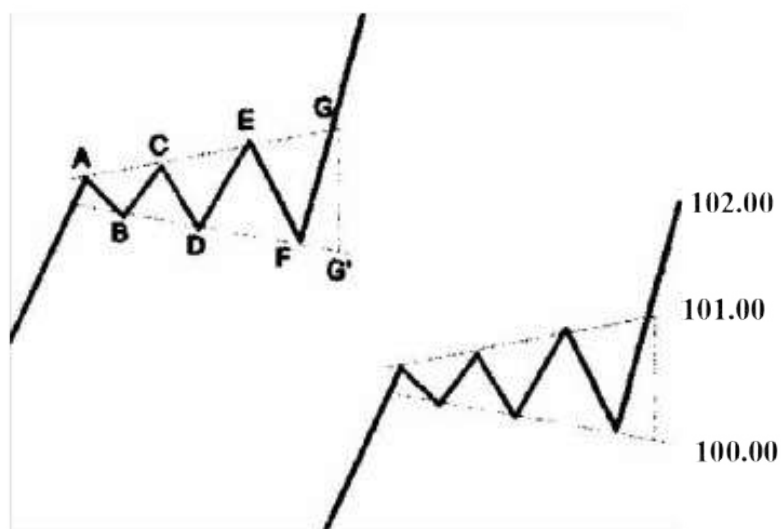
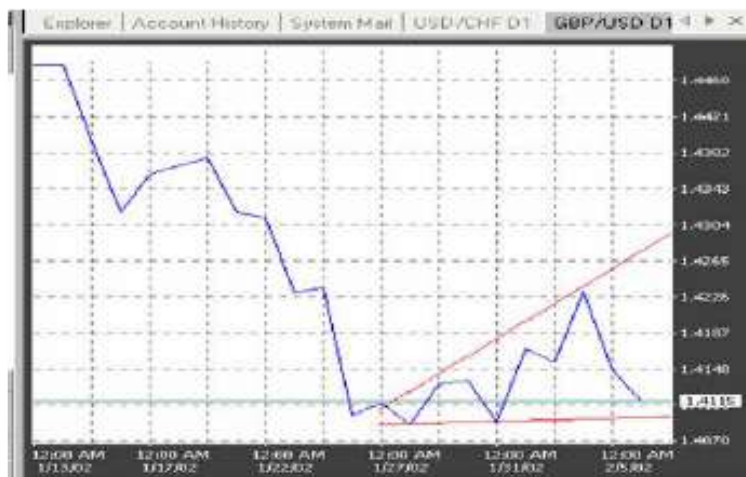


Figure 4.36. Diagrams of a descending triangle.



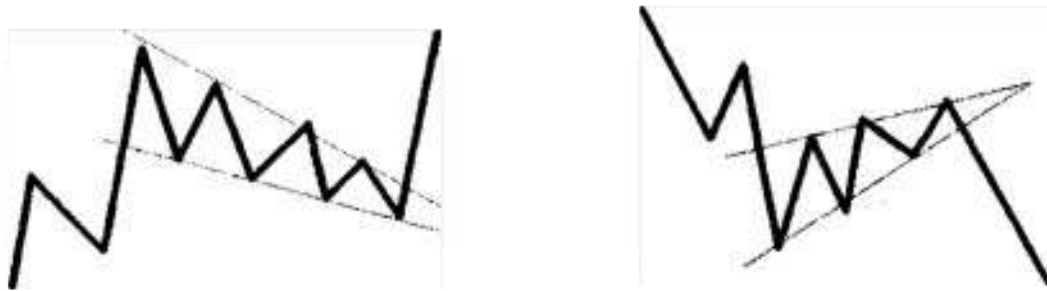
รูปที่ 4.37. แผนผังของสามเหลี่ยมที่กำลังขยาย



รูปที่ 4.38. ตัวอย่างที่แท้จริงของการสร้างโทรโข่งในแผนภูมิปอนด์สเตอร์ลิง

**เวดจ์** รูปแบบลิ่มมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรูปแบบสามเหลี่ยมและชายธง มันคล้ายกับทั้งรูปร่างและระยะเวลาการพัฒนาของสามเหลี่ยม แต่จริงๆ แล้วมันก็ดูและมีลักษณะเหมือนชายธงที่ไม่มีเสา ลิ่มมีความลาดเอียงอย่างเห็นได้ชัด และการทะลุเกิดขึ้นในทิศทางตรงข้ามกับความชัน (ดูรูปที่ 4.39 และ 4.40) แต่คล้ายกับทิศทางของแนวโน้มเดิม สัญญาณที่เราได้รับจากการเกิดลิ่มเป็นเพียงทิศทางเท่านั้น ไม่มีวัตถุประสงค์ด้านราคาที่สามารถเชื่อถือได้ ขึ้นอยู่กับทิศทางของแนวโน้ม มีเวดจ์ประเภทขาลงและขาขึ้น (ดังรูปที่ 4.39)

1  
2  
3  
4



รูปที่ 4.39. ไตอะแกรมของการลดลง (ในแนวโน้มขาขึ้น) และการเพิ่มขึ้น (ในแนวโน้มขาลง)



รูปที่ 4.40. ตัวอย่างลิ่มที่ตกลงมาในแนวโน้มขาขึ้นในแผนภูมิเงินของญี่ปุ่น

สี่เหลี่ยม การสร้างรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าสะท้อนถึงช่วงเวลาการรวมตัว เมื่อทะลุแนวต้าน มีแนวโน้มว่าจะดำเนินต่อไปตามแนวโน้มเดิม ความล้มเหลวจะเปลี่ยนจากการต่อเนื่องเป็นรูปแบบการกลับตัว รูปแบบนี้มองเห็นได้ง่าย เนื่องจากถือได้ว่าเป็นแนวโน้มด้านข้างเล็กน้อย

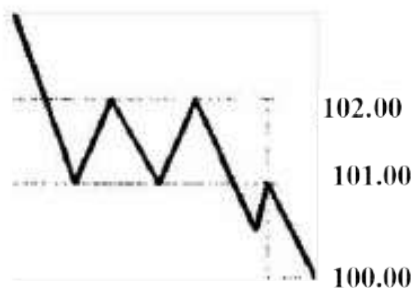
หากเกิดขึ้นภายในแนวโน้มขาขึ้นและการทะลุเกิดขึ้นที่ขาขึ้น จะเรียกว่าสี่เหลี่ยมขึ้น (ดูรูปที่ 4.41) วัตถุประสงค์ด้านราคาคือความสูงของสี่เหลี่ยมผืนผ้า ดังรูปที่ 5.56 แสดงให้เห็นว่าสกุลเงินมีการเคลื่อนไหวระหว่างระดับแนวรับและแนวต้านที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน การฝ่าวงล้อมที่ถูกต้องอาจเกิดขึ้นที่ด้านใดด้านหนึ่งจากช่วงการรวมบัญชีนี้ ราคาเป้าหมาย (GH) เท่ากับความสูงของสี่เหลี่ยมผืนผ้า (G'H)

วัดจากจุดทะเล H โดยออกจากราคาในรูปที่ 4.41 วัดอุปสงค์ราคาคือ 1.6200 โดยส่วนต่าง  $1.6100 - 1.6000 = 0.0100$  เพิ่มเป็น 1.6100

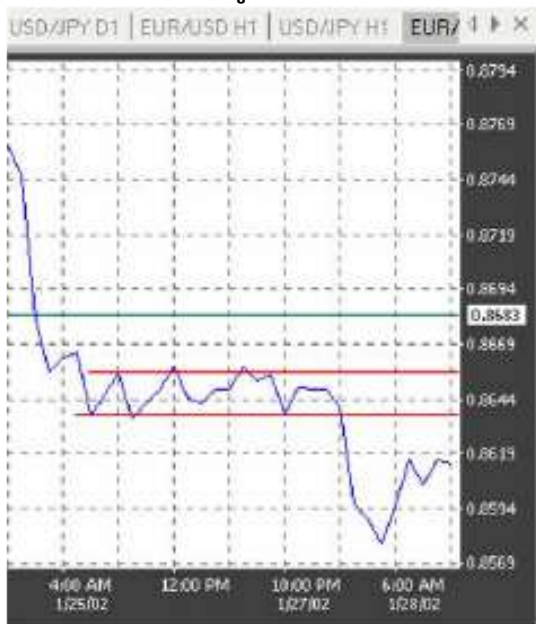
หากการแข็งตัวเกิดขึ้นภายในแนวโน้มขาลงและการทะลุยังคงเป็นแนวโน้มเดิม จะเรียกว่าสี่เหลี่ยมหมี่ (ดูรูปที่ 4.42) ดังแสดงในรูปที่ 4.42 สกูลเงินจะเคลื่อนไหวระหว่างระดับแนวรับและแนวต้านที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน การฝ่าวงล้อมที่ถูกต้องอาจเกิดขึ้นที่ด้านใดด้านหนึ่งของการรวมบัญชีนี้ในช่วงเวลา วัดอุปสงค์ด้านราคา (HG') มีขนาดเท่ากับความสูงของสี่เหลี่ยมผืนผ้า (GH) โดยวัดจากจุดทะเล H ในตัวอย่างเชิงตัวเลข วัดอุปสงค์ด้านราคาคือ 100.00 (ส่วนต่าง  $102.00 - 101.00 = 1.00$  ลบออกจาก 101.00)



รูปที่ 4.41. ไดอะแกรมของสี่เหลี่ยมขึ้นทั่วไป



รูปที่ 4.42. แผนภาพของรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขาลงทั่วไป



รูปที่ 4.43. ตัวอย่างของสี่เหลี่ยมขาลงในแผนภูมิยูโร

## 4.6. ช่องว่าง

ช่องว่างในการวิเคราะห์ทางเทคนิคเรียกว่าการหยุดชะงักระหว่างราคาปิดและราคาเปิดที่แสดงในกราฟแท่งและกราฟแท่งเทียน ด้วยวิธีนี้ การเปิดนอกช่วงของวันก่อนหน้าหรือช่วงอื่นจะทำให้เกิดช่องว่างของราคา ช่องว่างมีสี่ประเภท: ทัวไป การแตกหัก การหลบหนี และความเหนียวล้ำ เชื่อกันว่า "ต้องเติมช่องว่าง" อันเป็นผลมาจากการกลับตัวของราคาหลังจากการสร้างช่องว่าง ดังนั้นเวลาในการเติมช่องว่างอาจแตกต่างกันไปตามประเภทของช่องว่าง

ช่องว่างทัวไป Gap ทัวไปมักจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ค่อนข้างเงียบสงบหรือในตลาดที่มีสภาพคล่องต่ำ Gap ทัวไปนั้นเป็นกฎระยะสั้น ซึ่งอาจจะปิดในไม่ช้าแน่นอน เมื่อช่องว่างเกิดขึ้นในช่วงการซื้อขายปกติ คำพูดบนท้องถนนก็คือ "ต้องเติมช่องว่าง" การเกิดขึ้นของช่องว่างทัวไปในกราฟราคาที่เพิ่มขึ้นเป็นสัญญาณการซื้อในกราฟราคาขาลง - ขาย ตัวอย่างช่องว่างทัวไปแสดงในรูปที่ 4.44 และ 4.45 ดังที่เห็นได้จากตัวเลขเหล่านี้ Gap ส่วนใหญ่บนกราฟถูกปิดโดยใช้เวลาสูงสุด 12 ชั่วโมง



รูปที่ 4.44. ตัวอย่างช่องว่างทัวไปในแผนภูมิเอนของญี่ปุ่น

ช่องว่างที่แยกออก Breakaway Gap เกิดขึ้นเมื่อเริ่มต้นเทรนด์ใหม่ โดยปกติหลังจากการทะลุรูปแบบการรวมตัว ช่องว่างแยกบ่งชี้ทิศทางที่เป็นไปได้มากที่สุดของความต่อเนื่องของแนวโน้มและยืนยันศักยภาพของตลาด ตัวอย่างของช่องว่างที่แยกออกแสดงในรูปที่ 4.46 และ 4.47



รูปที่ 4.45. ตัวอย่างช่องว่างทัวไปเอนในแผนภูมิเอนของญี่ปุ่น



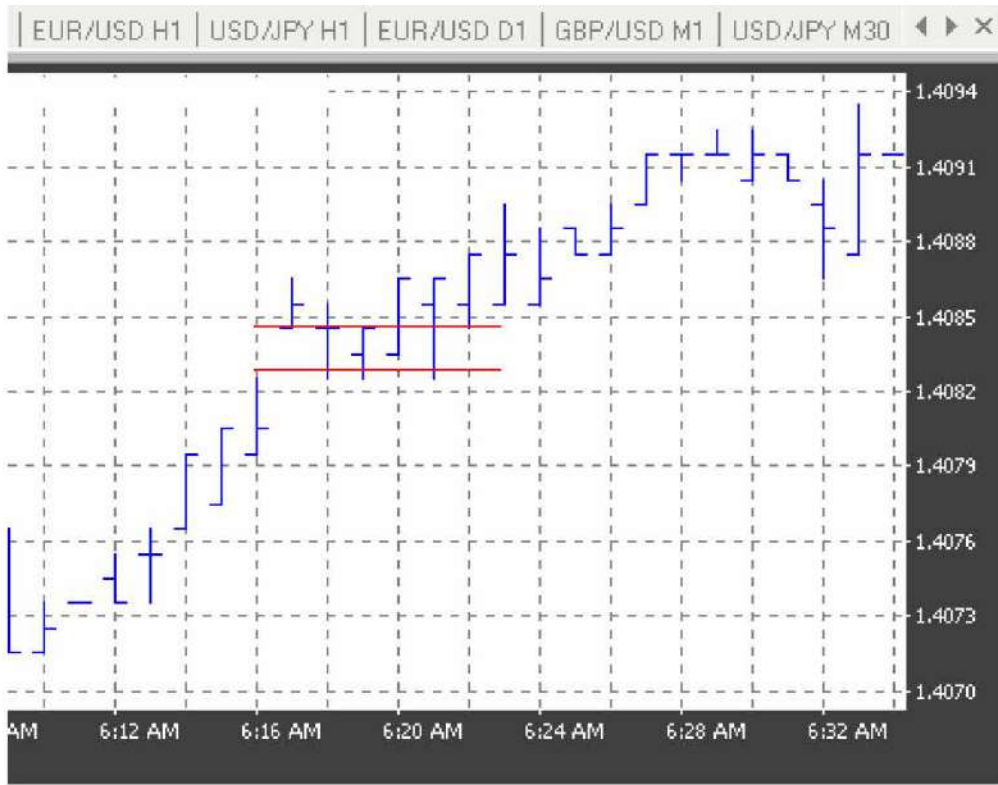
รูปที่ 4.47. ตัวอย่างของช่องว่างที่แยกออกหลังจากลุ่มขึ้นในแผนภูมิเอนของญี่ปุ่น

ช่องว่างรันอะเวย์ Runaway หรือช่องว่างการวัดเกิดขึ้นภายในแนวโน้มที่มั่นคงซึ่งพัฒนาอย่างรวดเร็ว สิ่งเหล่านี้เรียกว่าช่องว่างการวัด เนื่องจากมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นประมาณกึ่งกลางของช่วงชีวิตของแนวโน้ม ดังนั้น หากคุณวัดช่วงรวมของแนวโน้มก่อนหน้าและคาดการณ์จากช่องว่างการวัด คุณสามารถระบุจุดสิ้นสุดของแนวโน้มและวัตถุประสงค์ด้านราคาของคุณได้ เนื่องจากความเร็วของการเคลื่อนไหวจะใกล้เคียงกันทั้งสองด้านของช่องว่าง คุณจึงมีกรอบเวลาสำหรับระยะเวลาของแนวโน้มด้วย ตัวอย่างช่องว่างดังกล่าวแสดงในรูปที่ 4.48 – 4.50



รูปที่ 4.47. ตัวอย่างของช่องว่างที่แยกออกหลังจากช่องตลาดหมีในแผนภูมิฝรั่งสวิส





รูปที่ 4.48. ตัวอย่างของช่องว่างที่ไม่มีการควบคุมในแผนภูมิปอนด์สเตอร์ลิง

ช่องว่างอ่อนเพลีย Exhaustion Gap อาจเกิดขึ้นที่ด้านบนหรือด้านล่างของรูปแบบเมื่อแนวโน้มเปลี่ยนทิศทางในลักษณะที่รวดเร็วผิดปกติ ช่องว่างประเภทนั้นบ่งบอกถึงทิศทาง การเคลื่อนไหวครั้งต่อไปของตลาด และสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันของอัตราส่วนอุปสงค์ต่ออุปทาน ด้วยการพลิกกลับที่ค่อนข้างช้าของตลาด คุณอาจรอช่องว่างการอ่อนล้าสองช่องทางด้านซ้ายและด้านขวาจากตัวเลขการรวมตัว เมื่อสิ่งที่เรียกว่าเกาะอ่อนเพลียกำลังก่อตัวขึ้น



รูปที่ 4.49. ตัวอย่างของช่องว่างที่ไม่มีการควบคุมในแผนภูมิปอนด์สเตอร์ลิง



รูปที่ 4.50. ตัวอย่างช่องว่างที่ไม่มีการควบคุมในแผนภูมิเอนของญี่ปุ่น

ตัวอย่างที่แท้จริงของช่องว่างการหมดแรงและเกาะการหมดแรงแสดงอยู่ในรูปที่ 4.51 และ 4.52



รูปที่ 4.51. ตัวอย่างช่องว่างความอ่อนล้าในแผนภูมิปอนด์สเตอร์ลิง



รูปที่ 4.52. ตัวอย่างเกาะอ่อนแรงในแผนภูมิเอนของญี่ปุ่น

#### 4.7. เครื่องมือทางคณิตศาสตร์สำหรับการวิเคราะห์ทางเทคนิค (ตัวชี้วัดทางเทคนิค)

เครื่องมือเชิงปริมาณหรือทางคณิตศาสตร์สำหรับการวิเคราะห์ทางเทคนิคที่เรียกว่าตัวบ่งชี้ทางเทคนิคนั้นได้มาซึ่งเป็นผลมาจากการประมวลผลทางคณิตศาสตร์ของราคาโดยเฉลี่ยในเวลาตลอดจนลักษณะอื่น ๆ ของการเคลื่อนไหวของตลาด ใช้เพื่อรับสัญญาณสำหรับการประเมินเพิ่มเติมของช่องทางการซื้อขายและการวิเคราะห์รูปแบบโดยใช้แผนภูมิตัวบ่งชี้ กลุ่มตัวบ่งชี้ทางเทคนิคหลักคือค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่และออสซิลเลเตอร์

ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่คือราคาเฉลี่ยของสกุลเงินหนึ่งในช่วงเวลาหนึ่ง (เป็นวัน ชั่วโมง นาที ฯลฯ) ในช่วงเวลาสังเกตหารด้วยช่วงเวลาเหล่านี้ ราคาเฉลี่ยนี้จะถูกกำหนดตามลำดับสำหรับแต่ละช่วงเวลาปกติโดยเริ่มจากช่วงแรก ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่มีเส้นที่เรียกว่าสกุลเงินอ้างอิง เนื่องจาก 'สัญญาณรบกวน' ทางสถิติถูกแยกออก เพื่อให้เห็นภาพกิจกรรมของสกุลเงินได้สะดวกยิ่งขึ้น ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่อาจใช้เป็นตัวบ่งชี้พิเศษหรือเพื่อสร้างออสซิลเลเตอร์ได้ ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่อาจขึ้นอยู่กับระดับกลางหรือค่าเฉลี่ยรายวันของราคาสูงสุด ต่ำสุด และราคาปิด แผนภูมิของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่จะถูกพล็อตภายในพิคัดเดียวกันกับแผนภูมिरาคาอ้างอิง (ดูรูปที่ 4.53 – 4.56)

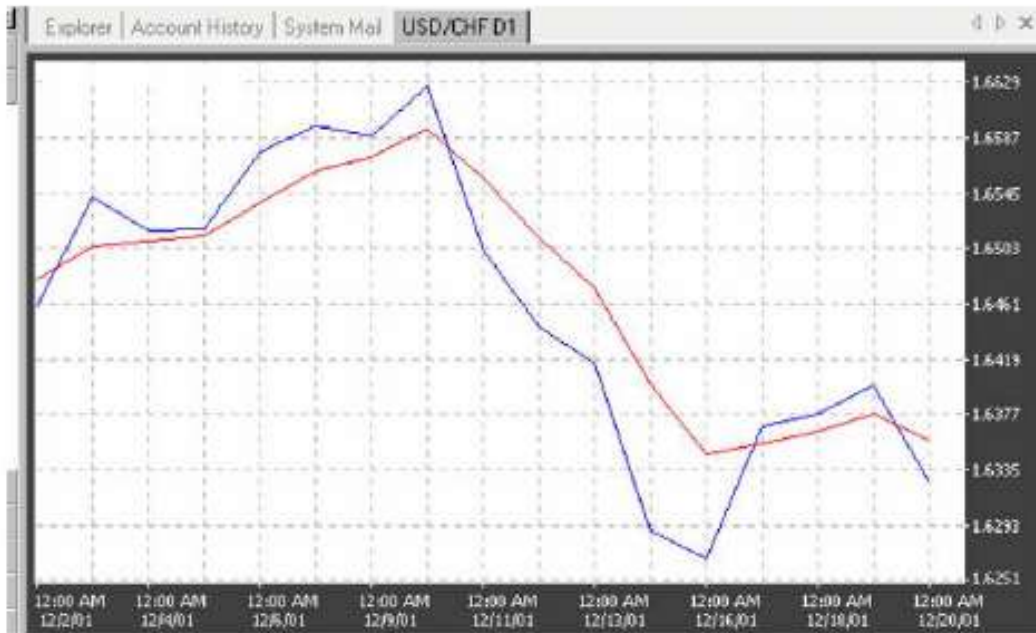
ในการวิเคราะห์ทางเทคนิค รู้จักค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่สามประเภทถัดไป:

1. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่หรือค่าเฉลี่ยเลขคณิต (SMA)
2. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ถ่วงน้ำหนักเชิงเส้น (LMA) ค่าเฉลี่ยประเภทนี้จะกำหนดน้ำหนักให้กับการปิดล่าสุดมากขึ้น ซึ่งทำได้โดยการคูณราคาของวันสุดท้ายด้วยหนึ่ง และแต่ละวันที่ใกล้เคียงกันด้วยจำนวนที่เพิ่มขึ้นติดต่อกัน ในตัวอย่างก่อนหน้านี้ ราคาของวันที่สี่คูณด้วย 1 ราคาที่สามด้วย 2 ราคาที่สองด้วย 3 และสุดท้ายด้วย 4 แล้วห้กราคาวันที่สี่ ผลรวมใหม่หารด้วย 9 ซึ่งเป็นผลรวมของตัวคูณ
3. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ที่ราบรื่นแบบเอกซ์โปเนนเชียล (EMA) ซึ่งให้ข้อมูลที่ราบรื่นที่สุดโดยคำนึงถึงข้อมูลราคาก่อนหน้าของสกุลเงินอ้างอิง ในรูปที่ 4.53 แสดงความแตกต่างในการอ่านค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ประเภทต่างๆ สัญญาณการซื้อขายของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ สัญญาณการค้าที่เกิดขึ้นจากการใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่หนึ่งเส้นคือสัญญาณซื้อโดยการข้ามกราฟราคาอ้างอิงโดยกราฟค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่

จากล่างขึ้นบนและสัญญาณขายโดยการข้ามกราฟราคาอ้างอิงโดยกราฟค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่จากบนลงล่าง (ดูรูปที่ 4.54)



รูปที่ 4.53. แผนภูมิราคาพื้นฐาน (สีน้ำเงิน) และแผนภูมิต่ำเฉลี่ยเคลื่อนที่ 9 วัน (สีแดง - SMA, สีน้ำตาล - LMA, สีเขียว - EMA) ในแผนภูมิฟรักทิสวิส

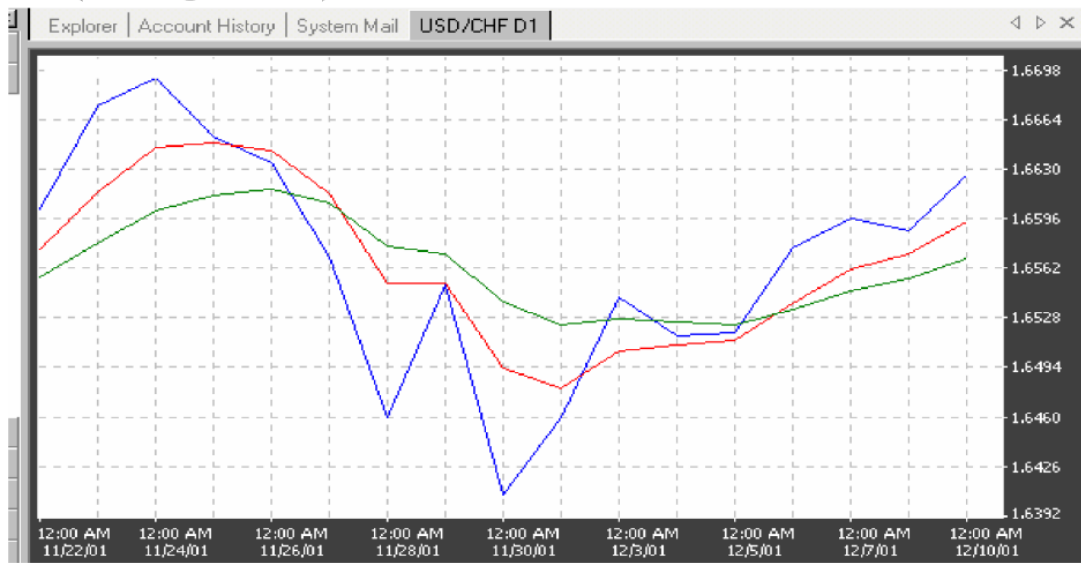


รูปที่ 4.54. สัญญาณการค้า (กราฟราคาพื้นฐาน - เส้นสีน้ำเงิน, กราฟค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ - สีแดง): การข้ามครั้งแรกและครั้งที่สอง - สัญญาณซื้อ, ครั้งที่สามและสี่ - ขาย

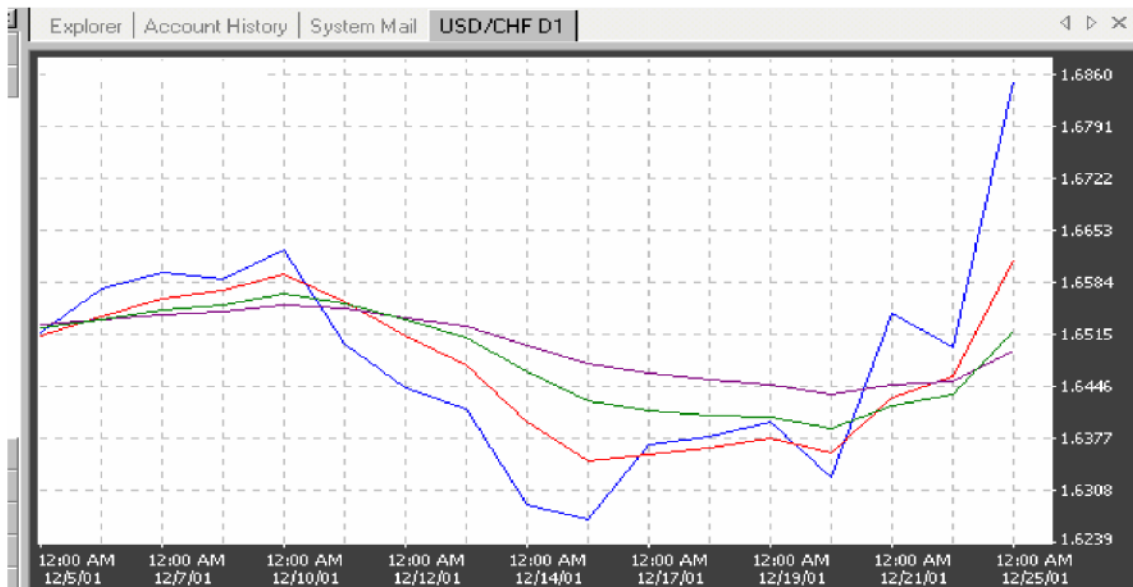
สำหรับการวิเคราะห์ทางเทคนิค โดยทั่วไปแล้วจะใช้แผนภูมิต่ำเฉลี่ยเคลื่อนที่สองหรือสามแผนภูมิที่สร้างขึ้นสำหรับช่วงเวลาที่แตกต่างกัน - ระยะยาว ระยะกลาง และระยะสั้น ตัวอย่างเช่น การใช้สองแผนภูมิร่วมกับค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่เป็นเวลา 4 และ 9 วัน และใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่สามแผนภูมิ อาจใช้ระยะเวลา 4, 9 และ 18 วัน การรวมกันที่ใช้บ่อยอื่นๆ ของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่สามค่าคือ 5, 20 และ 60 วัน และ 7, 21 และ 90 วัน

สัญญาณการซื้อในชุดค่าผสมของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่สองค่า เช่น เป็นเวลา 4 และ 9 วัน เกิดขึ้นเมื่อระยะสั้นของค่าเฉลี่ยสองค่าติดต่อกัน (4 วัน) ตัดกับค่าระยะยาว (9 วัน) ขึ้นไป การขาย

สัญญาณจะเกิดขึ้นเมื่อมีการกลับตัว และเส้นค่าเฉลี่ยที่ยาวกว่าสองเส้นติดต่อกันตัดกันเส้นที่สั้นกว่าลงด้านล่าง (ดูรูปที่ 4.55)

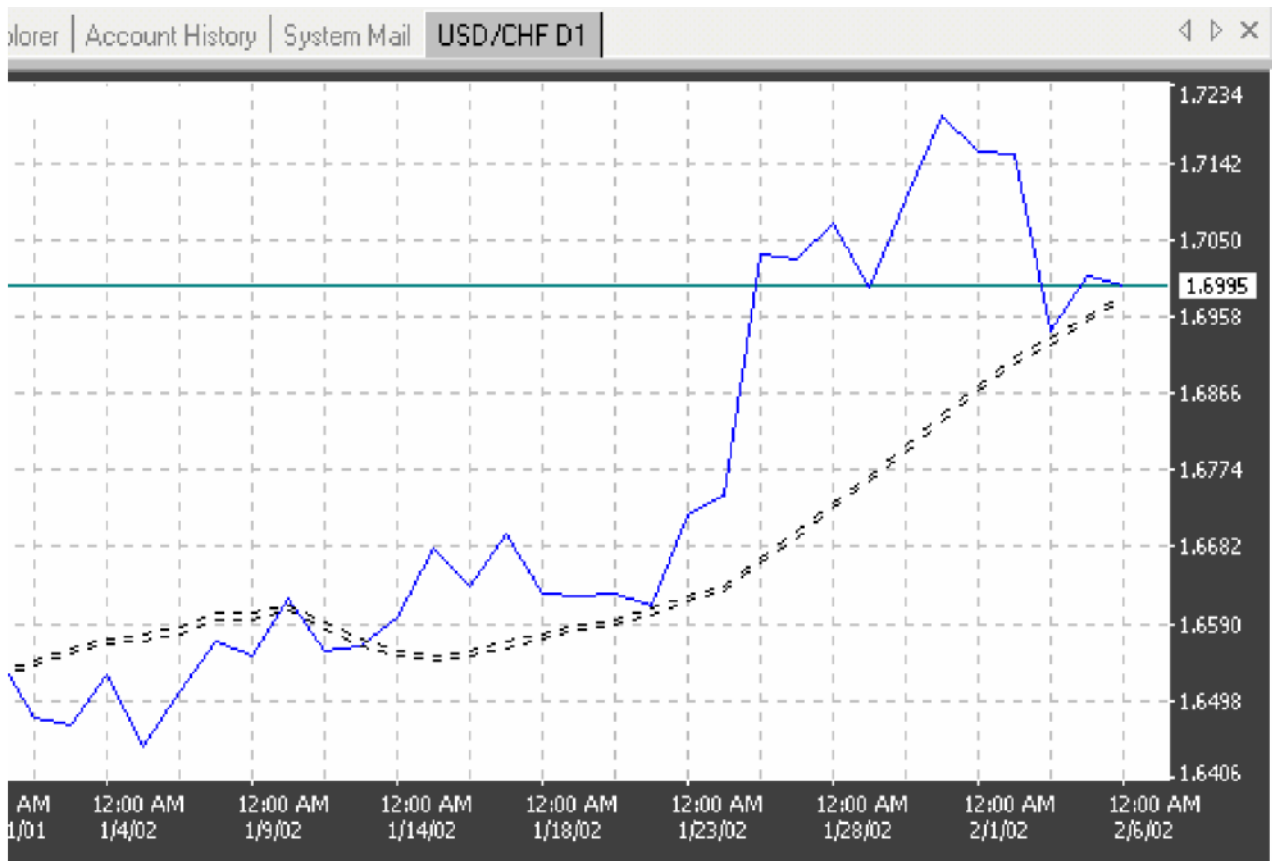


รูปที่ 4.55. สัญญาณการค้า (จากซ้ายไปขวา) โดยการใช้ EMA สองรายการในกราฟฟรังก์สวิส (กราฟราคาพื้นฐาน – เส้นสีน้ำเงิน, กราฟค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่: สีแดง – เป็นเวลา 4 วัน, สีเขียว – เป็นเวลา 9 วัน): การข้ามครั้งแรก – ซื้อ สัญญาณ, สัญญาณที่สอง – ขาย สัญญาณที่เกี่ยวข้องกับค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่สามค่าจะถูกสร้างขึ้นโดยการรวมกันของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 4, 9 และ 18 วัน ค่าเตือนการซื้อเกิดขึ้นเมื่อเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 4 วันข้ามขึ้นไปทั้งค่าเฉลี่ย 9 วันและ 18 วัน และสัญญาณการซื้อได้รับการยืนยันเมื่อเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 9 วันข้ามขึ้นไปเหนือค่าเฉลี่ย 18 วันด้วย (ดูรูปที่ 4.56) การย้อนกลับเป็นจริงสำหรับสัญญาณการขาย



รูปที่ 4.56. สัญญาณการค้า (จากซ้ายไปขวา) โดยการใช้ EMA สามรายการในกราฟฟรังก์สวิส (กราฟราคาพื้นฐาน – เส้นสีน้ำเงิน, กราฟค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่: สีแดง – เป็นเวลา 4 วัน, สีเขียว – เป็นเวลา 9 วัน, สีน้ำตาล – เป็นเวลา 18 วัน) : สัญญาณการข้ามครั้งแรก – สัญญาณซื้อ, สัญญาณที่สอง – ขาย

ของจดหมาย โมเดลของจดหมายประกอบด้วยราคาปิดระยะสั้น (อาจเป็น 5 วัน) ตามค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ซึ่งคุณบวกและลบ เปอร์เซ็นต์เล็กน้อย (แนะนำ 2 เปอร์เซ็นต์สำหรับสกุลเงินต่างประเทศ) ตัวอย่างของที่ใช้ค่าเฉลี่ยตามช่วง 14 วัน ดังแสดงในรูปที่ 4.57 การข้ามราคากราฟพื้นฐานโดยกราฟของจดหมายจากบนลงล่างถือเป็นสัญญาณซื้อ



รูปที่ 4.57. ราคาอ้างอิง (เส้นสีน้ำเงิน) และตัวบ่งชี้ Envelop (เส้นสีดำ) ในแผนภูมิฟรังค์สวิส.

วงบัลลิงเจอร์ แลบบ Ballinger รวมค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่เข้ากับความผันผวนของตราสาร แลบบนี้ได้รับการออกแบบมาเพื่อวัดว่าราคาจะสูงหรือต่ำโดยพิจารณาจากความผันผวน ทั้งสองถูกพล็อตค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสองค่าด้านบนและด้านล่างของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบธรรมดา 20 วัน

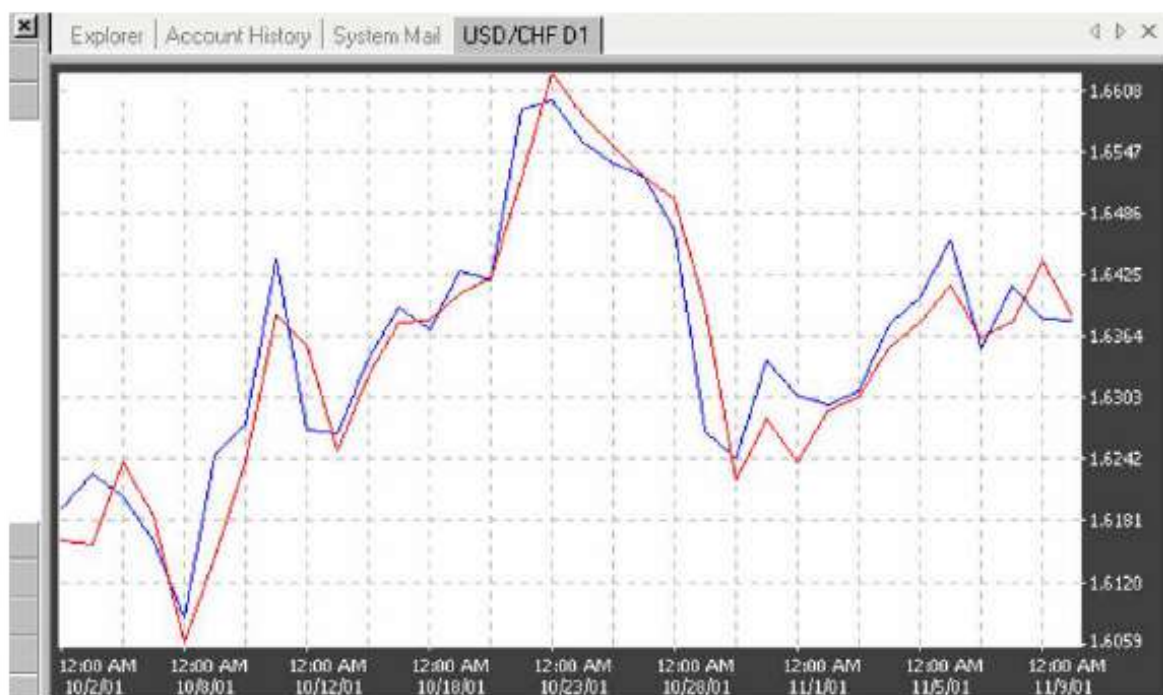
สายมีลักษณะคล้ายกับรุ่นของจดหมายที่ขยายและหดตัวมาก เมื่อแถบหดตัวอย่างมาก สัญญาณก็คือความผันผวนต่ำและมีแนวโน้มที่จะขยายตัวในอนาคตอันใกล้นี้ สัญญาณเพิ่มเติมคือการต่อเนื่องกันของรูปแบบการเล่นสูงสุด 2 รูปแบบ โดยรูปแบบหนึ่งอยู่นอกวงตามด้วยอีกรูปแบบหนึ่งอยู่ด้านใน หากเกิดขึ้นเหนือแถบถือเป็นสัญญาณขาย เมื่อมันเกิดขึ้นใต้แถบ มันคือสัญญาณซื้อ (ดูรูปที่ 4.58)

**ราคากลาง** แผนภูมิตัวบ่งชี้ราคาเฉลี่ยถูกพล็อตโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตทั้งสูงและต่ำสำหรับราคาในช่วงเวลาการซื้อขาย ตัวอย่างของตัวบ่งชี้ดังกล่าวแสดงในรูปที่ 4.59 การซ้อนทับของกราฟราคาพื้นฐานพร้อมกับกราฟตัวบ่งชี้จะแสดงภาพเกี่ยวกับเกรดและทิศทางของการเบี่ยงเบนของราคาปิดจากราคาเฉลี่ยในช่วงเวลาสังเกต

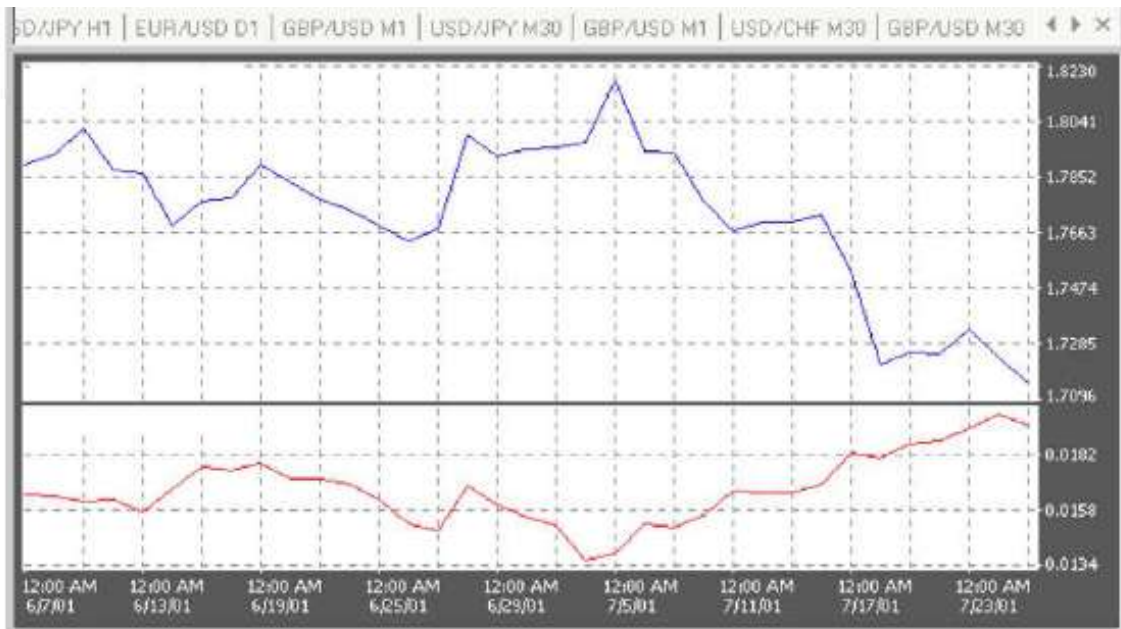
**ช่วงที่แท้จริงเฉลี่ย** ตัวบ่งชี้ Average True Range ระบุในสหรัฐอเมริกา เนื่องจาก ATR เป็นระดับของความผันผวน ค่าความผันผวนที่น้อยที่สุดและสูงสุดเป็นสัญญาณเตือนเกี่ยวกับการกลับตัวที่เป็นไปได้



รูปที่ 4.58. ราคาอ้างอิง (เส้นสีน้ำเงิน), EMA (เส้นสีแดง) และตัวบ่งชี้ Bollinger Bands (เส้นสีดำ) ในแผนภูมิฟรังก์สวิส



รูปที่ 4.59. ตัวอย่างของตัวบ่งชี้ราคาเฉลี่ย (เส้นสีแดง) ในแผนภูมิฟรังก์สวิส



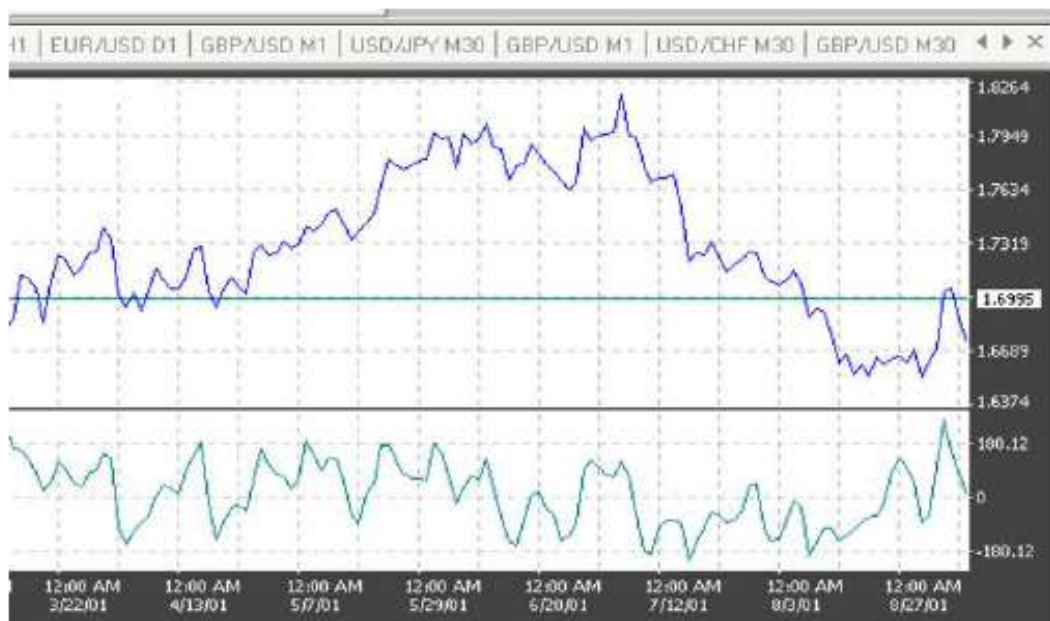
รูปที่ 4.60. ตัวอย่างของตัวบ่งชี้ ATR (เส้นสีแดง) ในแผนภูมิฟรังก์สวิส

ดังที่แสดงในรูปที่ 4.60 พร้อมตัวอย่างตัวบ่งชี้ ATR เป็นเวลา 14 วัน ความผันผวนที่ลดลงในแผนภูมิ ATR จนถึงค่าต่ำสุดจากค่าที่มองเห็นทั้งหมดเป็นการคาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่ราคากลับตัวเป็นขาลง

ออสซิลเลเตอร์ Oscillators ได้รับการออกแบบมาเพื่อให้สัญญาณเกี่ยวกับสถานะตลาดที่มีการซื้อมากเกินไปและการขายมากเกินไป ดังนั้นสัญญาณของออสซิลเลเตอร์จึงมีประโยชน์เป็นส่วนใหญ่ในระดับสุดขั้ว การข้ามเส้นศูนย์ (ถ้ามี) มักจะสร้างสัญญาณทิศทาง ออสซิลเลเตอร์ประเภทหลักๆ ที่จัดทำโดยโปรแกรม World Forex Trade Station มีดังต่อไปนี้

ดัชนีช่องทางสินค้าโภคภัณฑ์ ดัชนีช่องทางสินค้าโภคภัณฑ์ (CCI) ประกอบด้วยส่วนต่าง

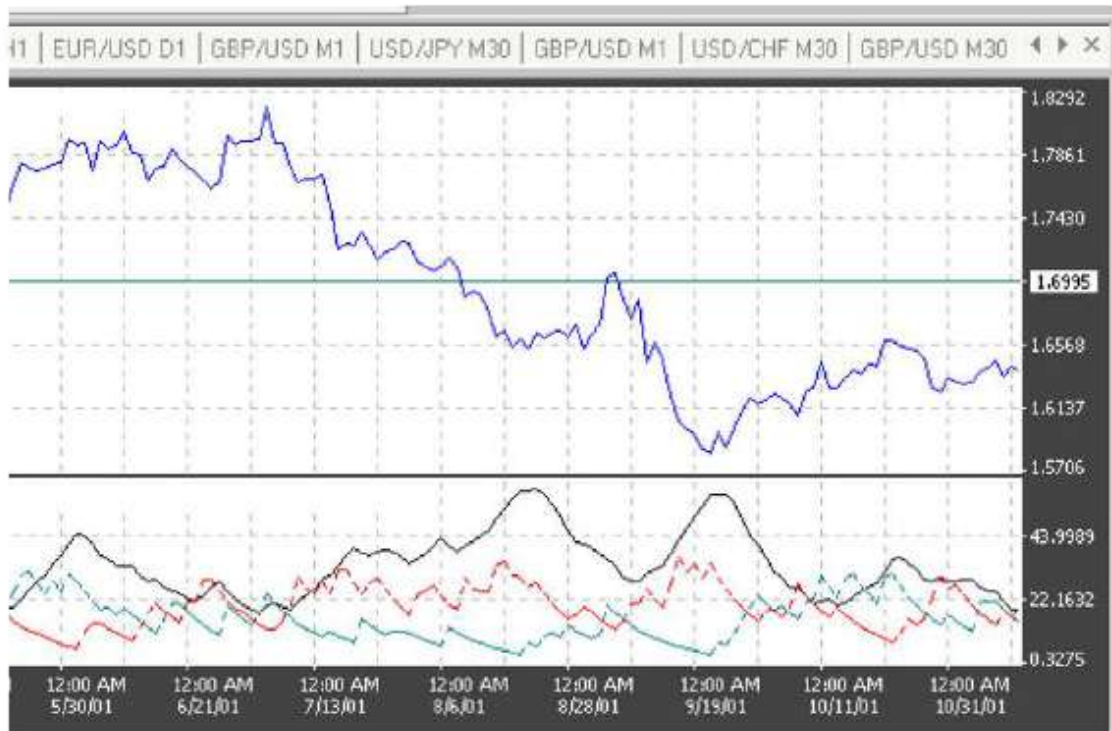
between the mean price of the currency and the average of the mean price over a predetermined period of time. A buying signal is generated when the price exceeds the upper (+100) เส้นและสัญญาณการขายจะเกิดขึ้นเมื่อราคาลดลงต่ำกว่าระดับล่าง (-100) ตัวอย่างของตัวบ่งชี้ที่แสดงในรูปที่ 4.61 ดังที่เห็นในรูปนี้ CCI จะแกว่งประมาณ 0 ในช่วงเวลาตั้งแต่ -100 ถึง +100 ค่า CCI > 100 บอกเกี่ยวกับการซื้อมากเกินไป (การขายตำแหน่งขบที่จะมีเหตุผล) ค่า CCI < 100 เป็นคุณลักษณะของการขายมากเกินไป (การซื้อตำแหน่งขบที่จะมีเหตุผล)



รูปที่ 4.61. ตัวอย่างแผนภูมิตัวบ่งชี้ CCI จริงในแผนภูมิฟรังก์สวิส



ดัชนีการเคลื่อนที่ของทิศทาง ดัชนีการเคลื่อนไหวทิศทาง (เรียกว่า +DI - DMI) ให้สัญญาณของการมีอยู่ของแนวโน้มที่ชัดเจนในตลาด เส้นนี้จะให้คะแนนการเคลื่อนไหวของทิศทางราคาในระดับ 0 ถึง 100% ยิ่งตัวเลขสูง แนวโน้มแนวโน้มของการเคลื่อนไหวก็จะยิ่งดีขึ้น และในทางกลับกัน ตัวอย่างของตัวบ่งชี้ DMI 14 วันแสดงในรูปที่ 4.62



รูปที่ 4.62. ตัวอย่างแผนภูมิตัวบ่งชี้ DMI จริงในแผนภูมิฟรังก์สวิส

ในการสร้างแผนภูมิตัวบ่งชี้ DMI จะต้องสร้างสองบรรทัดเพื่อวัดแรงกดดันในการซื้อและการขาย เรียกว่า +DI (นั่นคือตัวบ่งชี้ทิศทางเชิงบวกที่แสดงในรูปที่ 4.62 ข้างเส้นสีเขียว) และ -DI (นั่นคือตัวบ่งชี้ทิศทางลบที่แสดงในรูปที่ 4.62 ข้างเส้นสีดำ) หากเส้น +DI สูงกว่า -DI แสดงว่าสถานการณ์เป็นขาขึ้น มิฉะนั้นจะเกิดภาวะหมัดงัดในรูปที่ 4.62 เส้น +DI และ -DI เป็นพื้นฐานในการสร้างเส้นที่สาม ซึ่งเรียกว่าเส้นการเคลื่อนที่ตามทิศทาง (ADX) ค่าหลังแกว่งในขีดจำกัดตั้งแต่ 0 ถึง 50 ค่าของ ADX ที่ต่ำกว่า 20 สอดคล้องกับการไม่มีแนวโน้มที่ชัดเจนในตลาด การเพิ่มขึ้นของ ADX ที่สูงกว่า 20 เป็นสัญญาณเตือนเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นของการสร้างแนวโน้ม เส้น ADX ซึ่งอยู่เหนือ 40 และกำลังจะร่วงลงเป็นสัญญาณบ่งบอกถึงแนวโน้มอ่อนแรง

สุม Stochastic สร้างสัญญาณการซื้อขายก่อนที่จะปรากฏในราคา แนวคิดสุมมีพื้นฐานจากการสังเกตที่ว่า เมื่อตลาดขึ้นไปด้านบนราคาปิดมีแนวโน้มที่จะเข้าใกล้ระดับสูงสุดรายวัน ในขณะที่ตลาดที่อยู่ต่ำสุด ราคาปิดมีแนวโน้มที่จะเข้าใกล้ระดับต่ำสุดรายวัน ออสซิลเลเตอร์นี้ประกอบด้วยสองบรรทัดที่เรียกว่า %K และ %D เห็นภาพ %K เป็นเครื่องมือที่ลงจุด และ %D เป็นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่

สูตรการคำนวณสุมคือ:

$$\%เค = [(CCL - L9) \div (H9 - L9)] * 100,$$

ที่ไหน

CCL - ราคาปิดปัจจุบัน

L9 - จุดต่ำสุดในช่วงการซื้อขาย 9 ที่ผ่านมา

H9 - ระดับสูงสุดในช่วงการซื้อขาย 9 ที่ผ่านมา

และ

$$\%ดี = (H3 / L3) * 100,$$

ที่ไหน

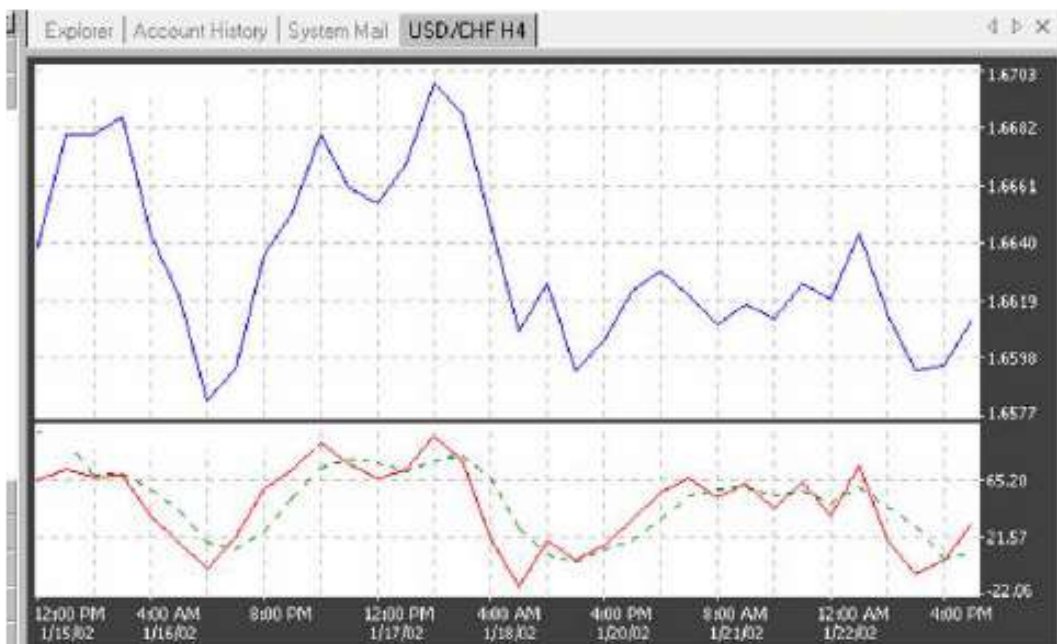
H3 = CCL - L3;

L3= H3 - L3.

เส้นผลลัพธ์จะถูกพล็อตในระดับ 1 ถึง 100 โดยมีสัญญาณเตือนการซื้อเกินและการขายเกินที่ 70% และ 30% ตามลำดับ สัญญาณการซื้อ (การกลับตัวของตลาดกระทิง) จะเกิดขึ้นต่ำกว่า 10% และในทางกลับกัน สัญญาณการขาย (การกลับตัวของตลาดหมี) จะเข้ามา มีบทบาทมากกว่า 90% หลังจากที่สกุลเงินเปลี่ยน (ดูรูปที่ 5.67) นอกเหนือจากสัญญาณเหล่านี้แล้ว ความแตกต่างของราคาออสซิลเลเตอร์-สกุลเงินยังสร้างสัญญาณที่สำคัญอีกด้วย ตัวอย่างที่แท้จริงของออสซิลเลเตอร์ซูมแสดงในรูปที่ 4.63

จุดตัดของเส้น %D และ %K จะสร้างสัญญาณการซื้อขายเพิ่มเติม จุดตัดระหว่างเส้น %D และ %K มีสองประเภท:

1. ทางข้ามด้านซ้าย เมื่อเส้น %K ข้ามก่อนถึงจุดสูงสุดของเส้น %D
2. การข้ามด้านขวา เมื่อเส้น %K เกิดขึ้นหลังจุดสูงสุดของเส้น %D



รูปที่ 4.63. ตัวอย่างของตัวบ่งชี้ซูมในแผนภูมิฟรังก์สวิส: เส้นสีแดง - %K, สีเขียว - %D

การบรรจบกัน - ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ออสซิลเลเตอร์คอนเวอร์เจนซ์-ไดเวอร์เจนซ์ (MACD) ของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่สร้างขึ้นจากอายุของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ที่ราบรื่นแบบเอ็กซ์โปเนนเชียล MACD คือการรวมกันของแผนภูมิ (1) ของส่วนต่างของ EMA สองรายการ (สั้นและยาว) และ (2) ของ EMA “ที่สั้นที่สุด” ซึ่งทั้งหมดจะถูกพล็อตบนเส้นศูนย์ เส้นศูนย์แสดงถึงเวลาที่ค่าของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ทั้งสองมีค่าเท่ากัน ตัวอย่างที่แท้จริงของตัวบ่งชี้ MACD แสดงในรูปที่ 4.64

นอกเหนือจากสัญญาณที่สร้างโดยจุดตัดของค่าเฉลี่ยกับเส้นศูนย์และจากความแตกต่างแล้ว สัญญาณเพิ่มเติมจะเกิดขึ้นเมื่อเส้นค่าเฉลี่ยที่สั้นกว่าตัดกับเส้นค่าเฉลี่ยที่ยาวกว่า สัญญาณการซื้อจะแสดงโดยครอสโอเวอร์ขาขึ้น และสัญญาณการขายจะแสดงโดยครอสโอเวอร์ขาลง (ดูรูปที่ 4.64)

โมเมนตัม. โมเมนตัมเป็นออสซิลเลเตอร์ที่ออกแบบมาเพื่อวัดอัตราการเปลี่ยนแปลงของราคา ออสซิลเลเตอร์นี้ประกอบด้วยส่วนต่างสุทธิระหว่างราคาปิดปัจจุบันและราคาปิดที่เก่าที่สุดจากช่วงเวลาที่กำหนดไว้

สูตรคำนวณโมเมนตัม (M) คือ:

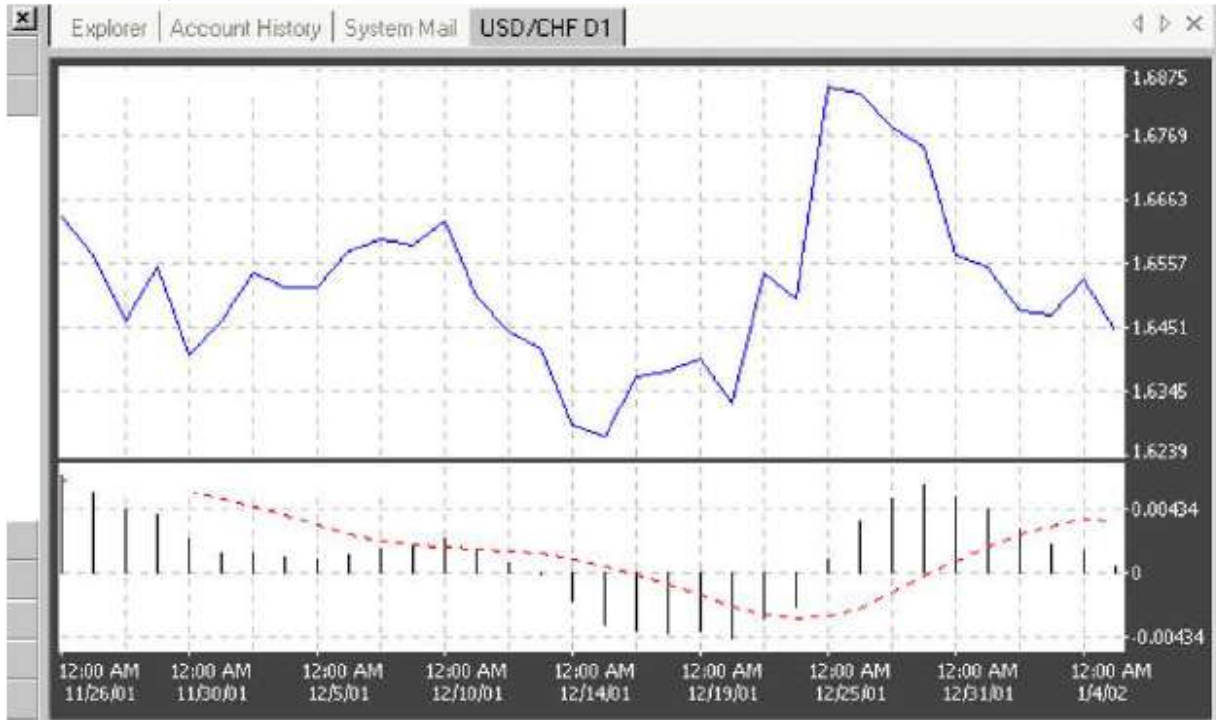
$M = CCP - OCP,$

ที่ไหน

CCP - ราคาปิดปัจจุบัน

OCP - ราคาปิดที่เก่าแก่ที่สุดในช่วงเวลาที่กำหนดไว้

ค่าใหม่ที่ได้รับจะเป็นตัวเลขบวกหรือลบ และจะถูกพล็อตรอบเส้นศูนย์ ในโปรแกรม World Forex Trade Station จะมีการบวกพีชคณิตของส่วนต่างที่ได้จากตัวเลข 100 และตัวบ่งชี้จริงที่ส่งออกจากโปรแกรมนี้จะแกว่งไปรอบๆ เส้น 100 ที่ค่าของโมเมนตัม  $M > 100$  จะมีข้อความว่า “ตลาดติดอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง” มิฉะนั้น ( $M < 100$ ) “ตลาดสูญเสียช่วงเวลาหนึ่ง” ตัวอย่างที่แท้จริงของตัวบ่งชี้โมเมนตัมสำหรับ 14 วันแสดงในรูปที่ 4.65 ค่าสูงสุดของตัวบ่งชี้จะแสดงสถานะตลาดที่มีการซื้อมากเกินไป ขึ้นต่ำ - ขายมากเกินไป ในแง่ของกรอบเวลา ยิ่งจำนวนวันที่รวมอยู่ในการคำนวณสั้นลง โมเมนตัมก็จะตอบสนองต่อความผันผวนในระยะสั้นได้มากขึ้นและในทางกลับกัน



รูปที่ 4.64. ตัวอย่างแผนภูมิตัวบ่งชี้ MACD จริงในแผนภูมิฟรังก์สวิส



รูปที่ 4.65. ตัวอย่างแผนภูมิตัวบ่งชี้โมเมนตัมจริงในแผนภูมิฟรังก์สวิส

ดัชนีความแข็งแกร่งสัมพัทธ์ Relative Strength Index (เรียกสั้นๆ ว่า RSI) วัดการเปลี่ยนแปลงสัมพัทธ์ระหว่างราคาปิดสูงสุดและต่ำสุด (ดูรูปที่ 4.66)

สูตรการคำนวณ RSI คือ:

$$RSI = 100 - [100 / (1 + อาร์เอส)],$$

ที่ไหน

RS - ค่าเฉลี่ยของมูลค่าช่วงการซื้อขาย X ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าของการปิดทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าการปิดก่อนหน้านี้ทั้งหมด ทหารด้วยค่าเฉลี่ยของมูลค่า X priodds ที่เท่ากันของการปิดทั้งหมด ซึ่งต่ำกว่าการปิดก่อนหน้านี้ทั้งหมด ส่วนใหญ่แล้ว RSI จะถูกคำนวณเป็นเวลา 14 วัน แผนภูมิ RSI ได้รับการลงจุดในระดับ 0 ถึง 100% ค่า 70% และ 30% ใช้เป็นสัญญาณเตือน ในขณะที่ค่าที่สูงกว่า 85% บ่งชี้ว่ามีการซื้อมากเกินไป (สัญญาณขาย) และค่าที่ต่ำกว่า 15 บ่งชี้ว่ามีการขายเกินไป (สัญญาณซื้อ) โดยการวิเคราะห์ทางเทคนิค RSI ถูกนำมาใช้โดยมีประสิทธิภาพพร้อมกับ Ballinger Bands เป็นที่เชื่อกันว่าตำแหน่งการขายควรเปิดเมื่อกราฟราคาแตะกับแถบ Ballinger Band ด้านบนด้วยค่า RSI สูง และตำแหน่งซื้อ - เมื่อกราฟราคาแตะกับแถบล่างด้วยค่า RSI ต่ำ ตัวอย่างที่แท้จริงของตัวบ่งชี้ RSI เป็นเวลา 14 วันร่วมกับตัวบ่งชี้ Ballinger Bands แสดงในรูปที่ 4.66



รูปที่ 4.66. ตัวอย่างตัวบ่งชี้ RSI และ Ballinger Band จริงในแผนภูมิฟรังก์สวิส

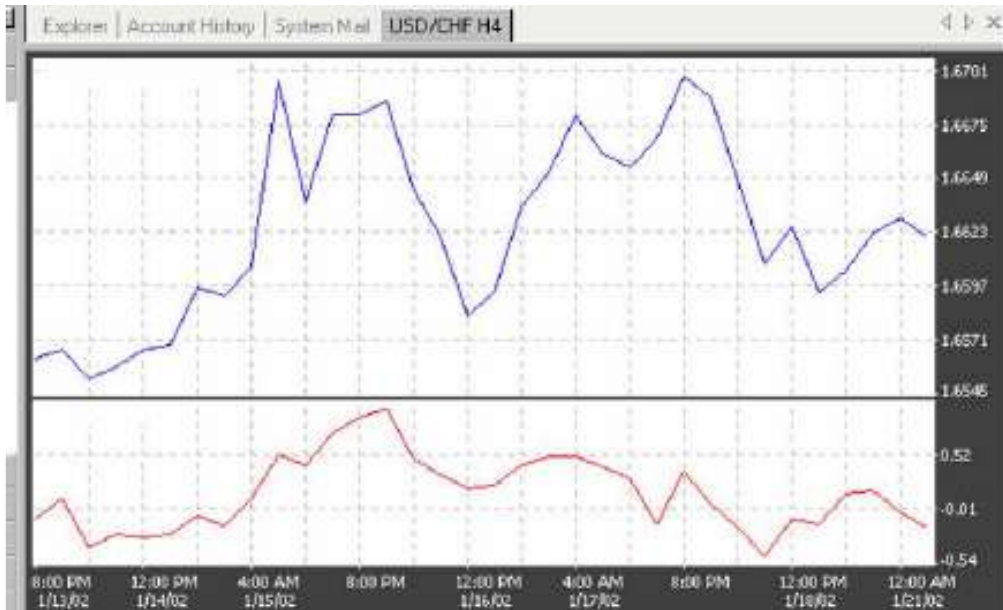
อัตราการเปลี่ยนแปลง. อัตราการเปลี่ยนแปลง (เรียกสั้น ๆ ว่า ROC) เป็นอีกหนึ่งเวอร์ชันของ Momentum oscillator ความแตกต่างประกอบด้วยความจริงที่ว่า ในขณะที่สูตรของโมเมนตัมจะขึ้นอยู่กับการลบราคาปิดที่เก่าที่สุดจากราคาล่าสุด และสูตรของ ROC จะขึ้นอยู่กับหารราคาปิดที่เก่าที่สุดไปในราคาล่าสุด:

$$ร็อค = (CCP/OCP) * 100,$$

ที่ไหน

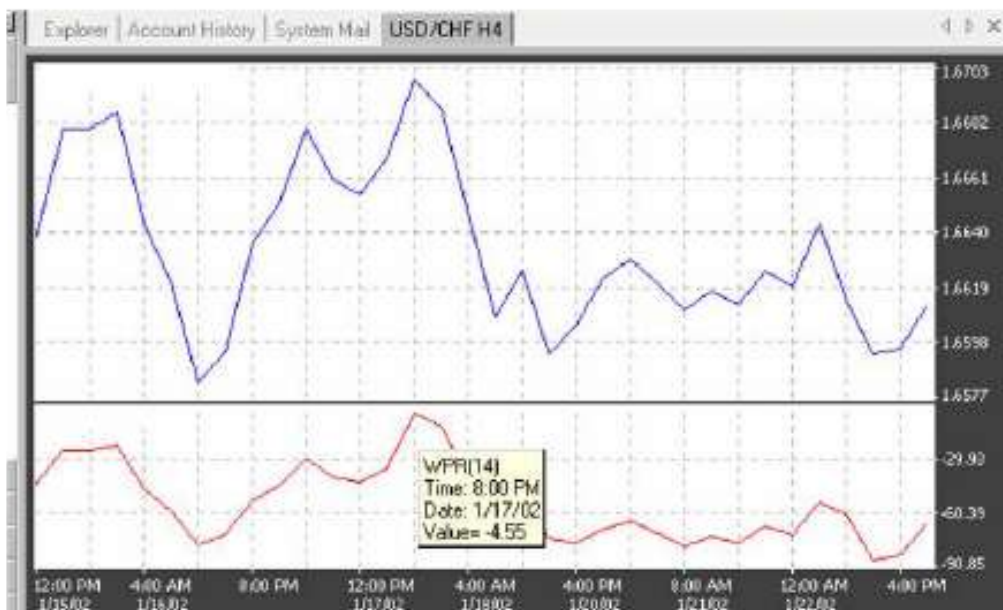
CCP - ปิดปัจจุบัน;

OCP - ราคาปิดที่เก่าแก่ที่สุดในช่วงเวลาที่กำหนดไว้



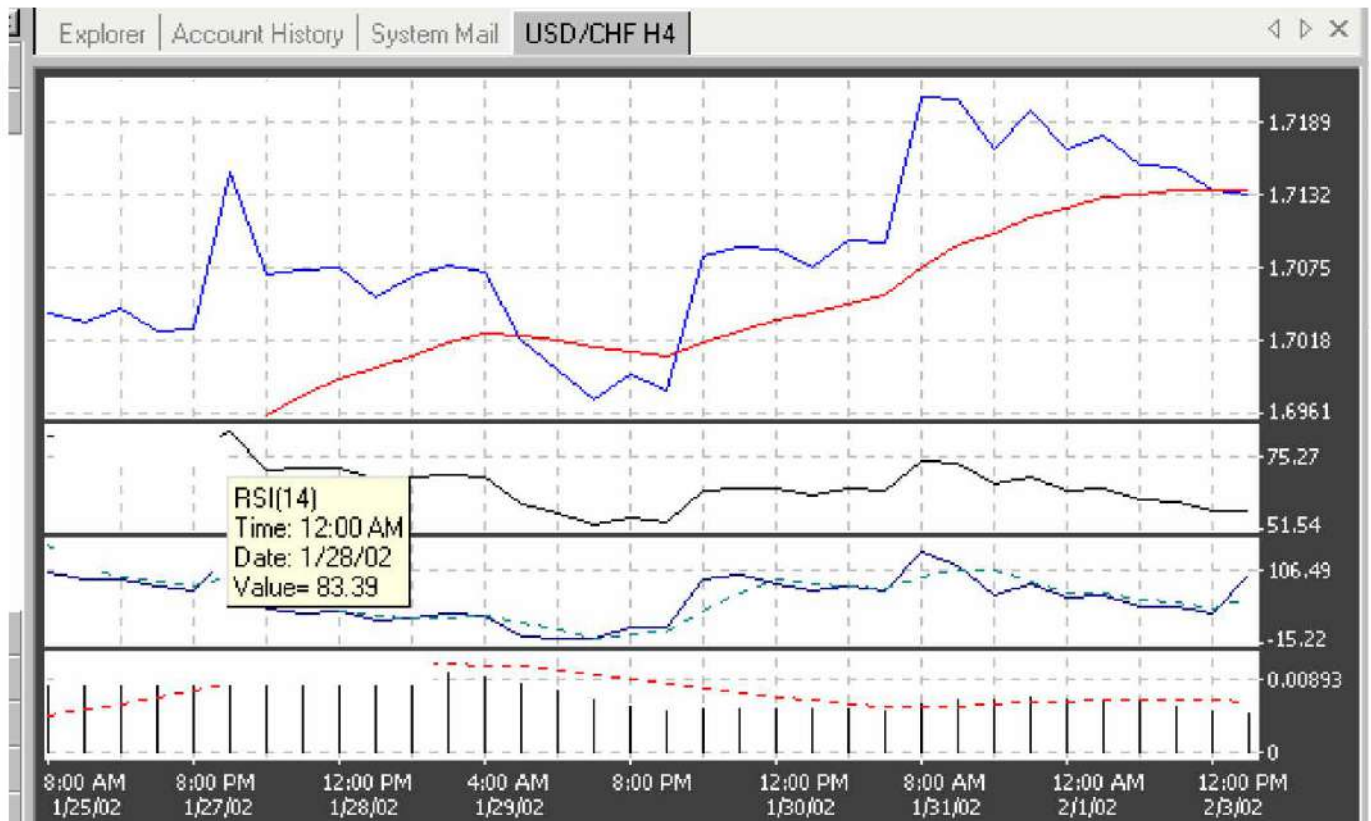
รูปที่ 4.67. ตัวอย่างของตัวบ่งชี้ ROC จริงบนแผนภูมิ f ฟรังก์สวิส.

อัตราร้อยละของแลร์รี วิลเลียมส์ อัตราเปอร์เซ็นต์ของ Larry Williams (Williams %R) เป็นเวอร์ชันหนึ่งของ stochastic oscillator ประกอบด้วยความแตกต่างระหว่างราคาสูงสุดสูงสุดของจำนวนวันที่กำหนดไว้ล่วงหน้ากับราคาปิดปัจจุบัน ซึ่งความแตกต่างจะถูกหารด้วยช่วงทั้งหมด ออสซิลเลเตอร์นี้ถูกพล็อตบนสเกล 0 ถึง 100% ที่กลับกัน (ดูตัวอย่างจริงในรูปที่ 4.68) ดังนั้นสัญญาณการกลับตัวของตลาดกระทิงจึงเกิดขึ้นที่น้อยกว่า 80% และสัญญาณขาลงจะปรากฏที่สูงกว่า 20% การตีความมีความคล้ายคลึงกับการตีความภายใต้การสุ่ม



รูปที่ 4.68. ตัวอย่างตัวบ่งชี้ W%R จริงบนแผนภูมิฟรังก์สวิส

มีเหตุผลที่จะใช้สำหรับการวิเคราะห์ทางเทคนิคโดยละเอียดโดยผสมผสานตัวบ่งชี้ต่างๆ จากที่กล่าวมาข้างต้น (ดูรูปที่ 4.69)



รูปที่ 4.69. ตัวอย่างตัวบ่งชี้การรวมตัวบ่งชี้ทางเทคนิคในแผนภูมิฟรังค์สวิส: EMA (เส้นสีแดงในกราฟราคา), RSI (ตัวบ่งชี้ด้านบน), Stochastic (ตัวบ่งชี้ตรงกลาง) และ MACD (ตัวบ่งชี้ด้านล่าง)

อิชิโมกุ คินโกะ ฮโย. อินดิเคเตอร์ Ichimoku Kinko Hyo (หรือเรียกง่ายๆ ว่า Ichimoku) ได้รับการกำหนดไว้เพื่อกำหนดทิศทางแนวโน้มของตลาด ระดับแนวรับและแนวต้านไปพร้อมๆ กัน และเพื่อกระตุ้นสัญญาณซื้อและขาย ด้วยวิธีนี้ อินดิเคเตอร์นี้จะรวมอินดิเคเตอร์อื่นๆ จำนวนมากไว้ในตัว เช่นเดียวกับแนวทางต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์การเคลื่อนไหวของราคา ในการสร้างแผนภูมิของ Ichimoku จะใช้ช่วงเวลาสี่ช่วงที่มีความกว้างต่างกัน ในช่วงเวลาดังกล่าว ค่าพื้นฐานของบรรทัดต่อไปนี้ประกอบขึ้นเป็น Ichimoku ซึ่งเป็นเส้นของราคากลางในช่วงเวลาที่สอดคล้องกัน:

Tenkan-sen - แสดงค่าเฉลี่ยของราคาในช่วงเวลาแรกซึ่งเป็นผลรวมของค่าสูงสุดและต่ำสุดของเวลานั้นหารด้วยสอง

Kijun-sen - แสดงมูลค่าเฉลี่ยของราคาในช่วงเวลาที่สอง

Senkou Span A - แสดงจุดกึ่งกลางของระยะห่างระหว่างสองบรรทัดก่อนหน้าที่เลื่อนไปข้างหน้าโดยค่าเท่ากับช่วงเวลาที่สอง

Senkou Span B - แสดงค่าเฉลี่ยของราคาของช่วงเวลาที่สามที่เลื่อนไปข้างหน้าโดยค่าเท่ากับช่วงเวลาที่สอง

Chinkou Span - แสดงการปิดของแท่งเทียนปัจจุบันที่เคลื่อนกลับมาที่ค่าเท่ากับช่วงเวลาที่สอง

พื้นที่ระหว่างเส้น Senkou ถูกฟักออกมาและเรียกว่าเมฆ หากกราฟราคาอยู่ในคลาวด์ ถือว่าตลาดไม่มีเทรนด์ และเส้น

Senkou สร้างระดับแนวรับและแนวต้าน หากกราฟราคาอยู่เหนือคลาวด์ ขอบคลาวด์ด้านบนคือแนวรับแรกและด้านล่างคืออันที่

สอง หากกราฟราคาอยู่ใต้เมฆ ขอบเมฆด้านล่างคือแนวต้านแรกและด้านบนคือแนวต้านที่สอง การข้ามกราฟราคาตามเส้น Chink-

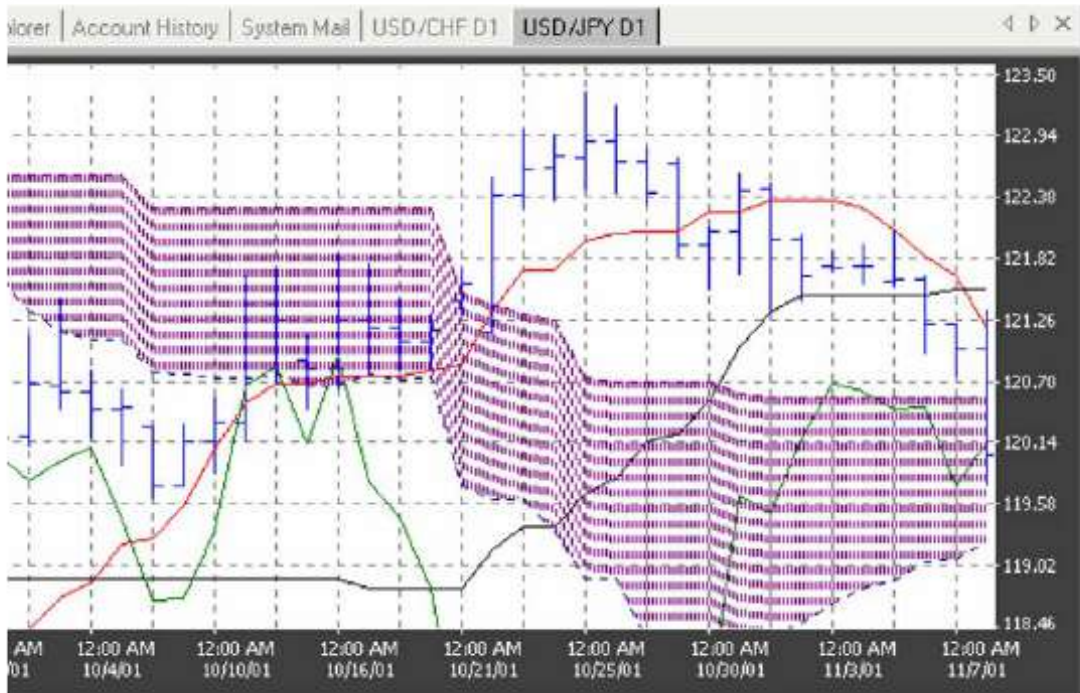
ou Span จากล่างขึ้นบนคือการซื้อ-สัญญาณ จากบนลงล่าง-ขาย Kijun-sen ("สายหลัก") ใช้เป็นมาตรวัดความเคลื่อนไหวของตลาด

หากราคาอยู่เหนือเส้นนี้ คาดว่าจะมีการเติบโตของราคา หากราคาข้ามเส้นนี้ มีแนวโน้มว่าจะมีการกลับตัวของแนวโน้มเพิ่มเติม อีกรูปแบบ

หนึ่งของ

การใช้ Kijun-sen เป็นสัญญาณการค้ำที่กระตุ้น สัญญาณการซื้อจะถูกสร้างขึ้นหากเส้น Tenkan-sen ข้ามเส้น Kijun-sen จากล่างขึ้นบนและสัญญาณขาย - โดยการข้ามอย่างอื่น เทนคังเซ็น

("เส้นกลับตัว") ถูกใช้เป็นตัวบ่งชี้แนวโน้มของตลาด – มีแนวโน้มเกิดขึ้นหากเส้นนี้เพิ่มขึ้นหรือลดลง ตัวอย่างที่แท้จริงของ Ichimoku แสดงไว้ในรูปที่ 4.70



รูปที่ 4.70. ตัวอย่างของตัวบ่งชี้ Ichimoku ที่มีเส้น Tenkan-sen (ของ 9 วัน, สีแดง), Kijun-sen (ของ 26 วัน, สีดำ), Senkou Span B และ A (ของ 52 วัน, สีของเมฆ), Chinkou Span (ของ 26 วัน, สีเขียว) ในแผนภูมิเอนของญี่ปุ่น สัญญาณการซื้อขายซื้อและขายอยู่ในจุดที่ข้ามเส้นสีดำและสีเขียวข้ามเส้นสีแดงจากล่างขึ้นบนและจากบนลงล่าง

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวชี้วัดทางเทคนิคแสดงอยู่ในเมนู “เอกสารเพิ่มเติม” ของเว็บไซต์นี้

## 5. ค่าคงที่ฟีโบนัชชีและทฤษฎีคลื่นเอลเลียต

### 5.1 ค่าคงที่ฟีโบนัชชี

ทฤษฎีฟีโบนัชชีตั้งชื่อตามนักคณิตศาสตร์ชาวอิตาลีผู้มีชื่อเสียงในช่วงปลายศตวรรษที่ 12 และต้นศตวรรษที่ 13 ให้อัตราส่วน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพยากรณ์ความเคลื่อนไหวของตลาด Fibonacci แนะนำชุดตัวเลขบวกรที่เรียกว่าลำดับฟีโบนัชชี ซึ่งประกอบด้วยชุดตัวเลขต่อไปนี้:

1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233, 377, 610, 987, 1597, 2584, 4181, (ฯลฯ)

ตัวเลขเหล่านี้แสดงความสัมพันธ์ที่น่าทึ่งหลายประการ โดยเฉพาะอัตราส่วนของคำศัพท์ใดๆ ในชุดข้อมูลต่อคำศัพท์ที่สูงกว่าถัดไป อัตราส่วนนี้มีแนวโน้มเชิงเส้นกำกับเป็น 0.618 นอกจากนี้ อัตราส่วนของพจน์ใดๆ ต่อพจน์ที่ต่ำกว่าถัดไปในลำดับมีแนวโน้มเชิงซิมโทติคัลเป็น 1.618 ซึ่งเป็นค่าผกผันของ 0.618 อัตราส่วนคงที่ในทำนองเดียวกันนั้นมีอยู่ระหว่างตัวเลขที่ห่างกันสองเทอม ห่างกันสามเทอม และอื่นๆ อัตราส่วน 0.618 เรียกว่าอัตราส่วนฟีโบนัชชี หรือ "เกลียวทอง" ซึ่งสังเกตได้ในโครงสร้างของวัตถุและเหตุการณ์ทางธรรมชาติมากมาย ตั้งแต่การสร้างหอยจนถึงรูปของลมกรดและพายุเฮอริเคน

ตลาดการเงินแสดงสัดส่วน Fibonacci ในหลายวิธี; โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นเครื่องมืออันทรงพลังสำหรับการคำนวณเป้าหมายราคาและการหยุด ตัวอย่างเช่น หากคาดว่าคลื่นการแกว่งจะย้อนกลับ 61.8 เปอร์เซ็นต์ของคลื่นแรงกระตุ้นก่อนหน้านี้ นักลงทุนอาจวางจุดหยุดให้ต่ำกว่าระดับนั้นเล็กน้อย สิ่งนี้จะช่วยให้มั่นใจได้ว่าหากการปรับฐานมีแนวโน้มมากกว่าที่คาดไว้ นักลงทุน

จะได้ไม่ขาดทุนจนเกินไป ในทางกลับกัน หากการปรับฐานสิ้นสุดลงใกล้ระดับเป้าหมาย ผลลัพธ์นี้จะเพิ่มความน่าจะเป็นที่การตีความคลื่อนที่นักลงทุนต้องการนั้นแม่นยำ (ดูหน้า 4.1 เพิ่มเติม)

## 5.2 ทฤษฎีคลื่นเอลเลียต

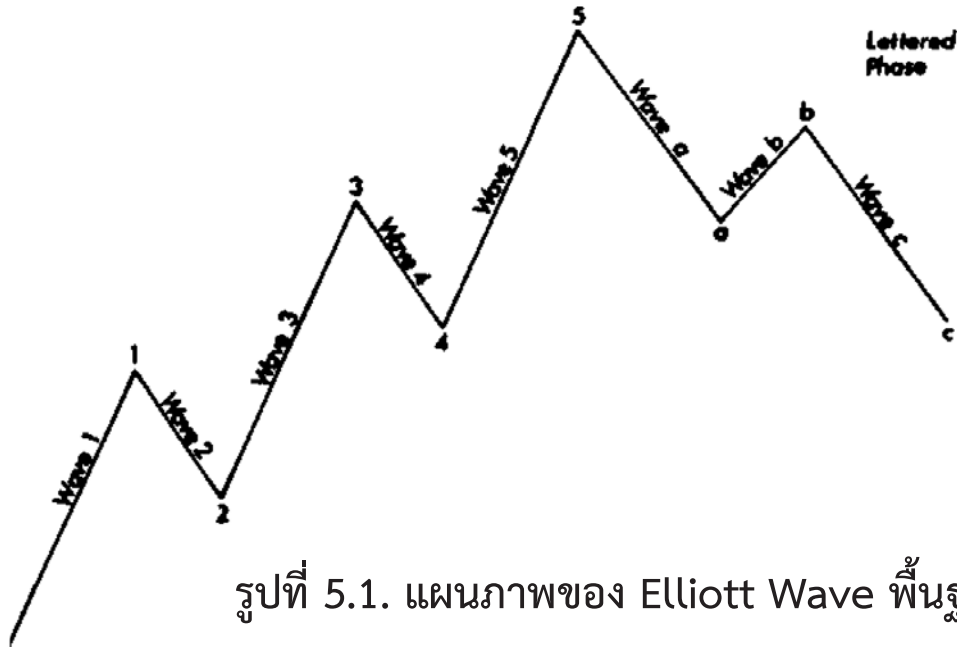
หลักการของ Elliott Waves เป็นระบบของกฎที่ได้รับจากการทดลองเกี่ยวกับปริมาณของคลื่นขึ้นและลงในช่วงประวัติศาสตร์ของการเคลื่อนไหวของตลาด ทฤษฎีนี้ตั้งสมมติฐานว่าการเคลื่อนไหวของตลาดทั้งหมดประกอบด้วยวงจรที่ประกอบด้วยคลื่น 8 คลื่น โดยแต่ละคลื่นประกอบด้วยคลื่นห้าลูกในทิศทางของแนวโน้มในระดับที่ใหญ่กว่าหนึ่งระดับ และสามคลื่นที่ขัดแย้งกับแนวโน้มนั้น ในตลาดขาขึ้น รูปแบบห้าคลื่น/สามคลื่นนี้ก่อให้เกิดตลาดกระทิง/ตลาดหมีที่สมบูรณ์หนึ่งรอบแปดคลื่น การเคลื่อนไหวขาขึ้นทั้งห้าคลื่นโดยรวมเรียกว่า Impulse Wave ที่มีคลื่นย่อยกำกับด้วยตัวเลข ในขณะที่การเคลื่อนไหวทวนเทรนด์แบบสามคลื่นเรียกว่า Corrective Wave ที่มีคลื่นย่อยกำกับด้วยตัวอักษร (ดูรูปที่ 5.1) ความกว้างของคลื่นการแกว่งนั้นอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์บางประการ: คลื่นลูกที่สองไม่สามารถย้อนรอยได้มากกว่า 100 เปอร์เซ็นต์ของคลื่นลูกแรก (เช่น ในตลาดกระทิง จุดต่ำสุดของคลื่นลูกที่สองอาจไม่ต่ำกว่าจุดเริ่มต้นของคลื่นลูกแรก) คลื่นลูกที่สามไม่เคยเป็นคลื่นที่สั้นที่สุดในลำดับแรงกระตุ้น แต่บ่อยครั้งเป็นคลื่นที่ยาวที่สุด คลื่นลูกที่สี่ไม่สามารถเข้าสู่ช่วงราคาของคลื่นลูกแรกได้ (ดูรูปที่ 5.2) ตามภาพประกอบ คลื่นในระดับใดๆ ในชุดใดๆ สามารถแบ่งย่อยและแบ่งย่อยใหม่เป็นคลื่นที่มีระดับเล็กกว่าหรือขยายเป็นคลื่นที่มีระดับที่ใหญ่กว่าได้ นอกจากนี้ การเคลื่อนไหวขนาดเล็กจะเชื่อมโยงกันเพื่อสร้างการเคลื่อนไหวขนาดใหญ่ขึ้นซึ่งมีรูปแบบพื้นฐานเดียวกัน ในทางกลับกัน การเคลื่อนไหวขนาดใหญ่ประกอบด้วยเซตย่อยขนาดเล็กซึ่งมีความคล้ายคลึงทางเรขาคณิตร่วมกัน เนื่องจากการเคลื่อนไหวเหล่านี้เชื่อมโยงกันโดยเพิ่มทีละห้าคลื่นและสามคลื่น พวกมันจึงสร้างลำดับตัวเลขที่นักวิเคราะห์สามารถใช้ได้ (พร้อมกับกฎของการก่อตัวของคลื่น) เพื่อช่วยระบุสถานะปัจจุบันของการพัฒนารูปแบบ ดังแสดงในรูปที่ 5.3

ส่วนขยาย ในลำดับห้าคลื่นใดๆ ก็ตาม มีแนวโน้มที่คลื่นย่อยอิมพัลส์หนึ่งในสามคลื่น (เช่น คลื่น 1 คลื่น 3 หรือคลื่น 5) จะเป็นส่วนขยาย—การเคลื่อนไหวที่ยืดออก โดยปกติจะมีการแบ่งย่อยภายใน ในบางครั้ง ส่วนย่อยเหล่านี้มีแอมพลิจูดและระยะเวลาเกือบเท่ากับระดับคลื่นที่ใหญ่กว่าของลำดับอิมพัลส์หลัก โดยให้จำนวนคลื่นทั้งหมดแก่คลื่นที่มีขนาดใกล้เคียงกัน แทนที่จะนับปกติที่ทำสำหรับลำดับหลัก (ดูรูปที่ 5.4) . ส่วนขยายสามารถให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับความยาวของคลื่นในอนาคต ลำดับอิมพัลส์ส่วนใหญ่มีส่วนขยายในคลื่นย่อยหุ่นหันพลันแล่นเพียงหนึ่งในสามคลื่นเท่านั้น ดังนั้น หากคลื่นลูกแรกและคลื่นลูกที่สามมีขนาดเท่ากัน คลื่นลูกที่ห้าก็อาจจะขยายออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากปริมาณในช่วงคลื่นลูกที่ห้ามากกว่าในช่วงคลื่นลูกที่สาม สามเหลี่ยมทแยง. มีรูปแบบบางอย่างที่คล้ายคลึงกันที่ทราบจากทฤษฎีการวิเคราะห์ทางเทคนิค รวมถึงสามเหลี่ยมสองประเภท ซึ่งจะต้องพิจารณาจากตำแหน่งของทฤษฎีเอลเลียต สามเหลี่ยมทแยงมุมประเภท 1 เกิดขึ้นเฉพาะในคลื่นลูกที่ 5 และคลื่น C เท่านั้น และเป็นการส่งสัญญาณว่าการเคลื่อนไหวก่อนหน้านี้ "ไปไกลเกินไป เร็วเกินไป" ดังที่เอลเลียตกล่าวไว้ โดยพื้นฐานแล้วรูปแบบลิ้มที่เพิ่มขึ้นซึ่งกำหนดโดยเส้นแนวโน้มสองเส้นมาบรรจบกัน สามเหลี่ยมทแยงมุมประเภทที่ 1 บ่งบอกถึงความอ่อนล้าของการเคลื่อนไหวที่ใหญ่กว่า ต่างจากคลื่น Impulse อื่นๆ คลื่นย่อยของรูปแบบทั้งหมด รวมถึงคลื่น 1, 3 และ 5 ประกอบด้วยการเคลื่อนไหวของคลื่นสามคลื่น และคลื่นลูกที่สี่มักจะเข้าสู่ช่วงราคาของคลื่นลูกแรก ดังแสดงในรูปที่ 5.5 และ 5.6 . สามเหลี่ยมทแยงมุมที่เพิ่มขึ้นประเภท 1 จะเป็นภาวะหมี เนื่องจากมักจะตามมาด้วยการลดลงอย่างรวดเร็ว อย่างน้อยก็ถึงระดับที่การก่อตัวเริ่มต้นขึ้น ในทางตรงกันข้าม การร่วงลงของเส้นทแยงมุมประเภท 1 ถือเป็นภาวะกระทิง เนื่องจากมักจะมีความผลักดันขาขึ้นตามมา สามเหลี่ยมทแยงมุมประเภท 2 เกิดขึ้นน้อยกว่าประเภท 1 รูปแบบนี้ ซึ่งพบในตำแหน่งคลื่นลูกแรกหรือคลื่น A ในกรณีที่หายากมาก มีลักษณะคล้ายกับประเภทเส้นทแยงมุม 1 ตรงที่กำหนดโดยการบรรจบกันของเส้นแนวโน้มกับคลื่นลูกแรกและ การทับซ้อนกันของคลื่นลูกที่สี่ ดังแสดงในรูปที่ 5.7 อย่างไรก็ตาม มันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากประเภท 1 ตรงที่ว่าคลื่นย่อยแบบหุ่นหันพลันแล่น (คลื่น 1, 3 และ 5) เป็นคลื่นปกติแบบห้าคลื่น ตรงกันข้ามกับคลื่นย่อยแบบสามคลื่นประเภท 1 ซึ่งสอดคล้องกับ ข้อความประเภทที่ 2

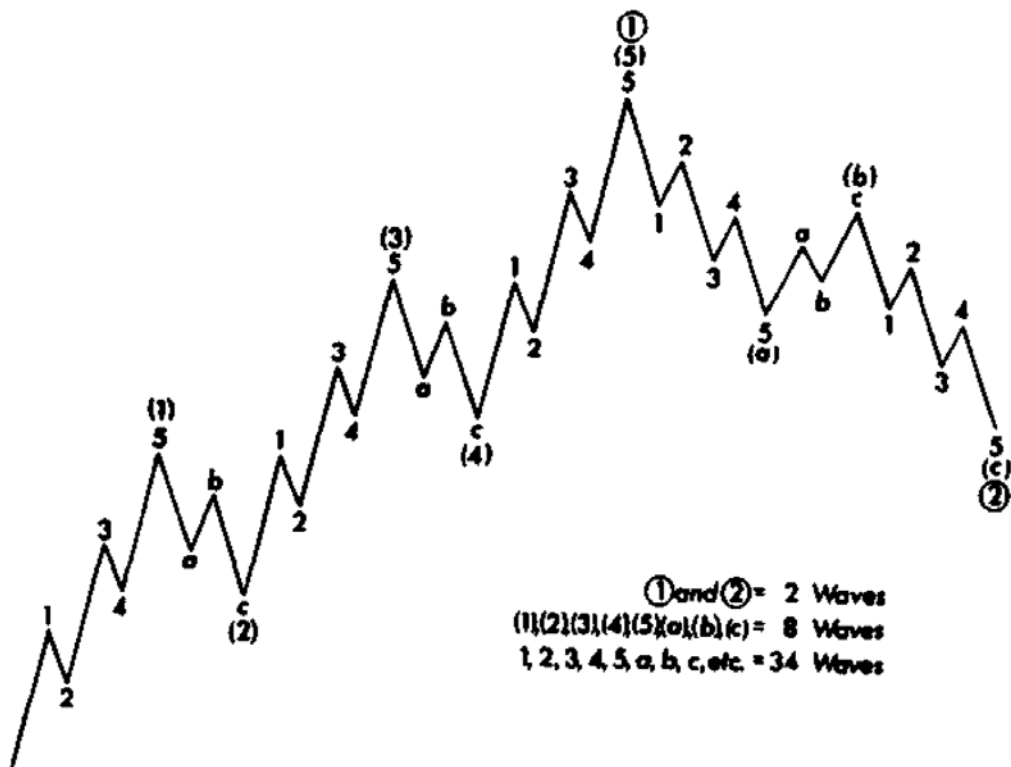
ที่ 5.7 อย่างไรก็ตาม มันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากประเภท 1 ตรงที่ว่าคลื่นย่อยแบบหุ่นหันพลันแล่น (คลื่น 1, 3 และ 5) เป็นคลื่นปกติแบบห้าคลื่น ตรงกันข้ามกับคลื่นย่อยแบบสามคลื่นประเภท 1 ซึ่งสอดคล้องกับ ข้อความประเภทที่ 2



สามเหลี่ยมแนวทแยง ซึ่งส่งสัญญาณถึงความต่อเนื่องของแนวโน้มที่ซ่อนอยู่ ตรงกันข้ามกับข้อความประเภทที่ 1 เกี่ยวกับการยุติแนวโน้มที่ใหญ่กว่า ความล้มเหลว (ส่วนที่ห้าถูกตัดทอน) เอลเลียตใช้คำว่าความล้มเหลวเพื่ออธิบายรูปแบบแรงกระตุ้นซึ่งจุดสุดขีดของคลื่นลูกที่ห้าไม่เกินกว่าจุดสุดขีดของคลื่นลูกที่สาม รูปที่ 5.8 และ 5.9 แสดงตัวอย่างความล้มเหลวในตลาดกระทิงและตลาดหมี ตามภาพประกอบที่แสดง คลื่นลูกที่ห้าที่ถูกตัดทอนประกอบด้วยโครงสร้างย่อยที่จำเป็น (เช่น ห้าคลื่น) เพื่อให้การเคลื่อนไหวที่ใหญ่ขึ้นสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม ความล้มเหลวในการทะลุระดับสุดขีดของคลื่นอิมพัลส์ก่อนหน้านี้ส่งสัญญาณความอ่อนแอในแนวโน้มพื้นฐาน และการกลับตัวอย่างรวดเร็วมักจะตามมา

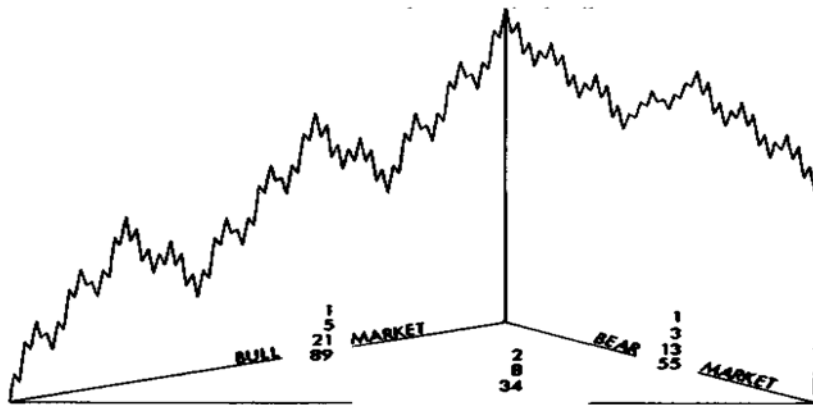


รูปที่ 5.1. แผนภาพของ Elliott Wave พื้นฐาน

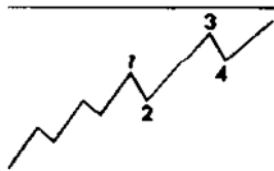


รูปที่ 5.2. รูปแบบคลื่นเอลเลียตขนาดใหญ่ขึ้น

รูปแบบสเกล r โดยละเอียด รูปที่ 5.3. แผนภาพวงจรตลาดที่สมบูรณ์



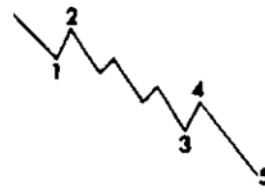
ตลาดกระทิง



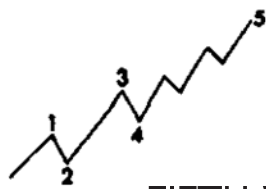
ตลาดหมี



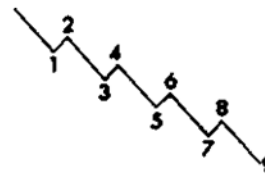
FIRST WAVE EXTENSION



THIRD VMK/E EXTENSION

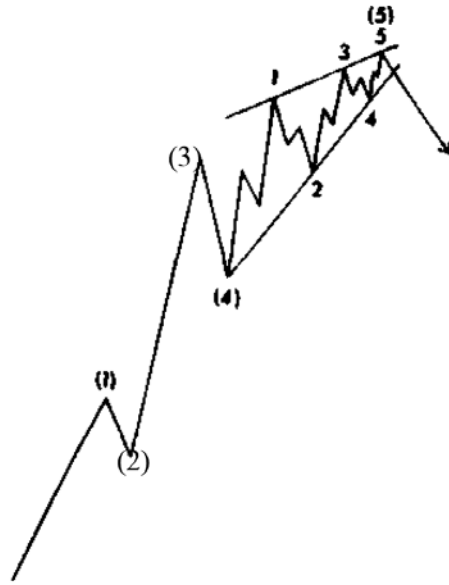


FIFTH WAVE EXTENSION

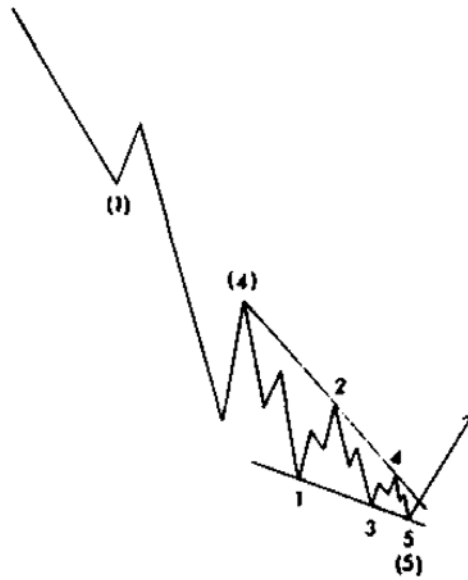


EXTENSION NOT IDENTIFIED

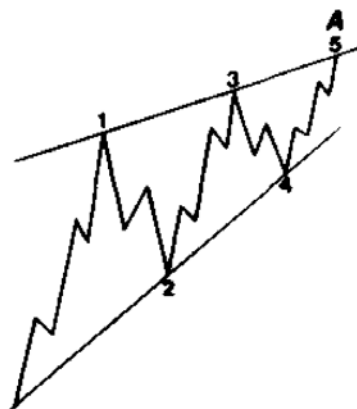
รูปที่ 5.4. แผนภาพส่วนขยายของคลื่นเอลเลียต



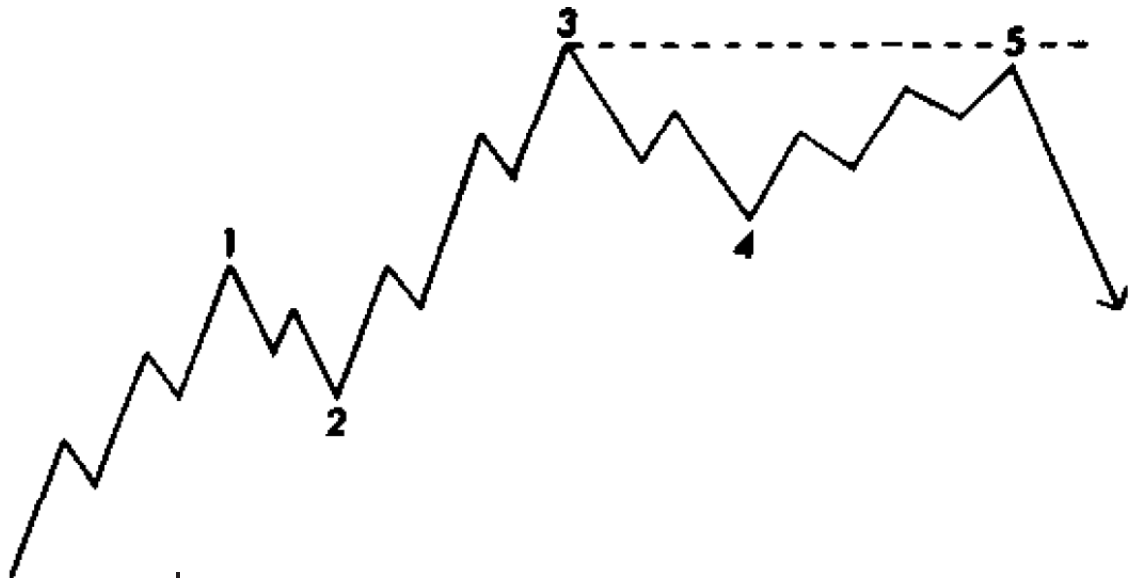
รูปที่ 5.5. แผนภาพของรูปแบบกระทิง



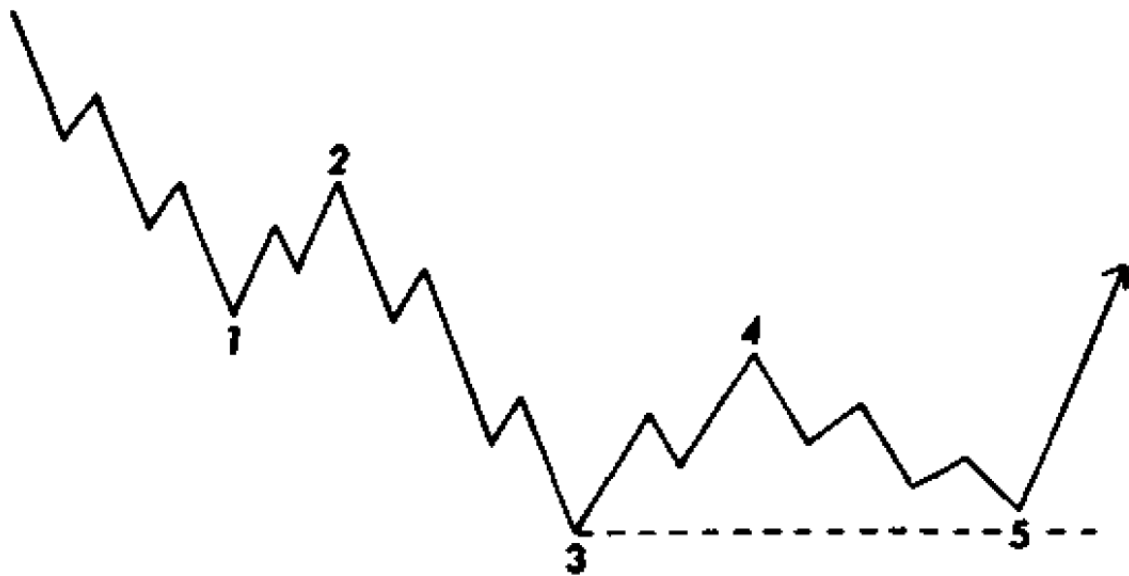
รูปที่ 5.6. แผนภาพของสามเหลี่ยมทแยงมุมหมี่



รูปที่ 5.7. แผนภาพของสามเหลี่ยมแนวทแยงขึ้น



รูปที่ 5.8. แผนภาพแสดงความล้มเหลวของตลาดกระทิง



รูปที่ 5.9. แผนภาพแสดงความล้มเหลวของตลาดหมี

## อ้างอิง

1. Luca C. การซื้อขายในตลาดสกุลเงินทั่วโลก- ฉบับที่ 2 สถาบันการเงินแห่งนิวยอร์ก.- นิวยอร์ก, 2542
2. Luca C. แอปพลิเคชันการวิเคราะห์ทางเทคนิคในตลาดสกุลเงินทั่วโลก- ฉบับที่ 2 สถาบันการเงินแห่งนิวยอร์ก.- นิวยอร์ก, 2000
3. อเคลิส เอส.พี. การวิเคราะห์ทางเทคนิคจาก A ถึง Z - ฉบับที่ 2 นิวยอร์ก. แมคกรอว์-ฮิลล์, 2000
4. รอยเตอร์ บทนำสู่การวิเคราะห์ทางเทคนิค
5. Edwards R.D., Magee John. การวิเคราะห์ทางเทคนิคของแนวโน้มหุ้น - ฉบับที่ 7 - AMACOM, 1998
6. เออร์ลิทซ์ อ. Технический анализ товарных и финансовых рынков. มอสโก, “Infraa – M”, 1996.
7. โคลปี อาร์.ดับเบิลยู., เมเยอร์ส ที.เอ. สารานุกรมตัวชี้วัดตลาดทางเทคนิค ริชาร์ด ดี. เออร์วิน ینگค์, 1988